

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Denisy Durdíkové a přísedících Mgr. Ilony Uhrové Morvaiové a Ing. Petra Ovsíka v hlavním líčení konaném dne 13. března 2020 **takto:**

obžalovaní

RNDr. Jan T.,

nar. xxx v xxx, bytem xxx,

Ing. Eva V.,

nar. xxx v xxx, bytem xxx,

RNDr. Tomáš H., PhD.

nar. xxx v xxx, bytem xxx,

Josef N.,

nar. xxx v xxx, bytem xxx,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu **zprošťují**

obžaloby státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. 1 KZV 82/2013 ze dne 17. června 2014 pro jednání právně kvalifikované jako trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 věta druhá, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku a trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jehož se měli dopustit tím, že

dne 5. 3. 2012 nejprve obvinění RNDr. Jan T. - ředitel odboru informatiky, ing. Veronika P., Štěpán H. v postavení zaměstnanců Magistrátu hlavního města Prahy se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí č. 2/2 za pomoci externích pracovníků obviněných ing. Aleše N. a Mgr. Davida K. , kteří byli podle § 71 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách rozhodnutím zadavatele veřejné zakázky Hlavního města Prahy č. INF/384/2012 jmenováni jako členové zvláštní komise, dále rozhodnutím zadavatele č. INF/674/S-330668/2011 jako členové hodnotící komise v jednacím řízení bez uveřejnění s názvem „Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC“, jejímž předmětem byly služby v oblasti základní podpory programového vybavení SKC - poskytování služby hotline včetně základní servisní technické podpory programového vybavení při odstraňování vad programového vybavení, poskytování pravidelné profylaxeprogramového vybavení vč. indikace a předcházení možných problémů při užívání programového vybavení, pravidelný monitoring serverů ve vztahu k funkčnosti programového vybavení vč. indikace a předcházení možných problémů při užívání programového vybavení, a předmětem v oblasti rozšířené podpory programového vybavení SKC měly být služby - konzultační podpora, součinnost při řešení systémových problémů a při implementaci systémů třetích stran a spolupráce při tvorbě koncepce a při koordinaci budování informačního systému zadavatele, v rozporu s uloženou povinností zaměstnanců v ust. §§ 301 písm. d/, 302 písm. g/ zák. č. 262/2006 Sb. zákoník práce řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, obviněný RNDr. Jan T. i v rozporu s povinností úředníka řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu hlavním městem Prahy dle § 16 odst. 2 písm. c/ zákona č. 312/2002 Sb. o úřednicích územních samosprávných celků, nesprávně stanovili předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, neboť nepostupovali na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění, nebo na základě informací získaných průzkumem trhu nebo jiným vhodným způsobem a její hodnotu určili na částku 24.000.000,- Kč na dobu 2 let, přičemž jim bylo mimo uvedeného i známo, že stejné služby poskytovala společnost Haguess, a.s., IČ: 25085166, se sídlem Praha -západ Průhonice, Na Michovkách I, č. 686 pro hlavní město Prahu v době od 6. 11. 2006 do 30. 9. 2011 za částku 18.366.219,- Kč bez DPH,

následně dne 6. 3. 2012 obviněný RNDr. Jan T. jako zadavatel veřejné zakázky odeslal výzvu k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 34 zákona č. 137/2006 Sb. pod čj. S-MHMP 213331/2012 pouze společnosti Haguess, a.s., IČ: 25085166, se sídlem Praha - západ Průhonice, Na Michovkách I, č. 686, ač pro tento druh zadávacího řízení neměl zákonem požadované podmínky, svůj postup v zadávací dokumentaci odůvodnil účelovým odkazem na ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ a vědomě nepravdivou argumentací, že pro řádné fungování provozu PCKS je třeba též řádnou servisní podporu IS servisního kartového centra SKC vytvořeného pouze společností Haguess, a.s., IČ: 25085166, která je tak údajně jediným subjektem, jenž je s ohledem na platné licenční ujednání mezi ní a zadavatelem jediným oprávněným zasahovat do uvedeného programového vybavení, ačkoli musel vědět, že v roce 2010 byl přijat dodatek č. 1 k platné licenční smlouvě z roku 2008, který výrazně uvolnil licenční podmínky do té míry, že umožňoval HMP poskytnout sublicenci k užívání SW SKC třetí osobě, a to v rozsahu nezbytném pro kvalitní provoz SKC,

obviněná Ing. Eva V., jako radní zodpovědná za odbor informatiky, předložila a potvrdila dne 23. 3. 2012 Radě hlavního města Prahy Tisk R-6527 včetně jeho příloh, zpracovaný členy hodnotící komise, v němž jednomyslně doporučili přijmout nabídku společnosti Haguess, a. s., IČ: 25085166, která nabídla cenu za předmětnou veřejnou zakázku 73.763.747,-Kč bez DPH, ačkoli obvinění věděli, že tato cena několikanásobně přesáhla předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a že nebyl dán zákonný důvod oslovit v rámci zadávacího řízení pouze jedinou společnost,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

na základě tohoto stanoviska poté rozhodla Rada hlavního města Prahy ve složení obviněných Doc. MUDr. B. S. CSc./ primátor HMP/, RNDr. Tomáš H. PhD., JUDr. Helena Ch., Mgr. Ivan K., Radek L., Mgr. Lukáš M., Josef N., Ing. Václav N., Ing. Pavel R., Ing. Eva V. jednomyslně svým usnesením dne 3. 4. 2012 č. 373, kterým vzala na vědomí informaci o veřejné zakázce „Poskytování základní a rozšíření podpory programového vybavení SKC“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, a kterým rozhodla o výběru nabídky podané společností Haguess, a.s., IČ: 25085166 se sídlem Praha- západ Průhonice, Na Michovkách I, č. 686 podané dne 21.03.2012 a kterým schválila znění jednak „Smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57.244.536,- Kč bez DPH, jednak „Smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16.519.211,- Kč bez DPH (tj. celkem za částku 73.763.747,- Kč bez DPH a přesto, že obvinění věděli, že nabídnutá cena výrazně přesáhla plánovanou hodnotu veřejné zakázky, nebyl vypracován znalecký či oponentní posudek podle usnesení RHMP ze dne 6. 12. 2011 č. 1964, kterým RHMP schválila zajišťování oponentních posudků odborem informatiky Magistrátu hlavního města Prahy na připravovaných zadávacích řízení veřejných zakázek s předpokládanou hodnotou nad 2 mil. Kč, zprávu o posouzení a hodnocení nabídek podle § 80 ZVZ s doporučenou cenou zjevně nevýhodnou pro HMP schválili přesto, že jim mělo být známo, že deklarovaný důvod pro vedení jednacím řízení bez uveřejnění, v jehož důsledku nebyla umožněna účast dalším soutěžitelům, je nepravdivý, neodpovídal požadovaným podmínkám v ust. § 66 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, a přestože věděli, že omezení týkající se rozsahu práv autora k počítačovému programu, na která se zadavatel HMP odvolával, si s vybraným uchazečem sjednal zadavatel-jejich předchůdci na HMP - sám v licenční smlouvě ze dne 6. 11. 2006, konkrétně v její příloze č. 2, s omezeními výslovně souhlasil a na nepříznivé podmínky sám přistoupil a proto nebylo možné se odvolávat na smluvní vztah v licenční smlouvě, který HMP s vybraným uchazečem ohledně autorských práv uzavřel a přestože jim muselo být známo, že proti HMP vede Úřad pro ochranu hospodářské soutěže správní řízení právě pro nezákonné postupy při používání jednacím řízení bez uveřejnění u zadávacích řízení veřejných zakázek z předchozích období v souvislosti s projektem Opencard/ rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S37/2010/VZ-5895/2010/540/LZa/VKu, kterým byla uložena pokuta HMP za používání uvedeného druhu zadávacím řízení, bylo HMP doručeno dne 4. 4. 2012/, přičemž tento jejich postup byl v rozporu s povinností úředníků řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim Hlavním městem Prahy dle § 16 odst. 2 písm. c/ zákona č. 312/2002 Sb. o úřednících územních samosprávních celků a v rozporu s ust. § 35 odstavec 1, odstavec 2 zákona č. 131/2000 Sb. o hlavním městě Praze, které jim ukládá využívat majetek účelně, hospodárně a v souladu s jeho zájmy a dále chránit majetek HMP před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím,

následně dne 6. 4. 2012 obviněný RNDr. Jan T., jako ředitel odboru informatiky MHMP a jako veřejný zadavatel dle § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ v návaznosti na uvedené rozhodnutí Rady HMP č. 373 jménem HMP podepsal „Smlouvu o poskytování základní podpory programového vybavení, č. INO/40/03/002741/2012“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57.244.536,- Kč bez DPH, a „Smlouvu o poskytování rozšířené podpory programového vybavení č. INO/40/03/002742/2012“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16.519.211,-Kč bez DPH, přičemž na základě těchto nevýhodných smluv uzavřených se společností Haguess, a.s., IČ: 25085166, se sídlem Praha-západ Průhonice, Na Michovkách I, č. 686 se HMP zavázalo zaplatit této společnosti během 2 let za poskytnuté služby částku 73.763.747,- Kč bez DPH /Smlouva o poskytování základní podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57.244.536,- Kč bez DPH, 68.693.448 včetně DPH, Smlouva o poskytování rozšířené podpory programového vybavení na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16.519.211,- Kč bez DPH/, ač cena obvyklá stanovená znaleckým posudkem jednotlivých činností specifikovaných ve Smlouvě poskytování základní podpory programového

vybavení č. INO/40/03/002741/2012 ze dne 6. 4. 2012 činí 1.521.528,-Kč bez DPH za měsíc, 1.825.834 včetně DPH za měsíc, tedy ve výši 36.516.672,- Kč bez DPH za 24 měsíců, tedy 43.820.064,- Kč včetně DPH, přičemž v důsledku jednání obviněných nebyla umožněna ve veřejné soutěži účast dalších možných uchazečů, narušili tak soutěžní prostředí, společnosti Haguess, a. s. opatřili neoprávněné výhody a zadavateli Hlavnímu městu Prahy, IČ: 00064581, způsobili škodu ve výši nejméně 24.873.384,-Kč včetně DPH,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozené Hlavní město Praha, Magistrát hlavního města Prahy **odkazuje** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Soud učinil skutkové a právní závěry na podkladě dokazování tak, jak je v novém složení senátu v rámci konaného hlavního líčení provedl. Soud na podkladě provedeného dokazování má jednoznačně za prokázané, že se všichni čtyři obžalovaní ať již jako členové Rady hlavního města Prahy či ředitel odboru magistrátu podíleli na přijetí usnesení dne 3. 4. 2012 č. 373, jímž vzala rada na vědomí informaci o veřejné zakázce zadané na základě JŘBU u společnosti Haguess a současně jím pověřila k tomu kompetentní osobu obžalovaného T. k uzavření smlouvy o poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC, když tento obžalovaný zastával post ředitele odboru informatiky. Rovněž vzal soud za prokázáný vývoj celku veškerých skutečností, jež dospěly až do fáze předložení příslušného tisku k hlasování Radě obžalovanou V., když jednomyslné hlasování o něm znamenalo právě přijetí shora specifikovaného usnesení. Tento návrh radě předložila obžalovaná V. jako radní odpovědná za odbor informatiky, když ustanovená hodnotící komise jednomyslně doporučila přijmout nabídku ze strany společnosti Haguess, kterou učinila v rámci konaného jednání bez uveřejnění. Rovněž bylo prokázáno, jakým mechanismem došlo k vypsání JŘBU odborem informatiky, že se tak stalo na podkladě delší dobu trvajícího procesu přípravy a následně konaných jednání, když tato plynula již od listopadu 2011, tedy de facto navazovala na předchozí činnost z doby působení předchozího ředitele IT oddělení V.. Bylo prokázáno, jaké podklady pro vypsání JŘBU, pocházející již z této předchozí doby, byly využitelné, a i byly využity, uvedeným odborem pro postup v rámci JŘBU, stejně tak bylo prokázáno, jaká právní stanoviska ve věci byla k dispozici, ať již v souvislosti s postupem v rámci JŘBU či v souvislosti s posouzením povahy smlouvy, která byla již v roce 2006 uzavřena mezi Magistrátem hlavního města Prahy a společností Haguess, respektive k posouzení limitů daných autorskými právy, z této smlouvy vyplývajících, pro možnost správy a dalšího rozvoje jízdenkové funkce Opencard. Na tomto důkazním základě soud dospěl k závěru, že většina skutkových tvrzení podané obžaloby byla prokázána, nicméně nebyl prokázán trestněprávní aspekt takového jednání, jak bylo podanou obžalobou tvrzeno. Naopak soud dospěl k závěru, že obžalovaní takto prokázáním jednáním neporušili žádnou z jim uložených zákonných povinností, stejně tak nebylo prokázáno způsobení škody v tvrzeném rozsahu, když ve vztahu k žádnému z žalovaných trestných činů nejednali v jakékoli formě zavinění, a proto soud dospěl k závěru o nutnosti postupu podle § 226 písm. b) trestního řádu, když všechny čtyři obžalované podané obžaloby zprostil, neboť jejich jednání není trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

2. V novém složení senátu provedl soud za souhlasu obou procesních stran, tedy státního zástupce a všech čtyř obžalovaných, čtení protokolů o hlavním líčení, včetně důkazů v jeho rámci provedených, když takto postupoval na základě nově provedeného doslovného přepisu protokolů z již konaného hlavního líčení před senátem zdejšího soudu v předchozím složení. Soud tedy v žádném ohledu nevyužil k tomuto procesnímu postupu protokoly o hlavním líčení, jež byly pořízeny za doby působení senátu v předchozím složení. Čteny byly takto protokoly nejen o výpovědích všech čtyř obžalovaných, nyní stojících před soudem, ale i ostatních spoluobžalovaných tak, jak bylo původně vedeno jejich společné trestní stíhání, dále svědků a zpracovatelů ústavních znaleckých posudků, vyjma zpracovatele za Českou znaleckou a GTV, když v tomto ohledu nebyl souhlas na straně obžalovaných absolutní, jakož i o předložení listin.

3. Vyslechnuta byla obžalovaná Ing. Eva V., radní pro informatiku a Evropské fondy se stala koncem listopadu 2011, když tento post zastávala dva roky, přičemž již v zásadě od samého počátku poté, co se funkce ujala, řešila problematiku uzavření smlouvy o podpoře programového vybavení SKC. Od počátku nástupu do funkce radní se potýkala s řešením nejžhavějších problémů, mezi ně patřilo i vypsání výběrového řízení na post ředitele odboru informatiky, neboť předcházející ředitel V. rezignoval k 6. 12. 2011, následně post provizorně zastupoval ředitel magistrátu T.. První materiál ohledně vyřešení dlouhodobě neřešeného problému s Opencard dostala 19. 12. 2011, jednalo se o shrnující materiál advokátní kanceláře Abbot Legal. Z této zprávy zjistila, že od 30. 4. 2011 nejsou smluvně upraveny vztahy mezi společností Haguess a Hlavním městem Prahou, tedy bez smluvního podkladu Haguess poskytovala služby spojené s údržbou a správou projektu Opencard. V rámci ještě předchozí spolupráce advokátní kanceláře s magistrátem bylo vypracováno před koncem roku 2011 stanovisko k přípravě JŘBU za účelem uzavření dvou smluv o základní a rozšířené technické podpoře programového vybavení SKC, a to na přechodné období čtyř až pěti měsíců, nicméně výzva vůči společnosti Haguess nebyla odeslána. Obžalovaná odmítla, že by se problému nevěnovali v adekvátní době, naopak poukázala na to, že se touto problematikou nezaobírala předchozí rada působící v letech 2009 až 2010, když naopak předchozí radní pro informatiku byl opakovaně upozorňován na poskytování služeb ze strany Haguess bez smluvního podkladu. V průběhu ledna si pak obžalovaná vyžádala veškerou smluvní dokumentaci ke vztahu se společností Haguess, jako osoba bez právního vzdělání se ve vztahu k posouzení obsahu smluv zcela spoléhala na posudky, které byly soustředěny od různých právních kanceláří. Na konci ledna 2012 nastoupil do funkce ředitele odboru informatiky obžalovaný T., jemuž ihned byla zadána ke zpracování problematika prodloužení platnosti vydaných karet Opencard. Dále byl urychleně řešen problém nákupu nových karet, když stávající z důvodu prolomení ochrany osobních dat přestaly být používány. Tímto zdůraznila opak, než jak jsou skutečnosti tvrzené obžalobou, tedy, že se problematice Opencard začala intenzivně z pozice radní s předmětnou gescí hluboce věnovat. V souvislosti s řešením celé problematiky jízdenky Opencard se odbor informatiky začal zabývat přípravou zakázky na základní a rozšířenou podporu, jednotlivých jednání se z pozice radní neúčastnila, ale měla od obžalovaného T. informace o jejich průběhu. Správnost a zákonnost JŘBU pak byla potvrzována stanoviskem spolupracující právní kanceláře Abbot Legal. Skutečnost, že se rada jako celek skutečně do hloubky zabývala problematikou Opencard, demonstrovala i na tom, že jí na jednání rady bylo uloženo provedení zmapování celkově vynaložených nákladů na projekt do dané doby, stejně tak jako i předložení budoucího rozvojového programu Opencard. Bylo zjištěno, že do doby uzavření smlouvy o základní a rozšířené podpoře bylo to projektu Opencard investováno více než 1 miliarda korun. I proto bylo rozhodnuto o pokračování ve smluvním vztahu se společností Haguess, neboť jinak by z důvodu ochrany celého projektu autorskými právy došlo ke zmaření již proběhnuvší investice. Vedle odborného názoru právní kanceláře měli další podklady pro to, aby došlo k uzavření smluv, jednalo se o znalecké posudky znalce Ing. Jirkovského, znaleckého ústavu Apogeo Esteen. Tento znalecký posudek se zabýval hodnocením povahy díla, dodaného společností Haguess, s tím závěrem, že je předmětem ochrany autorského

práva, když zásahy do něj mohou být činěny toliko držitelem příslušných licencí. Takovým subjektem byl výhradně dodavatel softwaru, tedy Haguess. Rovněž měli k dispozici statistiku o enormním nárůstu držitelů karet, stejně tak i počtu terminálů. Zvýšil se i počet kartových aplikací, když se jednalo o placení parkovného, přístup do knihovny, portálů HMP, dopravní odbavovací systém a městský slevový systém. Rovněž se zabývala zjištěním, jaké náklady by byly spojeny s přechodem na papírovou formu jízdenek pro případ, že by jízdenka v rámci Opencard byla ukončena. Z tohoto srovnání vyplynulo, že takto vynaložené náklady by byly srovnatelné s poplatky v zamýšleném prodloužení spolupráce v projektu Opencard. Obžalovaná označila za nepravdivé tvrzení obžaloby o částce, která byla až do okamžiku sjednávání smlouvy o základní a rozšířené podpoře placena společností Haguess s tím, že tato suma je toliko základní platbou, která v průběhu doby byla rozšiřována o další smluvně podchycované rozšířené služby. Navíc uzavření smlouvy umožnilo další vývoj systému, čemuž se nebylo od roku 2009 vůbec věnováno. Například byly služby rozšířeny o možnost elektronické objednávky Opencard a placení přes internet. Z přehledů o provedených výdajích v souvislosti s Opencard, které obžalovaná předložila, zdůraznila, že v roce 2012 bylo na Opencard vydáno zdaleka nejméně vynaložených nákladů od roku 2009. Z toho uzavřela, že rozhodně v důsledku uzavření smlouvy nemohlo dojít ke způsobení škody hlavnímu městu Praze. Naopak došlo ke stabilizaci projektu, což umožnilo vytvořit prostředí pro relevantní posouzení, jak s projektem do budoucna naložit. Rozhodně došlo k předejití zmaření již realizované investice miliardy korun. Rovněž se tato obžalovaná vyjádřila v identickém směru jako ostatní obžalovaní, tedy že o probíhajícím řízení před ÚOHS nevěděla, o rozhodnutí se dozvěděla až v následující době, a to ze sdělovacích prostředků. Následně již obžalovaná odmítla vypovídat.

4. Obžalovaný RNDr. Jan T. rovněž učinil jednostranné prohlášení ve vztahu k podané obžalobě, když dále využil svého práva odmítnout vypovídat. Obžalovaný se vyjádřil ke způsobu vytváření zadávací dokumentace, když tato byla formulována za pomoci právníků na základě samotné licenční smlouvy, včetně jejích dodatků. Podaná obžaloba notně zkreslila dopad a význam jejího prvního dodatku z roku 2010, když obžalovaný odmítl, že by na základě tohoto dodatku bylo možno zasahovat do programového vybavení softwaru, tedy díla dodávaného na základě uzavřené smlouvy z roku 2006. Obžalovaný zdůraznil, že od počátku byly zvažovány všechny eventuality podoby zadávacího řízení, byla zvažována i otevřená soutěž, avšak otevřené výběrové řízení bylo nemožné provést nejen pro délku přípravy, kterou by si vyžádalo nejméně v trvání šesti až sedmi měsíců, ale především i pro omezení licenčními podmínkami tak, jak byly nastaveny v důsledku smlouvy uzavřené v roce 2006. Veřejná zakázka musela být zadána v krátké době, neboť ze strany Haguess hrozily enormní postihy za to, že dlouhodobě magistrát konzumoval jejich služby bez smluvního rámce, opakovaně Haguess zmiňovala vymáhání bezdůvodného obohacení. Navíc hrozil úplný kolaps systému Opencard v případě, že by Haguess přestala služby dodávat, tedy když by nedošlo k uzavření smlouvy nové. Kolaps hrozil nejen z důvodů ukončení poskytování servisu, ale především i v důsledku neposkytování rozvojových prací na systému. Navíc již za předchozího ředitele V. v rámci roku 2011 bylo provedeno mnoho kroků směřujících k jednacímú řízení bez uveřejnění ve vztahu k uzavření smlouvy s Haguess, toto nebylo ukončeno v důsledku konce působení předchozích radních ve funkcích, když noví radní z řad zastupitelů zasedli právě na podzim 2011. Právě na předchozí činnost ředitele V. navazoval i sám obžalovaný. V rámci zvažování veškerých možných eventualit bylo do diskuse vneseno i ukončení Opencard a znovuzavedení papírových kuponů, nicméně vyvstaly obavy z možných následků toho, že by zcela vniveč přišly veškeré náklady dříve vynaložené na chod Opencard. Ze všech těchto důvodů byla veřejná zakázka realizována cestou JŘBU, když právě ve prospěch tohoto řešení hovořily i veškeré vypracované právní analýzy. Obžalovaný tak odmítl, že by JŘBU bylo ve věci aplikováno v důsledku jeho jednostranného vnučení této varianty pro zadání veřejné zakázky. V tomto směru se jednalo o všestranný konsensus. Navíc tato podoba zadání veřejné zakázky vyplynula i z té podstatné skutečnosti, že po řadu měsíců Haguess

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

poskytovala veškeré služby bez smluvní opory. Obžalovaný má za to, že platby, které na základě předmětné uzavřené smlouvy plynuly Haguess, byly ve srovnání s předchozím stavem platbami jednoznačně nižšími. Dále zdůraznil, že výše uvedené ceny byla dána i následným zohledněním celkového rozsahu žádaných služeb k poskytování, když došlo především k enormnímu nárůstu počtu uživatelů systému Opencard na rozdíl od doby předcházející. Na celku zpracování veřejné zakázky bylo spolupracováno s externími právníky, spolupracujícími advokátními kanceláři na této věci byly Abbot Legal a DLA Piper. Externím konzultantem byl obžalovaný Mgr. N., který se zabýval technickým a odborným poradenstvím. Vytvoření zadávací dokumentace tak bylo výsledkem kooperace v rámci celého týmu, když vedle externistů se na něm podílel celý aparát IT oddělení. Dále obžalovaný odmítl tvrzení obžaloby o tom, že byl u samotného vzniku Opencard, tedy i u jejího nastavení a prvotního uzavření smlouvy v roce 2006. Toto obžalovaný vyloučil s tím, že sice v letech 2005 až 2007 působil jako externí poradce ředitele informatiky svědka Ing. S., rozhodně však nepůsobil v takovém ohledu, aby byl seznámen s licenční smlouvou z roku 2006. Neúčastnil se ani přípravy podkladů ani na samotné formulaci zadávací dokumentace pro výběrové řízení. Ani v pozdější době nepřišel s žádnými detaily z nastavení systému Opencard do kontaktu. Dále se obžalovaný vyjádřil k nebezpečí úplného kolapsu systému Opencard, pokud by se mu bývalo nebylo dostávalo náležitě podpory, která záležela nejen ve správě systémů, ale zejména v jeho rozvoji a úpravách programu jako takového. V rozhodné době navíc došlo k nucené výměně typů karet, muselo se přejít na nový typ, který poskytl vyšší úroveň zabezpečení. Dále dal do souvislostí i skutečnost, že v období září až listopadu 2012 mělo dojít k expiraci přibližně 300 000 kusů karet, pokud by systém na to nebyl náležitě připraven, bývalo by rovněž došlo k úplnému kolapsu v provozu Opencard. Bez náležitého poskytování podpory systému Opencard by taková záležitost byla neřešitelná, kolaps by byl bez adekvátního zásahu do systémů zcela jasný. Při jednáních s Haguess, při nichž bylo zcela zřejmé postavení této společnosti, která si byla vědoma faktu, že drží veškerá licenční oprávnění, došlo však i k vyjasnění situace ohledně výše nabízené ceny. I přes takto prezentovanou cenu společností Haguess se podařilo vedeným vyjednáváním nabízenou cenu snížit, obžalovaný se domnívá, že pro dosažení nejlepší ceny udělali maximum. Negativně se vymezil ke znaleckému posudku znaleckého ústavu Česká znalecká s tím, že relevantním způsobem neposoudil rozhodné skutečnosti, zabýval se porovnáváním ceny s projektem v Liberci a v Plzni, když toto příměrování je dle obžalovaného zcela neadekvátní. Pokračováno bylo v doplňujícím výsledku obžalovaného RNDr. T., který se znovu a podrobněji vyjádřil k veškerým souvislostem sjednání smlouvy v roce 2012. Dále shrnul celkový vývoj systému Opencard od uzavření prvotních smluv v roce 2006, přičemž detailně vysvětlil pojetí SKC fungujícího v rámci PCKS, zaměřil se na rozlišení provozu a na druhé straně poskytování podpory, zdůraznil rozvolnění licenčních podmínek v návaznosti na dodatek k licenční smlouvě z roku 2010 a snížení nákladů v souvislosti s převzetím běžného provozu samotným městem. Obžalovaný zdůraznil, že nově ustavená rada se od samého počátku v období konce roku 2011 intenzivně věnovala celku problematice systému Opencard, byla ustavena komise, která se zabývala stanovením strategie dalšího vývoje systému a záměrů s celkem Opencard tak, aby byl pro budoucnost systém nastaven co možná nejpríznivěji pro město. Odborné diskuse probíhaly v řadě úrovní, jako negativa byl vnímán případný celkový kolaps systému ve vztahu k veřejnosti, dále musela být věnována péče již existující investici do systému, provázanost s Dopravním podnikem zejména ve vztahu k provádění přepravní kontroly, vyřešení existence bezdůvodného obohacení na straně města na úkor Haguess s ohledem na poskytování podpory bez smluvního zajištění. Obžalovaný se velmi podrobně vyjádřil k celku systému v průběhu doby, zaměřil se jak na dobu před přelomem let 2011 a 2012, tak na období následující, přičemž analyzoval veškeré podmínky, za nichž byly předmětné smlouvy uzavřeny a za nichž byl zvažován další rozvoj systému Opencard. K dotazu zdůraznil, že zadání oponentního rozsudku bylo zcela jednoznačně v pravomoci ředitele magistrátu a bylo toliko na jeho úvaze, zda k jeho zadání přistoupí. Nejednalo se tedy o povinnost a odpovědnost radních ani jeho jako ředitele jednoho z odborů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

5. S ohledem na prvotní konání hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného RNDr. Tomáše H. byla nejdříve jeho výpověď čtena z přípravného řízení, následně byl i osobně vyslechnut. V přípravném řízení uvedl, že daný Tisk je jedním z padesáti či sta tisků, které každý týden Rada hl. m. Prahy schvaluje. Všechny nesrovnalosti, které by mohly být tisku vytýkány, byly podloženy stanovisky právní kanceláře, která s Magistrátem hl. m. Prahy dlouhodobě spolupracuje. Tisk byl projednáván okolo půl hodiny, což je oproti ostatním tiskům dlouhá doba. Není právník ani ekonom a spoléhal se na právní stanovisko. Při doplnění své výpovědi se vyjádřil k dosaženému svému vzdělání, a následně i vstupu do politiky. V komunálních volbách byl zvolen zastupitelem za TOP 09, přičemž popsal sestavení rady v návaznosti na změnu politických poměrů na magistrátu. Popsal, jakými spolupracovníky se v radě HMP obklopil a z jakého důvodu. Sám se stal prvním náměstkem primátora, odpovědným za územní strategický rozvoj Prahy. Obžalovaný odmítl podloženost obžaloby, zcela vyloučil, že by všichni obžalovaní, tak jak je tvrzeno obžalobou, jednali po vzájemné dohodě s úmyslem obohatit společnost Haguess. Obžalovaný vyložil, jakými úvahami byl on i jeho nejbližší spolupracovníci vedeni, když přijali v rámci Rady hl.m. Prahy usnesení, jímž pověřili obžalovaného T. k uzavření dojednaných smluv se společností Haguess. Opakovaně zdůraznil, že projekt Opencard se výrazně prodražil zejména až v následujícím období, tedy po roce 2014, když jej začal provozovat Operátor Opencard. Obžalovaný opakovaně odkazoval na stanovisko komise, která jednomyslně doporučila radě k uzavření dojednané smlouvy, důvěřoval jako odborníkovi obžalovanému T., který za magistrát jednání s Haguess vedl, byl přítomen vysvětlení navýšení ceny tak, jak byla dojednána s Haguess, oproti ceně k jednání, jak ji postihovala zadávací dokumentace, když toto vysvětlení bylo dáno k dotazu primátora na zasedání rady. Všechna tato ujištění a postoje odborníků byla i pro obžalovaného garancí správnosti postupu. Dále poukázal na správné vypracování tisku předkládaného do rady, který měl veškeré náležitosti, včetně právního stanoviska spolupracující advokátní kanceláře, jež se vztahovalo ke správnosti volby zadání zakázky formou JŘBU. Navíc měl povědomost o tom, že toto právní stanovisko doporučující JŘBU nebylo jediným, z minulosti věděl i o dříve vypracovaných, která vyznívala zcela shodně. V právní stanovisko a jeho správnost měl absolutní důvěru i proto, že se jednalo o kancelář erudovanou, dlouhodobě se projektem zabývající. V průběhu doby nezaznamenal jiné stanovisko, než to, které jednoznačně doporučovalo JŘBU. K dotazu ohledně jeho povědomosti v rozhodné době o tom, že je před ÚOHS vedeno nějaké řízení, jež by případně se mohlo systému Opencard dotýkat, sdělil, že v této době mu ohledně řízení před ÚOHS známo ničeho nebylo. Povědomost získal až později, zřejmě až v souvislosti se zahájením vlastního trestního stíhání. Pro dokreslení povahy rozhodnutí ÚOHS v obecné rovině uvedl, že za období přibližně tří let se setkal s různými rozhodnutími tohoto úřadu, jež následně byla vyvrácena rozhodnutími soudů, tedy je vůbec diskutabilní, jakou váhu taková rozhodnutí ve věci mají. Obžalovaný se vyjádřil i k záměru uzavřením smlouvy o základní a rozšířené podpoře vytvořit určitý překlenovací časový prostor pro to, aby v něm mohla být dojednána budoucí podoba systému Opencard, respektive směr, jímž by se projekt měl ubírat. Za adekvátní takové překlenovací období byl, a podle obžalovaného zcela rozumně, zvolen úsek dvou let. Pokud bylo poukazováno na záměr předchozího ředitele IT oddělení V., uzavřít smlouvu v rámci JŘBU na 6 měsíců, pak obžalovaný zpochybnil adekvátnost takového záměru s tím, že vůbec nelze v takto krátkém časovém úseku předpokládat, že by bylo možno k nějakému realizovatelnému záměru do budoucna dospět. Dva roky byly zvoleny i s ohledem na délku zbývajících volebních období, která byla tehdy ještě tříletá, tedy jednoznačně i po dvou letech platnosti smlouvy by byl dán časový prostor pro to, aby za trvání jejich mandátu byla Opencard vyřešena. Dále obžalovaný, doplnil, že pro rychlé nalezení řešení hovořila i časová tíseň, v níž se projekt ocitl z důvodu dlouhodobě poskytované podpory beztoho, aniž by vycházela z platné smlouvy, stejně jako i z důvodu nutnosti výměny karet za bezpečnější typ. Rovněž zmínil skutečnost o vyjednání snížení nabídkové ceny oproti tomu, jak ji vyčíslila Haguess, a to přibližně o 10 %, k čemuž došlo po

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

podrobném jednání mezi obžalovanými T. a V. s uchazečem, když byly proškrtány položky, jejichž poskytnutí následně již hlavní město nevyžadovalo. Obžalovaný zdůraznil i skutečnost, že se s oběma těmito obžalovanými setkával ohledně problematiky i mimo oficiální jednání, zejména bohatě komunikoval s obžalovanou V., měl od ní informace i o jednání komise. Obžalovaný se výrazně negativně vymezil vůči znaleckému posudku znaleckého ústavu Česká znalecká, především jako neodpovídající hodnotí způsob ocenění výše ceny kontraktu za tvrzení znalce, že k němu dospěl srovnávací metodou. Obžalovaný má za to, že parametry vypracovaného znaleckého posudku České znalecké nevyhovují požadavkům ani na tento způsob ocenění, když absentují i srovnatelné veličiny.

6. Obžalovaný Josef N. k věci vypověděl s tím, že i on byl radním, byl politikem, nikoliv odborníkem na danou materii. V tomto ohledu se musel spoléhat na doporučení odborníků, což i učinil. Takovým odborníkem byla především zaměstnankyně magistrátu, vedoucí právního odboru D., která jednání rady a jejímu hlasování byla přítomna a žádnou pochybnost nevyslovila, stejně tak jako zástupce spolupracující externí právní kanceláře. Obdobně neměl žádnou pochybnost o správnosti věci ani ředitel odboru informatiky, obžalovaný T., který pro něj byl reprezentantem odbornosti po věcné stránce. Je přesvědčen o tom, že rozhodnutí, které radní učinili, v jejich rámci i on sám, bylo rozhodnutím politickým. Sám byl radním pro dopravu, a proto po své linii věc konzultoval s Dopravním podnikem, zjišťoval, co by kolaps systému Opencard znamenal. Takto zjistil, že by muselo dojít k přechodu na tištěné síťové jízdenky, neboť bez správy a rozvoje systému Opencard by tento v dalším období zkolaboval. Současně magistrát sám nemohl s ohledem na licenční práva vcelku Opencard provozovat. I toto krajní zvažované řešení v podobě přechodu na papírové jízdenky by s sebou neslo značné výdaje. Kolaps Opencard by však nebyl komplikací jen pro zajištění jízdného, některé další funkce na něj tehdy již byly navázány, především systém výpůjček v knihovnách. I tímto výpadkem by došlo ke způsobení škod. Bylo tak zcela jednoznačné, a že se v Opencard musí pokračovat, přestože z minulosti si byli dobře vědomi pochybností z doby předchozího primátora B. o tom, nakolik správně byl systém nastaven. V tomto ohledu však převzali dědictví, které se snažili provozovat správně. Materiály, které měl k dispozici před hlasováním, jsou těmi, které byly v rámci předkládaného tisku do rady předloženy. Nebylo v jeho silách obsáhnout více, má za to, že to navíc nebylo ani předmětem výkonu jeho mandátu. Na odborné záležitosti byli vybaveni odborným aparátem a odbornými konzultanty, jako na odborníky se na ně z pozice svého postavení radních, jako zástupců zvolených do zastupitelstva hlavního města Prahy, spoléhali. Nezískali žádné informace, které by jakkoliv zpochybňovaly relevanci zajištěných odborných stanovisek. Přestože ví, že bylo k dispozici expertní právní stanovisko, nevybavuje si přesně, zda s ním přímo přišel do kontaktu. Pro časový odstup si nevybavuje, zda se osobně účastnil nějakého jednání, kde by byla přímo projednávána problematika způsobu zadání veřejné zakázky, nicméně věděl, že JŘBU bylo doporučeno či schváleno jako správný postup právníky, neměl tedy žádný důvod pochybovat o správnosti takového závěru. Ví o tom, že se hovořilo o ceně uzavírané smlouvy, stejně jako ví o tom, že byly alespoň přibližně vyčíslovány škody, které by byly spojeny s ukončením karty Opencard. Tyto škody by byly vyšší než výlohy spojené s další činností Haguess na správě a dalším vývoji systému Opencard. Tato eventuelní škoda byla odhadnuta k jeho dotazu ze strany Dopravního podniku v řádu několika stovek milionů korun. Neví, jakým způsobem došlo k tomuto vyčíslení. Pokud byl dotazován, zda se s ohledem na mediální prezentaci problému Opencard do hloubky zaměřoval na zjištění, zda takovým problémem skutečně projekt je, pak uvedl, že zejména pro časový odstup si na konkrétnosti nevzpomíná, navíc ale zdůraznil, že tento projekt nespadal do jeho gesce, a proto ani nemohl jít více do hloubky problematiky. K opakovaným dotazům, zda nenašel důvod, pro který by se měl materií více do hloubky zabývat, obžalovaný identicky sděloval, že pro takový případný postup z jeho strany nebyl ani důvod, neboť od nikoho nezaznělo jakkoli sporující stanovisko k tomu, co gesčním radním či odpovídajícím ředitelem odboru bylo předkládáno. Obžalovaný uvedl, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

nedomnívá, že by časový rámec věnovaný projednání přijetí navrhovaného usnesení byl krátký, domnívá se, že se materií věnovali dostatečně, byť si přesně již nevybavuje průběh diskuse. Obžalovaný vyloučil, že by v době před hlasováním o přijetí usnesení on či kdokoliv jiný z radních věděl o rozhodnutí ÚOHS o udělení pokuty za JŘBU v souvislosti s Opencard. Má za to, že se někdy později o tom dozvěděl z novin či možná ze sdělení některého z kolegů, rozhodně to však není schopen časově zařadit. Sám se žádných jednání se zástupci Haguess neúčastnil, nikdy se s žádným z nich nesešel. I tento obžalovaný zmínil časové hledisko v tom ohledu, že ve funkcích byli všichni radní tři až čtyři měsíce, když se tato závažná problematika začala řešit a musela se vyřídit rychle. Doplnil, že sám pravidla pro zadávání veřejných zakázek neznal, to nebylo ani jeho povinností, neboť tuto agendu vykonávali úředníci, tedy zaměstnanci Magistrátu hlavního města Prahy. Tato materie byla zcela v jejich kompetenci.

7. Dříve spoluobžalovaný Štěpán H. odmítl v hlavním líčení vypovídat, přičemž byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení, kdy uvedl, že pracuje jako technik na MHMP od roku 2000. Koncem roku 2010 byl jmenován do pracovní skupiny pro zajištění dočasného převzetí provozu Pražského centra kartových služeb, do které ho jmenoval zřejmě zastupující ředitel MHMP T.. Jeho úkolem byla technická stránka realizace migrace technologického centra od firmy Haguess do prostor spravovaných magistrátem. Někdy v březnu byli členové pracovní skupiny informováni o tom, že se stávají rovněž hodnotící komisí pro výběr realizátora služby. K jednání obdržel dispozice.

8. Rovněž dříve spoluobžalovaná Ing. Veronika P. využila svého zákonného práva nevypovídat, byl čten protokol o její výpovědi z přípravného řízení, kde uvedla, že jako zaměstnanec odboru informatiky plnila rozhodnutí a úkoly ředitele odboru OI Jana T.. Pokud jde o druh zvoleného výběrového řízení, spoléhala se na právníky z Abott Legal. Pokud jde o cenu zakázky, některých jednání se spol. Haguess, a.s. se zúčastnila, některých ne. Na další otázky odmítla odpovídat.

9. Dříve spoluobžalovaný Mgr. David K. přednesl své vyjádření k obžalobě s tím, že dále odmítl k věci vypovídat. Tento dřívější spoluobžalovaný zcela odmítl vinu tak, jak mu ji dávala k tíži podaná obžaloba, přičemž doplnil, že v letech 2010 až 2014 byl koncipientem v advokátní kanceláři DLA Paper, přičemž spolupracující Advokátní kancelář Abott Legal oslovila jeho advokátní kancelář ke spolupráci za účelem poskytování právních služeb v souvislosti s projektem Opencard. Svou odbornou činnost tak začaly obě advokátní kanceláře společně poskytovat ve prospěch magistrátu od listopadu 2011. Doplnil, že na analýze, kterou vypracoval Abott Legal v červnu 2011, se DLA Paper nikterak nepodílela. Identicky tomu bylo i ve vztahu k informačnímu memorandu z října 2011. Podle instrukcí magistrátu, které jim tlumočil svědek Mgr. K. z Abott Legal, se zabývali přípravou návrhu zadávací dokumentace k zadávacímu řízení, když jim bylo sděleno, že půjde o JŘBU. Stanovisko k JŘBU vycházelo z předchozí analýzy, vypracované Abott Legal. Zdůraznil, že hodnota veřejné zakázky byla stanovena zadavatelem, nikterak to nebylo spojeno s činností advokátní kanceláře. Sám jako tehdejší koncipient neměl žádné informace o předchozím vývoji spolupráce mezi Haguess a magistrátem, stejně tak neměl informace z oboru IT. Členem hodnotící komise se stal na základě požadavku zadavatele, tedy magistrátu, který trval na tom, aby členem hodnotící komise byl někdo z týmu právních poradců. Členem hodnotící komise byl zvolen proto, že byl jedinou osobou, účastníci se jednání, která se podílela na přípravě zadávací dokumentace. Ve stručnosti se vyjádřil k jednotlivým jednáním mezi magistrátem, zastoupeným obžalovaným T., a Haguess, když veškeré snahy se soustředily na vyjednání těch nejlepších možných podmínek další spolupráce. Předmětem jednání byla i snaha o snížení ceny, která byla předmětem vyjednávání. Rovněž zmínil významnou roli neexistence smlouvy, na jejímž podkladě v dané době Haguess poskytovala služby, z její strany bylo opakovaně zdůrazňováno, že nedojde-li ke sjednání nové smlouvy, budou vymáhat po magistrátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

bezdůvodné obohacení za celou dobu, po kterou dodávaly služby bez toho, aniž by toto vyplývalo ze smlouvy. Jeho činnost v hodnotící komisi skončila ke dni 23. 3. 2012, přičemž za celou dobu její činnosti nezjistil žádné indicie, které by jej měly vést k závěru, že nebylo na místě vydat se cestou JŘBU. Naopak, veškeré informace, které za svou činnost získal, jej ve správnosti takto zvoleného způsobu zadání veřejné zakázky potvrzovaly jako ve správném postupu, když toto bylo volbou samotného zadavatele. Současně vyloučil, že by za celou dobu své činnosti získal jakékoli povědomí o tom, že ÚOHS vede vůči magistrátu jakékoli řízení ve věci zadávání veřejných zakázek formou JŘBU, natož v souvislosti s projektem Opencard. Závěrem vyloučil, že by v předmětné době měl jakýkoliv pracovněprávní vztah k Magistrátu hlavního města Prahy.

10. I původně obžalovaný Ing. Pavel R. toliko poskytl jednostranné vyjádření k podané obžalobě, dále využil svého práva a odmítl vypovídat. Byl jedním z radních, kteří hlasovali pro přijetí navrhovaného usnesení, přičemž se vyjádřil právě k mechanismu hlasování v radě o materiálech, která jsou do rady jejich předkladateli dávány. Kromě skutečnosti, že řada radních, stejně jako on, nebyli v soukromém životě odborníky na danou problematiku, související s projektem jízdenky Opencard, zdůraznil i krátkost působení ve funkci radního, vykonával ji k době hlasování čtyři měsíce. Rozhodně vyloučil, že by se dané materií on, stejně jako ostatní radní, věnovali nedostatečně, oproti tvrzení podané obžaloby má za to, že k ní přistupoval veskrze odpovědně, adekvátně k její povaze. Dobře si pamatuje, že byly diskutovány různé možnosti, jak naložit s Opencard, bylo jednoznačné stanovisko, že je na místě v projektu pokračovat. Ani v době trestního stíhání nemá pochybnost o tom, že rozhodnutí bylo správné, žádné podklady o opaku nikdy neměl. Pokud byla zakázka zadána v rámci JŘBU, pak tak bylo učiněno na základě odborného stanoviska advokátní kanceláře, které měli k dispozici v rámci veškerých materiálů předkládaných do rady v rámci příslušného tisku. Ani tento dřívější spoluobžalovaný nezaznamenal v době před hlasováním jakékoli pochybnosti, které by bývaly byly kýmkoliv vznášeny na konto zadání zakázky formou JŘBU. V tomto směru zdůraznil, že možnost zadání veřejné zakázky byla jednoznačně limitována smlouvou z roku 2006, nebyl žádný jiný subjekt, který by požadovanou službu mohl dodat, než držitel licence společnost Haguess. Navíc v jeho očích byla správnost stanoviska, reprezentovaného předkládaným tiskem, garantována i tím, že se negativně vůči němu nevymezil legislativní odbor, vedený svědkyní D.. Ve vztahu k ceně, za niž bylo poskytováno plnění z uzavřené smlouvy, má za to, že tato byla správná. Rozhodně nebylo možno souměřit její výši s cenou z roku 2006, a to především s ohledem na nárůst počtu spravovaných karet.

11. I další z předchozích obžalovaných Ing. Václav N. se toliko jednostranně vyjádřil k podané obžalobě, dále nevypovídal. I on byl radním hlavního města Prahy, v jeho gesci byla kultura a památková péče, ani on nebyl odborníkem na IT, či veřejné zakázky. Ví o tom, a že na jednání rady byla z podnětu tehdejšího primátora S. probírána změna výše ceny dodávaného díla oproti zadání veřejné zakázky, vysvětlení bylo pro ni uspokojivé, rozhodně se nedomnívá, že by se materií před hlasováním rada náležitě nevěnovala. Garantem správnosti předkládaného materiálu k hlasování byl jak ředitel oddělení informatiky, tak i vedoucí legislativního oddělení D., z jejíž strany nezaznamenal žádné negativní stanovisko. Způsob zadání veřejné zakázky formou JŘBU byl náležitě argumentován ze strany spolupracující advokátní kanceláře, která byla na jednání rady přítomna a materií náležitě srozumitelně vysvětlila. Bylo evidentní, že advokátní kancelář se k věci vyjadřuje se znalostí smluvního vztahu mezi hlavním městem Prahou a společností Haguess. Ani tento obžalovaný nevěděl o jakémkoliv jednání, jež by v rozhodné době bylo vedeno s magistrátem ze strany ÚOHS. O tom, že bylo vydáno nějaké rozhodnutí ÚOHS, se dozvěděl až v rámci vůči němu vedeného trestního řízení. I k době činění svého prohlášení byl obžalovaný přesvědčen o tom, že rada rozhodla dobře, což demonstroval i na události z doby následující, kdy došlo ke kolapsu systému Opencard právě z toho důvodu, že nebyl vztah smluvně prodloužen, nedocházelo k náležité údržbě a rozvoji systému, avšak po nich následující

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

reprezentace hlavního města Prahy se obávala postupovat formou JŘBU, aby i oni nebyli za to kriminalizováni. Potvrdil se tak předpoklad, že pokud by nedošlo k uzavření smlouvy o další spolupráci s Haguess, docházelo by ke kolapsu systému a možnosti vzniku škody z toho vyplývající.

12. Vypověděl i další z tehdejších spoluobžalovaných MUDr. B. S., který byl v rozhodné době primátorem hlavního města Prahy. Tento obžalovaný se negativně vymezil vůči obžalobě s tím, že jako volení zastupitelé jsou kriminalizováni za výkon zastupitelské demokracie, neboť před soudem mimo dalších byli postaveni všichni členové rady hlavního města Prahy za rozhodnutí, které učinili. Odmítl jako spekulativní závěr obžaloby o tom, že 30 minut k projednání předmětné materie je málo, poukázal na skutečnost, že hodnotící komise se v období od 6. 3. do 23. 3. 2012 sešla celkem 7 ×, což naopak považuje za a podrobné projednání materie. V rámci předjednání 22. 3. 2012 došlo k setkání obžalovaného T. jako ředitele příslušného odboru, obžalovaného H. jako náměstka primátora, obžalované V. jako příslušné gesčnické radní a svědkyně JUDr. D. jako vedoucí legislativního odboru s obžalovaným jako primátorem hlavního města Prahy za účasti zástupce advokátní kanceláře Abott Legal svědka Mgr. K.. Na tomto setkání bylo podrobně probíráno navrhované řešení a byly probírány i problémy spojené s plněním bez existující smlouvy, jakož i zvažovány proinvestované náklady na projekt. Byly zvažovány i eventuality dalšího chodu, tedy prodloužení spolupráce, či její ukončení, případně právní sankce, pokud by bylo od smluv odstoupeno. Jako správná varianta po rozboru všech pozitiv a negativ bylo ze strany právní kanceláře doporučeno pokračování ve spolupráci i po kratší, omezenou dobu s tím, aby byl vytvořen prostor pro další vývoj, kterým by se Opencard vydal. Rovněž ze strany externí kanceláře poskytující právní služby byl proveden rozbor o existenci autorských práv k licencovanému dílu tak, jak je Haguess na základě smlouvy z roku 2006 vypracovala. Přímo poukázal na skutečnost, že to byl on sám, kdo se dotazoval na rozdílnost mezi cenou z projektové dokumentace a následnou cenou projektu tak, jak vzešla z jednání mezi magistrátem a Haguess. Odůvodnění, jehož se jim k jeho dotazu dostalo, bylo zcela akceptovatelné. Navýšení ceny vycházelo ze zohlednění aktuálního rozsahu poskytovaných činností, stejně tak i aktuálních cen, když původní odhad vycházel ze zavádějících veličin. Rovněž bylo i sděleno, že se v rámci provedených vyjednávání podařilo cenu navrhovanou společností Haguess snížit o 11 %. Zadání veřejné zakázky formou JŘBU jako zákonné a správné bylo jednoznačně takto označeno spolupracující externí právní kanceláří, když i jednání rady se účastnil její zástupce Mgr. K.. Rovněž se vyjádřil k rozvolnění licenčních podmínek, k čemuž došlo na základě sjednání dodatku licenční smlouvy v roce 2010, nicméně toto rozvolnění se odrazilo toliko v možnosti zajišťování provozu Pražského kartového centra, nikoli v otevření možnosti pro třetí subjekt, tedy odlišný od společnosti Haguess, k dalšímu rozvoji a údržbě předmětného softwaru. Rozhodně toto rozvolnění licenčního vázání dodaného díla neumožnilo zasahování do zdrojového kódu, což je nezbytně nutné pro řadu činností, jež měly být pokrývány zamýšlenou smlouvou. Zcela tak odmítl jednu z konstrukcí podané obžaloby, že uzavřeli nevýhodnou smlouvu s Haguess, ačkoliv požadované služby na základě dodatku z roku 2010 mohl poskytnout kterýkoliv jiný subjekt. Dále se negativně vymezil k oběma znaleckým posudkům, které byly vypracovány v rámci přípravného řízení.

13. Vypovídal i dalších z tehdejších spoluobžalovaných Radek L., odmítl, že by se dopustil trestného jednání ve smyslu tvrzení podané obžaloby. Byl radním pro odbor životního prostředí, s problematikou Opencard se seznámil v obvyklém rozsahu. Ani on nebyl odborníkem v oblasti IT, z předloženého tisku nezískal jakoukoli pochybnost o správnosti stanovisek v něm obsažených. Nemá za to, že by v důsledku přijetí usnesení byla hlavnímu městu Praze způsobena jakákoli hmotná škoda. Vybavil si, že při jednání rady byla diskutována cena, radním se dostalo ujištění, že sjednaná cena je standardní. Na jednání rady bylo zmiňováno porovnání nižší ceny při

vyhotovení zadávací dokumentace a ceny projednané s Haguess za účelem uzavření smlouvy, což bylo odůvodněno tím, že v rámci uzavřené smlouvy dojde k navýšení kartových služeb, tedy to odůvodňovalo vyšší sumu ceny za poskytované služby oproti záměru ze zadávací dokumentace. Rovněž zaznamenal informaci o tom, že zakázka byla zadána v rámci JŘBU, to bylo vzato na vědomí s tím, že to bylo zmíněno jako jediná možná cesta. Obžalovaný je přesvědčen, že jiným způsobem zakázku zadat nebylo možno pro malý časový prostor, který pro vyřešení problematiky byl dán. Navíc toto zadání bylo doporučeno právní kanceláří, která na věci spolupracovala, jako právní laik stanovisku a jeho relevanci zcela důvěřoval. Sám situaci vnímal tak, že hlavní město Praha bylo v područí Haguess, jednalo se o způsob nastavení předchozích smluv, přičemž rovněž potřebovali vytvořit prostor pro úpravu smluvního vztahu tak, aby již na Haguess nebyli závislí. Nezaregistroval, že by ohledně projektu Opencard bylo vedeno jakékoliv řízení před ÚOHS. Obžalovaný doplnil, že byl členem komise pro rozvoj Opencard. Tato komise se zabývala problematikou případného rozvoje tohoto projektu o další funkcionality. Následně obžalovaný doplnil, že byl členem výboru pro Opencard, nikoliv komise, tedy poradního orgánu zastupitelstva.

14. Vyslechnut byl i tehdejší obžalovaný Mgr. Ivan K., který byl členem rady, současně náměstkem primátora. I tento obžalovaný se vyjádřil k okolnosti osvětlení změny výše ceny mezi zadávací dokumentací a následným jednáním o ceně při dojednávání smluvních podmínek v rámci JŘBU. Je si zcela jist, že na jednání rady bylo toto uspokojivým způsobem vysvětleno, nárůst ceny dodávaného díla byl odůvodněn složitostí a změnou ve specifikaci licenčních ujednání oproti letům, z nichž byl odhad při vyhotovování zadávací dokumentace odvozován, a dále i nárůstem počtu karet. Zdůraznil, že jednomyslné přijetí usnesení bylo i výrazem intenzivní práce předkladatelky, tedy obžalované V., na zpracování celé materie, jak se odrážela v předkládaném tisku radě. Uvedl, že forma JŘBU byla zvolena nejen z důvodu časové tísně, když v krátkém časovém úseku nebylo možno provést otevřené výběrové řízení, ale hlavním důvodem bylo stanovisko právní kanceláře Abott Legal, která uzavřela, že neexistuje jiný subjekt než Haguess jako držitel licence, který by požadované služby mohl dodat. Ani tento obžalovaný neměl žádnou informaci o řízení, týkajícího se celku projektu Opencard před ÚOHS. Informaci se dozvěděl až později, a to ze sdělovacích prostředků.

15. Vyslechnut byl i další z původních obžalovaných Mgr. Lukáš M., odmítl vinu ve smyslu trestní odpovědnosti za způsob hlasování v rámci tělesa a samosprávného celku, tedy rady hlavního města Prahy. Byl radním pro legislativu a transparentní veřejnou správu a podrobněji se vyjádřil ke způsobu přípravy materiálů pro jednání rady, jakož i samotného průběhu jednání rady. I tento obžalovaný se odkázal na preciznost připraveného tisku, který předkládala obžalovaná V., a týkal se vzetí na vědomí zadání veřejné zakázky v rámci JŘBU, stejně tak jako i odsouhlasení uzavření obou navrhovaných smluv. Zdůraznil jasné vyjádření advokátní kanceláře o splnění veškerých zákonných podmínek pro zadání zakázky v rámci JŘBU. Ohledně projektu Opencard bylo město i rada ve vleku smluvních vztahů mezi hlavním městem a společností Haguess tak, jak základní smluvní dokumenty byly uzavřeny v roce 2006, respektive 2007. V důsledku toho byla veškerá autorská práva na straně Haguess, s ohledem na to byl dán také limit pro vyjednávání ohledně smluvních podmínek. Přestože je obžalovaný sám vystudovaným právníkem, ve své praxi se problematice veřejných zakázek nevěnoval, zcela se spolehl na odborné stanovisko spolupracující advokátní kanceláře. I on poukázal na to, že odbor legislativy, který s materiálem v rámci předepsaného kolečka přišel do kontaktu, nevyslovil jakoukoliv negativní připomínku ke zvolenému postupu zadání veřejné zakázky. I tento obžalovaný se vyjádřil k rozdílu v zamýšlené ceně v rámci zadávací dokumentace a následně sjednané ceně, když i on uvedl, že došlo k navýšení počtu uživatelů projektu, a jeho rozsahu. Toto bylo důvodem pro navýšení ceny veřejné zakázky.

16. Vyslechnuta byla tehdejší spoluobžalovaná JUDr. Helena Ch., i ona odmítla podanou obžalobu s tím, že se cítí být nevinná. I ona byla od listopadu 2011 radní hlavního města Prahy, do její kompetence spadalo školství, sport a volný čas. Přestože má právní vzdělání, nikdy se nezabývala problematikou veřejných zakázek či výpočetní technikou. S ohledem na to se v souvislosti s projektem Opencard zcela spoléhala na stanoviska poskytovaná odborníky. Spoluobžalované V. zcela důvěřovala jako odborníci, respektive odpovědné radní pro danou oblast. I ona odkázala na právní stanovisko advokátní kanceláře Abott Legal, neměla žádný důvod zpochybňovat jejich závěr o tom, že jimi navrhovaný postup je v souladu se zákonem. Při hlasování v radě se záležitosti věnovali poměrně dlouhou dobu oproti některým jiným tiskům, rozprava trvala kolem půl hodiny, pokládá tuto délku za zcela adekvátní. I pro ni byl spolupodpis legislativního odboru v rámci povinného kolečka garancí toho, že je vše v pořádku. Cenu za poptávané služby pokládala za adekvátní, věděla o významné roli autorských práv a licencí pro společnost Haguess, se kterou trvala dlouhodobá spolupráce. Pokud poměřovala investice vložené do projektu Opencard k dané době ve výši 1,25 miliardy a sumu, která měla být za poskytované služby zaplacená za dobu dvou let společnosti Haguess, tak ji vyhodnotila jako přiměřenou.

17. Vypověděl dříve spoluobžalovaný Mgr. Aleš N., který uvedl, že se účastnil projektu Opencard v souvislosti se zajištěním migrace systému SKC, když provoz a správa přešla pod samotné město, tedy ve vztahu k Haguess bylo ukončeno poskytování outsourcingu. K oslovení předchozího ředitele V. se podílel na přípravě podkladů pro zadání veřejné zakázky na zajištění servisní podpory. S odchodem ředitele V. byla tato zakázka zrušena. Došlo tak situaci, že krátce po dokončení migrace nebyla zajištěna podpora pro samotný systém. Ze vzniklého smluvního vakua pak bylo zřejmé, že velmi záhy mohou s provozem celého systému nastat výrazné problémy. Následně byl osloven za účelem přípravy zadávací dokumentace obžalovaným T.. Součástí přípravy zadávací dokumentace bylo i stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Výchozím pro něj byly údaje již z období, kdy připravoval podklady pro prvotní záměr výběrového řízení. S ohledem na veškeré rozhodné aspekty pak stanovil hodnotu pro vypsání výběrového řízení na spodní hranici cenového spektra. Vypsaná hodnota veřejné zakázky tak pro obžalovaného představovala nástroj, jak se pokusit vyjednat pro hlavní město Prahu co nejlepší cenu. Přestože obžalovaný nebyl tím, kdo stanovil výběr prostřednictvím JŘBU, nic ho na této formě zadávacího řízení nepřekvapilo, neboť se znalostí situace mu bylo zřejmé, že Haguess je jediným subjektem, kdo podporu může poskytnout. Haguess byla doručena zadávací dokumentace i výzva k podání cenové nabídky. Haguess reagovala a zasláním podrobné struktury služeb a nacenění jednotlivých jejích částí, přičemž tento rozpis byl podrobnější, než jak tomu bylo ve výzvě zaslání společnosti. Ze strany města pak došlo k oponentnímu odhadu nákladů a došlo k řadě jednání. Po jednotlivých položkách byla vedena diskuse o jejich povaze, nutnosti zařazení do dodávaných služeb, stejně tak i o jejich cenách. Na základě takto vedeného jednání došlo ke snížení přibližně od 10 až 11 % oproti výši cenové nabídky společnosti Haguess. Obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že uzavřením smluv došlo ke stabilizaci systému a poskytnutí překlenovacího období pro to, aby město zvolilo adekvátní způsob vývoje a směřování dalšího období v rámci systému Opencard. Zcela limitující záležitostí byly licenční podmínky tak, jak jsou popsány v příloze číslo 2 licenční smlouvy. Dále obžalovaný podrobně popsal, co jej vedlo k jednoznačnému závěru o tom, že jedině společnost Haguess může být dodavatelem požadovaných služeb pro město, když se vyjádřil k jednotlivým službám tak, jak byly předmětem uzavřených smluv.

18. Jako svědkyně byla vyslechnuta JUDr. Lenka D., ředitelka odboru legislativního a právního. Se zakázkou přišla do kontaktu až v okamžiku, kdy byl do oficiálního kolečka předkládán materiál ke schválení do rady ve formě tisku. Starostí legislativního odboru bylo zkontrolovat obsahové náležitosti materiálů a připojit podpis v případě, že materiál byl kompletní

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

a vyhovoval interním předpisům a obecně závazným předpisům tak, jak stanovoval zákon o veřejných zakázkách a pravidla pro zadávání veřejných zakázek v dané době. Jí řízený odbor zakázku věcně neposuzoval, toto nebylo jeho povinností, jestliže ke spolupráci byl přizván odborný externista tak, jako tomu bylo v tomto případě ze strany advokátní kanceláře Abott Legal. Svědkyně ví o tom, že součástí předkládaného materiálu do rady bylo i prohlášení tohoto odborného poradce v tom smyslu, že zvolený způsob zadání veřejné zakázky je v souladu se zákonem. Ví o tom, že před připojením podpisů za jí řízený odbor procházela veškerý materiál do rady předkládaný, a tedy i zápisy z jednání hodnotící komise, na detaily si však již nepamatuje. V obecné rovině se vyjádřila k problematičnosti využívání JŘBU, nicméně většinou se pojily se zakázkami týkajícími se softwarového vybavení, neboť tato oblast je většinou svázána autorskými právy. Svědkyně ví ze své praxe, že právě propojení JŘBU ve vztahu k softwarovým programům bylo řešeno jak u ÚOHS, tak příslušnými soudy, s tím výsledkem, že bylo v daném případě JŘBU adekvátním postupem, má za to, že se jednalo o kauzu eAGRI. Nicméně jednalo se o případ z r. 2012 a praxe není zcela ujednocena ani v době její výpovědi. Domnívá se, že ustanovení zákona o veřejných zakázkách je v konfliktu s plněním povinnosti péče řádného hospodáře a povinnosti předcházet škodám tak, jak jsou povinnosti stanoveny i pro odpovědné osoby. Doplnila, že předmětnému jednání rady dne 3. 4. 2012 byla osobně přítomna, stejně tak jako odborný poradce z Abott Legal. Má za to, že na radě bylo probíráno, proč došlo k rozdílu mezi předpokládanou cenou a dohodnutou cenou, bylo vysvětlováno, že to bylo z důvodu zvýšení počtu karet, jakož i objemu poskytované základní rozšířené podpory. Nevybavuje si, zda toto bylo vysvětlováno již v rámci materiálů předkládaných do rady či přímo na jednání rady. Dále se svědkyně vyjádřila k obecné praxi, jak je nakládáno s materiálem, který je doručen do datové schránky ze strany ÚOHS. Svědkyně uvedla, že materiál je předán příslušnému odboru, respektive pokud ve věci působí odborný poradce, pak je předložen jemu. Odborný poradce následně zpracuje a předkládá magistrátu své vyjádření. Pokud nespolupracuje odborný poradce, pak vyjádření zpracovává příslušný odbor a postoupí je odboru legislativy. Následně se vyjádření předkládá k podpisu primátorovi. Dále se vyjádřila v obecné rovině k otázce formy zadání veřejné zakázky ve vztahu k záměru uzavřít smlouvu na dodávku rozšířené a základní podpory tak, že by bylo možno vypsát otevřenou soutěž, v této souvislosti by však musel být zcela ukončen projekt Opencard a spolupráce s Haguess, neboť tato společnost držela veškerá licenční práva. Muselo by tedy dojít k vypracování zcela nového projektu ve vztahu k pražské jízdence. Svědkyně se vyjádřila i ke snaze rozvolnění licenčních podmínek smlouvy uzavřené v roce 2006 s tím, že v roce 2010 byl uzavřen dodatek, který se o to pokusil. I při sjednávání tohoto dodatku mělo hlavní město Praha poměrně omezenou možnost manévrování, bylo nasnadě, že Haguess se bude snažit minimalizovat otevření prostoru v rámci licenčního oprávnění pro další subjekt. Dále se v obecné rovině vyjádřila k povinnostem odborného poradce, přibraného pro agendu veřejné zakázky, do jeho náplně činnosti spadalo i vypracování zadávací dokumentace, dále provádění úkonů v řízení, rozhodování o námitkách, jakož i účast při jednáních a v komisi. Svědkyně dále uvedla, že se neumí vyjádřit k důvodu, proč bylo rozhodnutí ÚOHS, které se týkalo jiné části projektu Opencard, kdy již do datové schránky magistrátu bylo doručeno 4. 4. 2012, příslušnému odboru doručeno až 3. 10. 2012.

19. Jako svědek byl vyslechnut Mgr. Ing. Jan K., který v rozhodné době působil v advokátní kanceláři Abott Legal, přičemž jako konsorcium s další advokátní kanceláří DLA Paper vyhráli vypsanou soutěž Magistrátem hlavního města Prahy a byla s nimi uzavřena rámcová smlouva na poskytování právní pomoci odboru informatiky. Tato smlouva byla uzavřena 14. 7. 2011 a na jejím podkladě byla uzavřena 6. 9. 2011 dílčí smlouva o poskytování právních služeb na projektu konsolidace projektu Opencard. Právě na těchto podkladech pak Abott Legal administrovala veřejnou zakázku, spočívající v základní a rozšířené podpoře programového vybavení SKC. Na tomto pracovali přibližně od září 2011, přičemž součástí dokumentace, kterou od magistrátu převzali, byly i materiály, jejichž původci byla předchozí právní kancelář poskytující magistrátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

služby v létě 2011. V rámci spolupráce byla činnost na zakázce rozdělena tak, že Abott Legal se zabýval smluvní materií, účastnili se jednání za účelem uzavření smluv, a kolegové z DLA Paper administrovali veřejnou zakázku, tedy připravovali, modifikovali a upravovali zadávací dokumentaci a příslušné dokumenty. Svědek jednoznačně uvedl, že jejich AK doporučila zadat veřejnou zakázku formou JŘBU na podkladě prostudování veškeré smluvní dokumentace, včetně licenčních smluv, když toto nebylo první setkání AK s dílčími veřejnými zakázkami v projektu Opencard. Již k 10. 6. 2011 Abott Legal vypracoval zprávu pro primátora S., dále pro obžalovanou V. při nástupu do funkce vypracovali shrnutí současného stavu projektu Opencard k 19. 12. 2011, kdy již bylo rozebíráno i po právní stránce vyřešení podpory programového vybavení SKC, přičemž o materii bylo v průběhu doby i diskutováno. Kromě těchto dvou hlavních písemných výstupů z práce na zadané materii pak svědek zmínil i četnou ústní konzultaci, stejně tak jako emailovou komunikaci, tuto vedl zejména Mgr. L.. Svědek dále poukázal i na tu část provedené analýzy projektu Opencard jako celku, činěnou ve vztahu k jeho dalšímu rozvoji. Kromě toho, že bylo navrhováno smluvní uspořádání vztahů s Haguess tak, aby veškeré licence byly přeneseny na další subjekt, k čemuž nedošlo, byly navrhovány i takové kroky, které následně realizovány byly, například ve vztahu k zajištění nových nosičů karet. Rozhodně však byly činěny takové plány, které měly zajistit další rozvoj a chod karty Opencard a v rámci následně uzavírané smlouvy tomuto vývoji poskytnout určité překlenovací období, aby mohlo být zřejmé, jakým směrem se celkově projekt bude ubírat. Při své činnosti kromě samotných smluv, včetně dodatků, pak AK vycházela i z odborných posudků a vyjádření, které ve věci byly zajištěny jejich předchůdci, kteří poskytovali právní služby. Výslovně zmínil znalecký posudek doc. Jirkovského. Posudky a odborná vyjádření se zabývala zejména problematikou autorského práva, dopadajícího na produkty Haguess, které dodávaly v rámci konzumovaného smluvního vztahu. Dále svědek odkázal výslovně na ustanovení dodatku č. 1 k licenční smlouvě ze dne 12. 2. 2010, když předmětnou pasáž citovala AK i v materiál ze dne 10. 6. 2011, konkrétně upozornili na to, že udělené oprávnění se nevztahuje na rozšiřování a rozvíjení systémů, které není možné realizovat bez souhlasu Haguess. Advokátní kancelář tedy dospěla k závěru, že tato licenční omezení dopadají právě na materii, která měla být uzavíranou smlouvou postížena. Za hlavního autora výstupů za AK Abott Legal svědek označil Mgr. Jana L., supervizi měla na starosti Mgr. Radka Š. a svědek sám. Svědek má rámcovou povědomost o průběhu jednání mezi magistrátem a společností Haguess, když prioritou pro Haguess nebyla úprava licenčních podmínek, což naopak chtěl řešit magistrát. Haguess chtěl zejména vyřešit skutečnost, že dlouhodobě poskytoval služby, aniž by se toto opíralo o probíhající smluvní vztah, bylo opakovaně apelováno na to, že na straně hlavního města vzniká bezdůvodné obohacení. Tomuto chtěl magistrát zamezit. Rovněž má svědek povědomost o tom, že s odborem magistrátu, majícím na starosti informatiku, bylo konzultováno, jaké konkrétní zásahy, pokryté licenčními oprávněními Haguess, je třeba v rámci podpory SKC provádět. Svědek sám se jednáním mezi magistrátem a společností Haguess neúčastnil. Na magistrátu tuto technickou stránku zajišťovali Ing. N. a Ing. P.. Jednoznačně dospěli k závěru, že rozvoj softwarového vybavení SKC není možný bez dohody se společností Haguess, bez zásahu do zdrojového kódu, k čemuž měl jako jediný oprávnění právě Haguess. Pokud byl svědek opakovaně dotazován na strohost formulace Prohlášení k postupu zadavatele při zadání veřejné zakázky v JŘBU a vypracování zadávací dokumentace externím právním poradcem ze dne 23. 3. 2012, pak svědek zdůraznil, že se sice jedná o prohlášení formulářového typu, nicméně jednoznačně odpovídající celku práce, kterou v rámci poskytování právní služby AK magistrátu poskytovala a je zcela v souladu s jejími výstupy. Svědek k dotazu dále uvedl, že Abott Legal byl specialistou v oblasti veřejných zakázek, měl i jiné klienty, ve vztahu k nimž poskytoval služby v oblasti veřejných zakázek. Dále vyslovil domněnku, že navýšení ceny nabídkové oproti zadání veřejné zakázky podle projektové dokumentace vycházelo z úpravy podmínek sjednávané smlouvy v procesu jednání o ní, konkrétně došlo k prodloužení doby, po kterou smluvené plnění mělo být poskytováno, toto se odrazilo i v předmětu veřejné zakázky. K charakteru předpokládané hodnoty veřejné zakázky, která figuruje v zadávací dokumentaci, uvedl,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

že se jedná o orientační cenu, která je k jednání mezi zadavatelem a účastníkem soutěže. Svědek doplnil i informaci k tomu, co zaznělo na předmětném jednání rady, sjednání smluv bylo bráno jako tzv. z nouze ctnost s tím, že pokryje překlenovací období, i proto byla pověřena obžalovaná V. primátorem k tomu, aby zpracovala středně či dlouhodobou koncepci na vylepšení projektu Opencard a směřující k nápravě stávajícího stavu. Na jednání rady nezaznělo nic, z čeho by měla vyplývat jakákoliv polemika se správností expertního stanoviska, které Abbott Legal radě poskytl. Z právního hlediska svědek uzavřel, že pokud by nedošlo v předmětné době ke sjednání smlouvy, došlo by ke kolapsu provozování jízdenky Opencard, neboť neexistoval žádný smluvní rámec, na jehož podkladě by Haguess hlavnímu městu Praze služby poskytoval. Svědek má za to, že expertní stanovisko AK, provést zadání veřejné zakázky formou JŘBU, souviselo právě s právním názorem, který kancelář zaujala. Svědek uzavřel, že se domnívá, že s ohledem na omezení autorským právem, a tedy licenčními oprávněními, by i po konání otevřeného výběrového řízení byl výsledek stejný, tedy faktická spolupráce se společností Haguess. Jednoznačně si stojí za právním názorem, že v dané době jediným možným způsobem zadání veřejné zakázky bylo JŘBU. V rámci doplňujícího výslechu tento svědek vypověděl ...

20. Bylo přistoupeno k výslechu svědkyně Miroslavy T., která využila svého zákonného práva a odmítla k věci vypovídat.

21. Soud vyslechl svědka Ing. Jaroslava T., zakladatele a majitele společnosti Haguess, která zanikla fúzí se společností All Share. Vývoj systému Opencard začal společností Haguess v roce 2003, přičemž jej aplikovali v roce 2005 v Liberci a v roce 2006 v Praze. Svědek uvedl, že za období let 2006 až 2012, po které Haguess poskytovala systém Opencard hlavnímu městu Praze, měla 1 200 000 uživatelů, poskytovala služby 30 firmám, z toho 17 dopravcům Pražské integrované dopravy, v systému bylo zapojeno 3500 akceptačních terminálů, když systém každý měsíc zpracovával přibližně 150 000 transakcí. Svou rozsáhlostí byl systém srovnatelný s metropolitními systémy hlavních měst Evropy, čemuž odpovídaly platby svou výší za takto odvedenou činnost. Zisk, který se takto pro společnost generoval, pokládá za zcela přiměřený. V roce 2011 došlo k situaci, za které Haguess poskytovala hlavnímu městu Praze služby bez toho, aby za ně bylo placeno, neboť uplynula platnost smlouvy a nová nebyla sjednána. Až v roce 2012 byla s magistrátem uzavřena smlouva nová na další podporu a rozvoj systému. Svědek zdůraznil, že jiný subjekt než společnost Haguess nemohla takové služby poskytnout, neboť neměli licenční práva, na jejichž základě by mohli služby magistrátem požadované poskytovat v rámci systému Opencard. Svědek se vyjádřil i k ceně kontraktu z roku 2012 s tím, že ji rozhodně nepokládá za nepřiměřeně vysokou. Byla adekvátní službám, které na jejím základě hlavnímu městu poskytl, což dokládá i tím, že v roce 2012 poprvé byla společnost Haguess ve ztrátě. Dále se vyjádřil ke smluvnímu vývoji vztahů mezi Haguess a hlavním městem Prahou s tím, že v roce 2006 byly uzavřeny tři smlouvy - servisní, provozní a o dílo. V roce 2010 došlo ke sjednání nové smlouvy, týkala se úpravy licenčních podmínek. Tato úprava spočívala v tom, že systém mohl být provozován jinou stranou než hlavním městem či společností Haguess. Veškerá další práva k systému, stejně jako zdrojové kódy, nadále bez jakékoli změny nastavení vlastnila společnost Haguess. Jednání o uzavření smlouvy v roce 2012 se sám neúčastnil, on však byl osobou, která měla hlavní slovo ve vytvoření nabídkové ceny, ta rezultovala z odhadů interních a externích nákladů. Samotným jednáním mezi Haguess a magistrátem se za Haguess účastnili Ing. ého a Ing. B.. Dále se detailněji vyjádřil k povaze provozování servisu systému s tím, že tento je možno vykonávat výhradně za možnosti přistupovat ke zdrojovému kódu systému. Právě z tohoto důvodu byla jedinou firmou, která mohla servis systému provádět, společnost Haguess, neboť ta měla licenci k projektu Opencard. Z průběhu jednání o uzavření smlouvy se k němu dostávaly zprávy, ví tedy o tom, že na základě jednání došlo ke snížení nabídkové ceny přibližně o 10 %. Svědek shrnul, že software, který tvoří součást systému Opencard, je autorským softwarem Haguess. Svědek se vyjádřil k možnosti srovnání systému v Liberci a v Praze s tím, že jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

absolutně nesouměřitelné. Pražský systém je masivnější, funkcionality jsou rozsáhlejší. Svědek se vyjádřil i k prvopočátku smluvního vztahu v roce 2006, respektive k požadavkům před uzavřením smlouvy ohledně vlastnictví zdrojového kódu. Nejen, že nikdo od zadavatele nežádal, aby zdrojový kód byl vlastnictvím hlavního města, ale i pokud by tomu tak bývalo bylo, velmi pravděpodobně by Haguess takovému požadavku nevyhověla, neboť pak by cena za takto odvedené dílo byla neschopná konkurence. Taková cena by musela zaplatit celý vývoj systému, když tato se může společnosti jinak vrátit opakovaným prodejem díla. Svědek si nevybavil, že by v roce 2006 byl avizován požadavek na budoucí rozvoj systémů. První takový požadavek na rozvoj systému o dopravní aplikaci svědek zaznamenal až v roce 2008, respektive přípravy začaly probíhat od roku 2007. Dále se systém vyvíjel i s ohledem na požadavky vedoucí ke změně systému, například možnosti e-shopu. Na základě rozvolnění licenčních podmínek v roce 2010 došlo v rámci roku 2011 k migraci dat tak, aby správu systémů mohlo převzít samo město Praha. Svědek, doplnil, že od roku 2012 je držitelem licenčních oprávnění k systému Opencard společnost eMoneyServices, na kterou byla oprávnění ze společnosti Haguess převedena v souvislosti se zánikem fúzí se společností All Share. K opakovaným dotazům svědek zdůraznil, že na základě úpravy licenčních podmínek z roku 2010 mohlo hlavní město Praha prostřednictvím třetí strany provozovat systém, rozhodně však nemohlo vykonávat jeho servis. Doplnil, že v roce 2006 byl systém vytvořen pro tři aplikace, k roku 2012 se počet aplikací rozšířil na šest až osm. Svědek vyloučil, že by systém mohl být provozován bez dlouhodobého servisu, tedy bez servisní podpory.

22. Dále byl vyslechnut Ing. Petr S., který ve společnosti Haguess působil od druhé poloviny roku 2007 jako manažer projektu Opencard. V roce 2008 se stal ředitelem společnosti, v roce 2012 začal působit ve společnosti eMoney Group, která převzala od Haguess veškeré platné smlouvy, technická řešení a vše, co souviselo s Opencard. Od roku 2013 je smluvním partnerem hlavního města Prahy (dále i jen HMP) v tomto směru společnost eMoneyServices, která je součástí eMoneyGroup. Z pozice ředitele Haguess se účastnil jednání a uzavření smlouvy o podpoře SKC. Haguess zajišťovala až do konce ledna 2011 veškerý provoz SKC, následně hlavní město Praha počalo zastávat provoz SKC samostatně, od počátku února 2011 byl prováděn projekt migrace, tedy převádění některých činností na hlavní město Prahu, které řešilo již vlastní způsob dalšího provozu. Již v tomto období bylo hlavní město Praha opakovaně upozorňováno, konkrétně odbor informatiky, že není zajištěna adekvátní podpora systémů, neboť Haguess přestala být provozovatelem systému a zároveň nebyla uzavřena žádná smlouva, která by podporu zakotvovala. V období září či října 2011 došlo ke komunikaci s ředitelem odboru informatiky V., bylo jednáno za účelem vyřešení této problematiky, tedy smluvního zakotvení výkonu podpůrných činností SKC, v závěru podzimu obdržela Haguess výzvu v rámci JŘBU na uzavření takové zakázky. K dalšímu jednání však již nedošlo, neboť V. rezignoval na post ředitele odboru informatiky, veškerá jednání o zajištění podpory ustala. I přesto v určité míře Haguess podporu poskytovala proto, aby nedošlo ke kolapsu systému. Rovněž bylo předpokládáno, že magistrát situaci ohledně absence smlouvy, na jejímž podkladě by byla podpora poskytována, napraví a dojde ke sjednání příslušné smlouvy. S novým vedením odboru informatiky pak skutečně bylo jednáno, společnost obdržela výzvu v rámci JŘBU a došlo k řadě jednání, v jejichž rámci došlo k upřesnění rozsahu služeb, jakož i jejich ceny. Bylo jednáno a následně byla i uzavřena smlouva především o základní podpoře na období 24 měsíců. Svědek zdůraznil, že šlo o podporu informačního systému střední velikosti, svým rozsahem odpovídající chodu středně velké banky. Svědek dal do souvislosti právě rozsah systému Opencard k ceně, která byla sjednána, v tom směru, že rozhodně se nejednalo o její nadsazení, naopak byla uzavřena v rámci nižších úrovní ceny obvyklé. Toto své tvrzení opírá i o posudek z roku 2014, který si s ohledem na nastalou situaci společnost nechala vypracovat, jenž dospěl k závěru, že k dané době byla cena obvyklá za předmětnou podporu v rozmezí od 2,5 do 2,8 milionu, když smluvní cena byla dána sumou 2,3 milionu Kč. Svědek dále přiblížil, že v rámci období od 2007 až do února 2011

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

společnost Haguess zajišťovala vše, co bylo spjato s provozem SKC, tedy v rámci této povinnosti prováděla i servis a podpurné činnosti. V důsledku postupu hl. m. Prahy, že od února 2011 bude samo zajišťovat provoz systému, došlo k rozpojení odpovědnosti za provoz a za podporu, s ohledem na to došlo i k absenci příslušné smlouvy, na jejímž základě by Haguess poskytoval podporu systému. K přímému dotazu, zda v rámci České republiky je srovnatelný systém k projektu Opencard, zcela kategoricky sdělil, že tomu tak není, pokud je možno systém Opencard srovnávat, pak jediné s obdobnými systémy, fungujícími v jiných metropolích, například Budapešť, Dublin či Kodaň. Dále uvedl pro souvislost i objemy peněžních prostředků vynakládaných za rok na podporu systémů v jednotlivých městech s tím, že jsou mnohonásobně vyšší, než jak byla stanovena cena za období dvou let v rámci uzavřených smluv na podporu SKC. Jinak nejbližší přirovnání je možno vztáhnout na přibližně čtyři bankovní domy v rámci České republiky i co do požadavků na zabezpečení dat, nikoli však na kterýkoli z provozovaných jízdenkových systémů v České republice. K dotazu na srovnání vstupních údajů ke smlouvě z roku 2006 či 2007 v komparaci s podmínkami pro rok 2012 a následující období dvou let svědek uvedl, že vstupní parametry byly zcela nesrovnatelné především co do množství vydaných karet, čemuž musel nutně odpovídat i servis systému, jakož i rozsah užívaných aplikací či softwarových prvků, které se s postupem doby rozvíjely. Svědek opakovaně shrnul, že od prvopočátku vývoje smluvního vztahu z roku 2006 existovaly tři základní smlouvy, určující smluvní vztah mezi Haguess a HMP - byla uzavřena licenční smlouva, týkající se udělení oprávnění k užívání softwaru, smlouva o základní a rozšířené podpoře z roku 2006 a servisní smlouva, která byla uzavřena společně s původní licenční smlouvou. Provozních smluv bylo několik, postupně na sebe navazovaly, na jejich podkladě Haguess zajišťovala činnost správce. Poslední provozní smlouva skončila na konci ledna 2011, od února 2011 provoz systému zajišťovalo samostatně hlavní město Praha. V souvislosti s ukončením platnosti původní smlouvy na konci ledna 2011 došlo k oddělení činnosti servisu a podpory, servis systému zajišťovalo samo město, podporu i bez smluvního podkladu nadále poskytovala společnost Haguess, smlouva v tomto směru byla uzavřena až v dubnu 2012. Veškeré činnosti spojené s podporou aplikačního softwaru jsou bezprostředně spojeny s využíváním licencovaných produktů, tedy jednoznačně subjekt odlišný od společnosti Haguess toto činit zákonným způsobem nemohl. V počínajícím období byly povinnosti společnosti Haguess podřazeny pod jedinou smlouvu ve vztahu jak v servisu, tak v podpoře, neboť to vyplývalo ze samotné povahy povinností, jež Haguess ve vztahu k systému Opencard musela vykonávat. K rozlišení těchto dvou činností došlo až v návaznosti na převzetí servisu vlastními silami městem Prahou. V rámci jednání o uzavření smlouvy o základní a rozšířené podpoře došlo i k jednáním o výši ceny, byly vyjasňovány jednotlivé položky, jejichž plnění bylo Prahou po Haguess vyžadováno. Došlo k odchýlení se od ceny uváděné v zadávací dokumentaci, nicméně jednoznačně v souvislosti s náročností a rozsahem požadovaných činností, které Haguess s při poskytování podpory měl zajistit. Výše ceny obsažená v zadávací dokumentaci byla zcela neadekvátní, s požadovanou činností nekorespondující, navíc vycházela z minima jednání, které společnost vedla ještě za předchozího ředitele informatiky V. s magistrátem, tedy v důsledku vývoje jednání došlo ze strany Haguess k nové cenové nabídce, tato nebyla vyslyšena, nakonec došlo ke snížení ceny přibližně o 40 % oproti původní nabídce společnosti Haguess. Na straně magistrátu jednali se společností Haguess právníci, ředitel odboru informatiky, přičemž byly rozebírány jednotlivé položky navrhované smlouvy, respektive činností, jež v rámci podpory měly být společností Haguess poskytnuty. Rovněž k opakovaným dotazům svědek specifikoval, co bylo podkladem pro stanovení nabídkové ceny. Jednalo se o rozsah poptávaných činností, z čehož vyplývalo zvážení kapacit na straně Haguess, jakož i cena dotčených licencí a odpovídající péče o zdrojový kód, když právě s jeho rozvojem a úpravami poskytování takové podpory souvisí. Nacenění pro nabídku vůči HMP prováděl svědek společně se svědkem Ing. B. na podkladech připravených spolupracovníky. Svědek uvedl, že pokud by nedošlo na základě jednání z konce roku 2011, respektive na počátku 2012, k uzavření příslušné smlouvy, velmi pravděpodobně by došlo ke kolapsu celého systému, neboť se přecházelo na

vyšší typ karty, konkrétně z důvodu požadavků na zabezpečení dat, dále Haguess již nebyla ochotna poskytovat služby bez plateb, tedy systém Opencard by se ocitl bez poskytování podpory, tedy bez rozvoje příslušných parametrů systému nutných pro řádné a bezchybné poskytování služeb. K předpokládanému rozvoji karty ohledně budoucích zaváděných aplikací svědek uvedl, že sice na počátku byl předpoklad obohacování aplikací v rámci systému Opencard, nicméně rovněž zdůraznil, že v prvopočátku projektu nebyl zcela zřejmý rozsah budoucího rozvoje, nebylo tedy možno od samého počátku nastavit všechny parametry tak, jak se v průběhu vývoje ukázaly nároky kladené na systém. Navíc v průběhu doby musela úprava systému korespondovat i s vývojem ostatních souvisejících technologií, jako například reakce na konkrétní typy iPhone a možnost provazby mezi systémem a takovouto obslužnou elektronikou. Shrnuje tedy, že nikoli veškeré budoucí možné významné parametry mohly být na počátku nastavení v systému zohledněny. Zejména se pak svědek detailněji vyjádřil k úpravě licenčních podmínek, a to v návaznosti na dodatek k licenční smlouvě z roku 2010. V důsledku uzavření tohoto dodatku společnost Haguess povolila užívání systému třetí straně, avšak výhradně za účelem provozu poskytování činností kartového centra. Tento dodatek k licenční smlouvě se rozhodně nedotkl možnosti přístupu a úpravy, respektive zásahů do zdrojového kódu. Toto vždy bylo ve výhradní možnosti vlastníka autorských práv k systému Opencard, tedy společnosti Haguess. Tuto okolnost Haguess opakovaně vůči jednotlivým reprezentantům HMP zdůrazňoval, opakovaně poukazovali na nemožnost zasažení do autorského práva Haguess, tedy nemožnost, aby subjekt odlišný od společnosti Haguess vykonával servis systému. Dále svědek demonstroval, jaké konkrétní činnosti mohly být v rámci zajišťování provozu poskytovány, konkrétně šlo o služby na přepážkách, výrobu karet, tedy vše, co souvisí výhradně s užíváním softwaru, nikoli se zásahy do něj. V rámci doplnění výpovědi se vyjádřil k nejvýraznější změně v rámci systému, k níž došlo v roce 2011, přičemž od 1. 2. 2011 se samostatně hlavní město Praha ujalo provozu systému, když pro tuto činnost jí Haguess poskytovala servisní služby. Tyto však byly po období od 1. 2. 2011 do 5. 4. 2012 poskytovány bez smluvního zajištění. V době výpovědi svědka bylo placení za takto poskytované služby předmětem soudního sporu, přičemž služby byly následně poskytovány na podkladě smluv uzavřených v dubnu 2012 na období dvou let. Následně po vypršení účinnosti této smlouvy nedošlo k uzavření servisní smlouvy mezi subjektem s názvem Operátor Opencard a nástupcem Haguess, to je EMS. S ohledem na uváděnou podstatnou změnu v roce 2011 se de facto výrazně změnil celý systém Opencard oproti počínajícímu stavu, výrazně se změnil rozsah v počtu serverů, rozsahu užívání, rozšíření funkcionality a podobně. Svědek se znovu vyjadřoval k jednáním o ceně za požadovanou činnost, stejně tak, jako se znovu vyjadřoval i možnostem srovnání systému Opencard s jiným na území České republiky. K postoji svědka v žádném ohledu nedošlo.

23. Vyslechnut byl Ing. Jiří B., spolupracovník svědka Ing. S.. Svědek se vyjádřil k vývoji celkového systému Opencard již od roku 2005 s tím, že v rámci českého prostředí začal být vyvíjen produkt, který doposud zde neměl obdoby, takové systémy byly toliko v zahraničí. Svědek shrnul, že v rámci mediální kampaně proti společnosti Haguess a jejího zapojení do kauzy Opencard zazněla řada dezinformací, včetně údajů o tom, jakou celkovou sumu za celé období spolupráce měla Haguess od magistrátu obdržet. Zdůraznil, že celkovým příjmem může být zhruba suma 400 milionů Kč, když taková odměna je zcela srovnatelná s odměnami subjektů zajišťujících obdobné systémy v jiných metropolích v rámci světa. Věnoval se specifikům provázanosti Opencard i mimo samotné hlavní město, s přesahem v rámci dopravy Středočeského kraje. I tento svědek zmínil situaci z roku 2011, kdy Praha převzala od Haguess provoz Pražského centra kartových služeb, když téměř po celý rok 2011 docházelo k migraci. Právě i s přechodem výkonu provozu kartového centra na hlavní město byl spojen zvýšený požadavek na servis systémů, který musel být doplňován a upravován v závislosti na požadavcích města tak, jak vyvstávaly v sepětí s jejich provozováním kartového centra. I tato skutečnost vytvářela ve vyšší míře nápor na výkon servisu, který byl v roce 2011 poskytován společností

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

Haguess bez existence příslušné smlouvy. Nato bylo opakovaně poukazováno ze strany Haguess, magistrát začal věc řešit až přibližně v říjnu 2011, kdy společnost obdržela výzvu v rámci JŘBU na zajištění základní a rozšířené servisní podpory. Veškerá jednání skončila s odchodem tehdejšího ředitele odboru informatiky V.. Dalším problémem, který vyvstal v počátku roku 2012, byla blízká se expirace většího objemu karet, které byly vydány v roce 2008. V tomto směru muselo být přecházeno na karty nového typu, situaci nebylo možno řešit bez smluvního vztahu. Podporu systému i ve vztahu k těmto novým kartám nemohl zajistit jiný subjekt než Haguess, nemohl nikdo zasahovat do jejich díla chráněného autorským právem. Svědek zmínil, že při výzvě k JŘBU v roce 2011 byla v zadávací dokumentaci vyšší částka, než jak tomu bylo v roce 2012, neví však, co toho bylo příčinou. Svědek se vyjádřil k průběhu jednání poté, co společnost obdržela výzvu v rámci JŘBU v r. 2012. Ze strany společnosti došlo k analýze návrhu smlouvy, zadávací dokumentace, když bylo zjištěno, že je nezbytné vyjasnit si se zadavatelem faktický rozsah činností spojených s tím, co zadavatel od zakázky očekával. Právě nízká cena uvedená v zadávací dokumentaci vypovídala o tom, že zadavatel neměl reálnou představu o objemu a charakteru prací souvisejících s požadovanou činností. Svědek si vybavil, že jednáním byli přítomni obžalovaný N. a T., dále P. a H., přítomen byl i zástupce spolupracující právní kanceláře. Svědek dále objasnil, že do termínu servisní podpora je zahrnuta modifikace softwaru po jeho předání zadavateli především za účelem oprav, zvyšování výkonnosti, změn vykonávaných na základě dalšího vývoje v systému a vývoj dalších produktů ve prospěch uživatelů. Rovněž je do toho zahrnuta i běžná údržba software, preventivní a zdokonalovací rozvoj produktu. Svědek rovněž zmínil, že v rámci probíhajících jednání docházelo ze strany Haguess i ke snižování ceny oproti nabídkové ceně, a to v návaznosti na požadavky zadavatele. Svědek uzavřel, že na všechny služby požadované magistrátem tak, jak byly promítnuty do smlouvy, bylo zapotřebí, aby poskytovatel byl držitelem licence. Pokud taková služba zahrnovala přístup ke zdrojovému kódu, pak mohl službu poskytnout jen Haguess. Svědek se dále vyjádřil ke struktuře vytváření ceny, která byla vtělena do návrhu, tedy ceny k jednání se zadavatelem. Kalkulaci prováděli na podkladech soustředěných celým týmem, který se tomu věnoval. I tento svědek uvedl, že systém využívaný v Liberci není srovnatelný se systémem pražským. Dále se svědek vyjádřil k povaze jednotlivých činností tak, jak byly součástí zadávací dokumentace (číslo listu 3911) v tom směru, zda vyžadují přístup ke zdrojovému kódu. Dále svědek popsal, jaká je konkrétní náplň služeb, jež měly být na základě smlouvy o podpoře systému poskytovány.

24. Předvolaný svědek Ing. Ivan S. využil před soudem svého zákonného práva a odmítl vypovídat s poukazem na vlastní trestní kauzu, v níž bylo v době jeho výsledku projednáváno podané dovolání. Byl čten protokol o jeho svědecké výpovědi z přípravného řízení, ke uvedl, že za jeho působnosti z obviněných spolupracoval s RNDr. T., který od počátku r. 2007 byl jím najatý jako externí konzultant na projektu univerzální karta Pražana, podílel se na vypracování několika studií. Měl konzultantskou smlouvu. Obviněného T. přibral k spolupráci on osobně. Obviněná P. začala pracovat na magistrátu až poté, co odešel. K ostatním otázkám svědek odmítl odpovídat ze stejného důvodu, pro který odmítl vypovídat v hlavním líčení.

25. Svědek Ing. Václav K., který byl ředitelem odboru informačních systémů Magistrátu hlavního města Prahy po dobu přibližně tří let, místo opustil v roce 2011. Pod činnost tohoto odboru spadal i projekt Opencard, k čemuž svědek uvedl, že tento byl postaven na třech smlouvách, konkrétně na smlouvě o investici na vybudování SKC, dále smlouvě o provozu a smlouvě o podpoře. Vítězem na základě konaného výběrového řízení se stala společnost Haguess. Ve vztahu k těmto smlouvám byla problematickou jediné ta, která se týkala licence. S ohledem na postoj Haguess nebylo možno se systémem pracovat mimo osob právě z této společnosti a z magistrátu. Proto bylo přistoupeno ke sjednání dodatku k licenční smlouvě, tato již byla podepisována v době, kdy on nezastával pozici ředitele. V době vyjednávání změny licenční smlouvy byl mapován i trh v tom směru, zda nepřejít ve vztahu k provádění servisu

systemů zcela k systému jinému proto, že do systému Opencard z důvodů licenčních oprávnění nemohl zasahovat třetí subjekt, odlišný od Haguess. Bylo však zjištěno, že takové zadání by bylo finančně neefektivní. Ani od případného nového subjektu nebylo možno očekávat jiné nastavení licenčních oprávnění. I tento svědek zdůraznil, že je nutno rozlišovat provoz systému a podporu systému. Nebylo možno očekávat, že by nový dodavatel poskytl jiná oprávnění, nežli tomu bylo u Haguess.

26. Vyslechnut byl svědek Martin V., který zastával post ředitele oddělení informatiky. Na magistrátu působil od března 2010 do prosince 2011, když na tomto postu střídal ředitele magistrátu T., který po krátký čas nahradil předchozího ředitele odboru Ing. Kočího. V době jeho nástupu se blížila ke konci platnost smlouvy, na jejímž základě byla systému poskytována podpora, chystalo se další sjednání smlouvy o podpoře systému Opencard. Na určité mezitímní období se cestou JŘBU snažili sjednat smlouvu o podpoře systému v rámci zakázky malého rozsahu, předpokládali období půl až tři čtvrtě roku, když za toto období se mělo připravit řádné výběrové řízení k zadání veřejné zakázky. Dodavatel však s malou zakázkou nesouhlasil, probíhala jednání, avšak nedošlo ke shodě. Následně došlo ke změně politické situace a svědek post ředitele oddělení opustil. Věděl o tom, že základní podpora je poskytována bez toho, aniž by vycházela taková povinnost z platné smlouvy. Výběrové řízení bylo připravováno, byly shromažďovány podklady, paralelně běžela zakázka na nákup nových karet do systému, přičemž se změnilo prostředí, v němž bylo zapotřebí podporu vykonávat, neboť běžný provoz převzal sám magistrát. K připravovanému JŘBU doplnil, že bylo spolupracováno s externí advokátní kanceláří, zřejmě AK Řanda a spol., byla stanovena hodnota veřejné zakázky ve výši 6 000 000 Kč, cena byla předmětem jednání, když se vycházelo z předchozí ceny, snížené o odpočet ceny činností, kterou si samo město zajišťovalo. Pro tento účel byly vypracovány i znalecké posudky, a to za účelem stanovení odhadu ceny poptávaných činností, souvisejících s poskytováním podpory. Když byl odvolán ze svého postu, bylo JŘBU stále ve fázi příprav. Svědek se vyjádřil i ke skutečnosti, že po určité období Haguess poskytovala systému podporu, ačkoliv k tomu nebyla jakkoliv zavázána platnou smlouvou, za takové služby jí ze strany magistrátu nebylo placeno. I díky této bezplatné činnosti Haguess se systém za dobu, ve vztahu k níž nebyla sjednána smlouva o podpoře, nedostal do problémů. K dotazu, proč bylo záměrem zadat jen pro kratší vymezené období zakázku, spočívající v podpoře systému, formou JŘBU, když za dobu takto fungujícího vztahu mělo být vypsané řádné výběrové řízení, svědek sdělil, že celý projekt byl pod značným tlakem a chtěli takto zjistit, zdá je na trhu jediný dodavatel či nikoliv. Doplnil, že logika takového kroku se diskutovala. S ohledem na požadavek, který byl takto vůči němu jako odpovědnému řediteli vznesen, musel na to v rámci zadání reagovat, byť by si býval mohl například myslet, že existuje jediný možný dodavatel. Předtím, než bylo projednáváno zadání zakázky v rámci JŘBU, měl magistrát k dispozici právní expertizu v tom směru, že je na místě postupovat právě touto formou zadávacího řízení. Svědek se domnívá, že hlavním argumentem byl krátký časový prostor pro zadání zakázky, tímto důvodem si však není zcela jist. Po připomenutí návrhu výzvy k jednání v JŘBU, který byl koncipován tehdy spolupracující advokátní kanceláří, svědek, doplnil, že rovněž z tohoto stanoviska vyplývalo, že jediným možným dodavatelem podpory pro další období je výhradně firma Haguess. Svědek opakovaně uvedl, přestože mu bylo dáno politické zadání, že podporu je zapotřebí sjednávat na základě otevřeného výběrového řízení, bylo mu známo, že s ohledem na právní aspekt věci je jediný možný subjekt, který v poskytování podpory může pokračovat, jinak by muselo dojít k úplné změně dodavatele systému jako celku. Pokud by se byl býval svědek dostal skutečně k vypsání otevřeného výběrového řízení, byl srozuměn s tím, že by byl jediný možný dodavatel. Takto vyznívaly i veškeré odborné posudky, které k materiálu byly vypracovány. Dále svědek doplnil, že s ohledem na politický požadavek na vysoutěžení cestou otevřeného výběrového řízení respektoval tento pokyn, byť mu bylo v zásadě zřejmé, že výběrové řízení bude zrušeno proto, že lze předpokládat přihlášení jediného zájemce, tedy by fakticky došlo k posvěcení

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

eventuality JŘBU. Pokud politická reprezentace žádala takový postup, jemu nezbývalo nic jiného, než toto i s časovou náročností otevřeného výběrového řízení akceptovat.

27. Vyslechnut byl svědek Ondřej F., působící v představenstvu Operátora Opencard, tedy subjektu, který převzal provoz projektu Opencard. Zastával post předsedy představenstva, s projektem Opencard se poprvé setkal v prosinci 2014, kdy byl radou zvolen do funkce předsedy komise informatiky HMP. Svědek se vyjádřil k řešení problematiky Opencard, která v roce 2015 fungovala zejména jako elektronická jízdenka, ve vztahu k přestupu na jiné schéma řešení problematiky coby tramvajenky. Svědek se dále vyjadřoval k funkčnosti systémů poté, co skončila platnost smlouvy o podpoře k 31. 12. 2014. V rámci svého vyjádření svědek zmínil i skutečnost, že systém typu Opencard musel mít pravidelnou podporu, neboť bez ní začne systém kolabovat.

28. Vyslechnut byl svědek Adam L., který je ředitelem ve společnosti eMoneyGroup pro střední a východní Evropu. Jeho pracovní náplní je vedení vztahů s klienty, vedení zaměstnanců, řešení provozních záležitostí, přičemž společnost eMoneyGroup koupila část společnosti Haguess, zahrnující i projekt Opencard. Vyjádřil se k rozvoji systému Opencard v roce 2014 s tím, že rozvoj ustal přibližně v období června 2014. Od té doby nebyla sjednána žádná smlouva, na jejímž základě by byla ze strany společnosti eMoney poskytována podpora systémů, tedy včetně úprav a jeho rozvoje. Svědek se vyjádřil k událostem ohledně systému v rámci let 2013, 2014 a 2015. I tento svědek v rámci svých vyjádření dospěl k závěru, že podporu poskytovat jiný subjekt než Haguess s ohledem na licenční oprávnění nemohl.

29. Vyslechnuta byla svědkyně Ing. Alexandra U., která byla jedinou členkou rady, jež se neúčastnila hlasování na jejím zasedání dne 3. 4. 2012. Vyjádřila se k obecné praxi, kterou aplikovala sama jako radní při jednotlivých zasedáních v případě, že nebyla odborníci na danou problematiku. I ona uvedla, že se spoléhala na stanoviska odborníků. Přestože se předmětného zasedání rady neúčastnila, měla povědomost o delší dobu trvajícím řešení problémů okolo systému Opencard, v průběhu let 2011 a 2012 se zvažovala možnost ukončení spolupráce se společností Haguess. Ukončení vztahu s Haguess by znamenalo okamžitý přechod na papírovou podobu jízdenek, jakož i zmaření již proběhnuvších investic do projektu, když především pro zmaření již existujících investic nebylo k takovému drastickému postupu přikročeno, ale naopak došlo k další spolupráci i s ohledem na existenci licenčního oprávnění k systému ze strany Haguess. Přestože se nikterak nepodílela na přípravě tisku do rady, nepodílela se ani na žádných dalších pracích, předcházejících vyhotovení tohoto tisku, měla povědomost o probíhající diskusi ohledně ceny, k níž na základě jednání bylo dospěno, a to s ohledem na skutečnost, že byla výrazně odlišná od ceny ze zadávací dokumentace. Rovněž však zaznamenala vysvětlení tohoto rozdílu, ten plynul z toho, že do odhadu ceny tak, jak byla vtělena při zadání zakázky, tak nebylo do ní zahrnuto vše podstatné, co se ve výsledné ceně odráží. I ona ve zvoleném postupu viděla jediné rozumné východisko, dle jejího názoru byl opodstatněným i postup ve smyslu JŘBU. O rozhodnutí ÚOHS nevěděla, dozvěděla se o něm z médií. Bylo to rozhodně v době pozdější, než v níž bylo přijato předmětné usnesení rady. Ohledně délky platnosti sjednané smlouvy, která byla dvouletá, věděla, že má poskytnout období pro nalezení definitivního řešení pokračování spolupráce s Haguess.

30. Vyslechnuta byla svědkyně Mgr. Adriana K., která se vyjádřila především ke spolupráci s nástupcem společnosti Haguess, tedy eMoneyServices (dále i jen EMS), a zejména k situaci, kterou začalo hlavní město řešit poté, co skončila platnost smlouvy o podpoře SKC v roce 2014. Zmínila i situaci související s dalším fungováním Opencard, především hledání nového pojetí elektronické jízdenky. Zmínila situace, kdy došlo k výpadku systému, byla nutná součinnost EMS, která převzala licenční práva Haguess, když tato kooperovala na základě vydaného předběžného opatření k požadavku hlavního města, neboť smlouva nebyla uzavřena. Provoz Opencard

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

zajišťoval subjekt vytvořený v dalším období - Operátor Opencard. V rámci vyjádření k zajišťování odstraňování nefunkčnosti systému v rámci roku 2014 a 2015, kdy je odstraňovalo EMS na základě vydaného předběžného opatření, neboť nebyl žádný smluvní vztah mezi EMS hl. m. Prahou, svědkyně uvedla, že nemůže žádná třetí strana takové zásahy činit z důvodu licenčního oprávnění, prospívajícího výhradně EMS.

31. Vyslechnut byl svědek Ing. Martin T., který byl v roce 2012 ředitelem magistrátu. Ke svému podpisu na tisku R-6527 (číslo listu 3889 až 4000) uvedl, že jeho připojení znamená, že se s tiskem seznámil, nemá k němu připomínky a před postoupením radě s ním byl projednán. Věděl, že zakázka má být zadána v rámci JŘBU, k takovému postupu byla v materiálu řada právních stanovisek, která tento postup označila za jediný možný. Svědek si vybavil, že jediná záležitost, na jejímž řešení v rámci Opencard se sám podílel, byla na přelomu let 2010 a 2011, přičemž se týkala SKC. Konkrétně se řešilo převedení správy systémů na magistrát. Vše souviselo se sjednáním dodatku k původní smlouvě o licenci. Svědek se dále vyjádřil k povědomosti o ceně zakázky, byla přibližně ve výši 70 000 000 Kč, výši pokládal za adekvátní. Svědek byl dotazován na mechanismus doručování dokumentů do datové schránky magistrátu, konkrétně mu byla předložena listina označená jako historie dokumentu na čísle listu 654, když k této listině svědek uvedl, že se jedná o výpisy ze spisové služby MHMP, týkající se příjmu listiny z ÚOHS s označením zakázka firmy Haguess, když z uvedených dat je zřejmé, že do datové schránky magistrátu byla listina doručena 4. 4. 2012, konkrétně do odboru legislativy. Dle dalších vyznačených dat je pak uvedeno, že do odboru informatiky bylo rozhodnutí předáno 3. 10. 2012. Svědek byl dotazován na důvody, jež vedly k situaci, za níž vypršela platnost smlouvy o poskytování podpory bez toho, aniž by byla bezprostředně nahrazena smlouvou novou. Svědek k tomu uvedl, že problém tkvěl ve složitosti původních právních vztahů se společností Haguess, v nichž se bylo velmi obtížné orientovat, ať už lidem, kteří byli od počátku na systému zainteresováni, tím spíše jejich nástupcům. Otázkou v průběhu doby bylo rovněž to, nakolik se odpovědné osoby materií byly ochotny věnovat. Svědek se znovu vyjádřil k vlastní povědomosti o řízení před ÚOHS, jakož i obdržení jeho rozhodnutí, když sdělil, že povědomost o vedení řízení před ÚOHS měl, měli ji mít i příslušné odbory, tedy informatiky a legislativní. Svědkovi však není známo nic o tom, že by radní s příslušnou gescí měli být informováni o řízení jako takovém, respektive o jeho průběhu.

32. Vyslechnut jako svědek byl Mgr. Jan K., který byl v předmětném období zastupitelem, členem výboru pro IT. Výbor působil jako orgán informující zastupitelstvo o vývoji, sledování trendů a poskytování doporučení pro tu kterou oblast. V rozhodné době zaznamenal, že podpora systému Opencard byla poskytována bez smluvní opory, což byl stav, který bylo nutno náležitě korigovat. I proto vystoupil v dubnu 2012 na zasedání rady, kam byl přizván, a přestože byl zastáncem podpory změny v systému dopravy, přesto shledal přijetí usnesení jako jedinou adekvátní volbu v dané době, a to především z časových důvodů. Jako jedinou adekvátní možnost v dané době tento postup hodnotil i poté, co byly zvažovány veškeré možnosti dalšího postupu, včetně přechodu na papírové kupony. Pokud v době projednávání tisku na radě uváděl, že je možné nalezení levnějšího řešení, pak se z jeho strany jednalo spíše o pocitové prohlášení, konkrétně věci neznal, stejně tak nevěděl přesně, jaké časové souvislosti by vyhledání zcela nového provozovatele za vytvoření zcela nového systému znamenalo, neměl představu o materiálních nákladech. Spíše to mínil tak, že by se dalo zbavit problematické věci, není mu však ani zřejmé, zda by nové řešení nebylo obdobně problematické.

33. Vyslechnut byl svědek Bc. Ondřej P., člen výboru pro informatiku, tedy poradního orgánu zastupitelstva. Tento svědek si na konkrétní postup ve věci nevzpomněl, v obecné rovině se vyjádřil, že zásadní význam přikládal vysloveným názorům odborníků, tím byl primárně legislativní odbor. Pokud ve věci Opencard byla k dispozici odborná stanoviska, pak jim

rozhodně důvěřoval, nepamatuje si na žádný konkrétní důvod, který by jeho důvěru měl jakkoliv narušit. Domnívá se, že provoz systému Opencard nemohl vykonávat nikdo jiný než společnost Haguess, a to s ohledem na existující autorská a licenční oprávnění. V průběhu doby se zvažovaly různé varianty pro vývoj vztahů s Haguess, záměrem bylo v průběhu času se vyvázat z vlivu této společnosti a dosáhnout možnosti volného nakládání s kartou Opencard. Svědek se domnívá, že ukončení projektu by znamenalo zmaření již provedené investice, přechod ke zcela jinému systému by podle jeho názoru způsobil škodu většího rozsahu než pokračování v systému již nastaveném. Po předložení stanoviska AK Abbot Legal (číslo listu 3996) svědek uvedl, že v takové formě byla většina odborně právních stanovisek. Pokud je na košilce tisku podpis představitele právního odboru, bylo to pro svědka garancí, a že i z jejich pohledu je vše v pořádku. Pokud byl svědek dotazován na svou činnost řídicího člena Rady rozvojového programu Opencard, pak se jednalo spíše o diskusní záležitost, kde se zaobírali tím, kam v budoucnu může Opencard směřovat. Rozhodně nebylo řešeno uzavírání konkrétních smluv a jejich podoby. V kontextu toho, co si o záležitosti z roku 2012 pamatuje, má svědek za to, že zvolený postup měl být v aktuální situaci řešením na přechodnou dobu a vytvořením prostoru pro nalezení dalšího postupu.

34. Vyslechnut byl svědek JUDr. Lubomír L., který byl v roce 2012 zastupitelem, členem výboru pro informační technologie, kde byl projednáván i projekt Opencard. Snahou výboru bylo navodit diskusi k tématu, zda by nebylo vhodnější projekt opustit a najít zcela nový. Samotným provozem a chodem systému Opencard se však výbor nezaobíral. Svědek zaznamenal, že v rámci diskusí o problematice dalšího provozu a údržbě systému Opencard byla stěžejní autorská práva, o konkrétním průběhu jednání mezi městem a Haguess nevěděl. Z rady měli informace o tom, že existují expertní stanoviska a posudky, s nimi se sami neseznámili. Právě i s ohledem na rámcovou obeznámenost s vázaností autorskými, licenčními oprávnění Haguess má za to, že bylo nezbytné ve smluvním vztahu pokračovat a smluvně tlačit na dodavatele za účelem zlepšení podmínek pro město. Svědek má za to, že to byl většinový názor zastupitelů.

35. Vyslechnut byl svědek Ing. Jan V., další ze zastupitelů hl. m. Prahy v roce 2012. Byl členem výboru pro hospodářskou politiku a informatiku, zabýval se i agendou IT. Měl informace od náměstka primátora B.y ohledně přechodu správy SKC od společnosti Haguess přímo pod město, k čemuž došlo v listopadu 2010. Po změně politické situace, když v listopadu 2011 byla obměněna koalice ovládající hlavní město, byl zvolen místopředsedou výboru pro informatiku. V prosinci 2013 se stal radním s gescí pro informatiku. Takto působil až do listopadu 2014. V počátku roku 2014 připravoval založení společnosti Operátor Opencard, k jejímu založení došlo na zastupitelstvu v únoru 2014, byl členem dozorčí rady. S ohledem na zastávání těchto funkcí v následujícím období dostal zpětně informace i o některých záležitostech z období února až dubna 2012. Svědek hovořil o obdržení zprávy z AK K., obsahující shrnutí současného stavu projektu Opencard ke dni 19. 12. 2011 s tím, že smlouva o technické podpoře mezi městem a Haguess byla uzavřena l. 2. 2011 na dobu určitou do 30. 4. 2011, tedy od 1. 5. 2011 jsou právní vztahy bez smluvní podpory. Na základě další smlouvy byla migrace dat dokončena ke dni 12. 12. 2011. Dále zpráva upozorňovala na užívání hardware právě s ohledem na převzetí provozu systému samotným městem, když nedošlo k uzavření smlouvy o platbě nájemného. Dále bylo rozebíráno, že město nemá zajištěnu servisní podporu aplikací vyvinutých Haguess, bylo upozorněno na nemožnost dalšího rozvoje a úprav softwaru SKC s ohledem na nastavení autorských práv. Bylo konstatováno, že jediným možným uchazečem o další správu systémů je Haguess, když je na místě vyjednat maximálně výhodné podmínky pro město pro další spolupráci. Za součinnosti s právními poradci pak bylo připraveno JRBÚ právě za účelem uzavření smluv o základní a rozšířené podpoře programového vybavení SKC na přechodné období čtyř až pěti měsíců. Toto bylo shrnutí ze stanoviska AK k předchozímu období. Svědek dále chronologicky shrnul, jakým způsobem byl obžalovanou V. informován v průběhu času o

vývoji situace ohledně Opencard. Zejména vyzdvihl email z 29. 2. 2012, jímž mu zaslala shrnutí ohledně veškerých smluv v rámci projektu Opencard, včetně finančního plnění, jakož i počtu vydaných karet. Zejména bylo zdůrazněno, že zásoba nakoupených karet vystačí toliko do konce měsíce května, pro další období bude nezbytný zásah do systému, k čemuž byla oprávněna výhradně společnost Haguess. Navíc mělo v následujícím období, a to přibližně v září 2012, dojít k ukončení platnosti 300 tis. karet, když prodloužení platnosti či další práce v tomto ohledu znovu byla spojena s výlučnou činností Haguess. Pokud by nebylo pokračováno ve spolupráci, znamenalo by to nejpozději od června 2012 přejít na jinou variantu jízdného v Praze, pravděpodobně papírových kuponů, když odhad nákladů byl přibližně 16 000 000 Kč. Dále svědek přednesl analýzy možných přístupů k dalšímu pokračování systému, nicméně sám opakovaně uvedl, že tyto rozborů si připravil pro podání svědecké výpovědi před soudem, a to z pohledu a za znalosti situace z roku 2014. Následně uvedl, že v rozhodné době jedinou cestou bylo oslovení výhradního dodavatele Haguess, neboť jiný subjekt nemohl požadované služby poskytnout. Nikdo jiný na trhu neměl příslušná autorská oprávnění k systému. Dále se svědek vyjádřil k jednáním mezi Operátorem Opencard a společností EMS, která převzala oprávnění od Haguess. Veškeré tyto údaje se vztahovaly až k období následujícímu po vypršení platnosti smlouvy uzavřené v počátku roku 2012. Dále se vyjádřil k hodnocení nastavení licenčních podmínek v době jejich sjednání v roce 2006 s tím, že mohly a měly být nastaveny šikovněji, neboť takto zadavatel sám přispěl k nevýhodnosti licenčních podmínek, neboť veškeré další navazující veřejné zakázky byly limitovány tím, kdo byl držitelem licencí a kdo se mohl na systému podílet, výhradně to mohla být společnost Haguess. Dále svědek hovořil o rozhodnutí ÚOHS a navazujícím rozhodnutí nejvyššího správního soudu s tím, jak se vyvíjely názory na možnost provedení JŘBU, zdůraznil, že však znalosti a povědomost o rozhodovací praxi pochází z doby pozdější než z roku 2012. V době rozhodování, tedy v roce 2012, měli radní k dispozici výhradně odborná stanoviska a posudky, která opodstatňovala zadání zakázky v rámci JŘBU. Pokud se nechtěli vystavit problémům souvisejícím se zmařenou investicí, pak nezbylo než postupovat tak, jak provedli. Svědek dále odkázal na veškerá odborná stanoviska a posudky, které měla k dispozici obžalovaná V. v době před přijetím usnesení, konkrétně zmínil posudek Ing. René Pitáka ze dne 17. 5. 2010, posudek znaleckého ústavu Apogeo z roku 2011, posudek znalce Jirkovského z 27. 8. 2011, právní stanoviska a posudky k původním licenčním podmínkám z 11. 2. 2010, respektive 11. 2. 2010, když veškerá uzavírají ve prospěch provedení JŘBU. Tento způsob zadávacího řízení byl jediným možným s ohledem na výhradní autorská práva na straně Haguess. K samotné povědomosti svědka o rozhodnutích či probíhajícím řízení před ÚOHS uvedl, že obžalovaná V. jej informovala 29. 6. 2012 o udělení pokuty ze strany ÚOHS. S ohledem na to se domnívá, že v dubnu 2012 nikdo z rady neměl povědomost o výsledku řízení před ÚOHS.

36. Vyslechnut byl svědek Ing. Vladimír S., který byl v období od podzimu 2010 do roku 2014 zastupitelem hlavního města Prahy, byl členem komise pro Opencard. Na tuto skutečnost si sám v zásadě ani neupamatoval, z titulu členství v komisi nezískal žádnou zvláštní povědomost o projektu Opencard.

37. Vyslechnut byl svědek Mgr. Jan L., který spolupracoval s advokátkou Š. i v době, kdy se její kancelář spojila s Abbot Legal. V rámci této advokátní kanceláře se pak podílel na zakázce pro magistrát. V AK Abbot Legal vykonával činnost jako spolupracující advokát. Tuto činnost s Mgr. K. vykonával přibližně od poloviny roku 2011, na společné schůzce s reprezentanty magistrátu kancelář obdržela podklady ke kauze Opencard, přičemž činnost se soustředila zejména na veřejnou zakázku na poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC. Nejdříve spolupracovali s ředitelem odboru IT V., jednací řízení bez uveřejnění se nedotáhlo do konce, následně na činnost navázali za V. nástupce. Přebírali i podklady z připraveného JŘBU, to se mělo týkat migrace dat. Osobně se účastnil jednání ohledně přípravy veřejné zakázky, tato se

konala přibližně v úseku půl roku. Pravidelné schůzky byly s obžalovanými P., N. a T., včetně zástupců Haguess, když za advokátní kancelář se účastnili kromě něho i Mgr. Š. a Mgr. K.. V rámci uvedené zakázky AK nejdříve zpracovávala podklady, představované dokumentací, a samotné smlouvy, výstupy předkládali magistrátu, k zásadní reakci nedošlo. Po změně vedení magistrátu po určité době po zahájení jejich působení byla obnovena jednání, komunikovali s obžalovanou V. jako novou radní pro informatiku. Forma zadávacího řízení byla v zásadě převzata od předchůdců, když i jejich AK dospěla k závěru, že to je jediný možný způsob zadání veřejné zakázky. Na této zakázce dále spolupracovali v rámci konsorcia s AK DLA Piper, přičemž AK Abbot Legal se věnovala především přípravě smluv, DLA Piper vypracovával zadávací dokumentaci. Přibližně měsíc trvalo vypořádání se s připomínkami, když připravovaný materiál ohledně smluv byl zasílán z AK na magistrát a po odsouhlasení právnímu zástupci Haguess. Potvrdil, že byl hlavním zpracovatelem materiálu ze dne 10. 6. 2011, který Abbot Legal vypracoval k zadání primátora S., přičemž se jednalo o zprávu o současném systému smluvního zajištění Opencard. Při vypracování této zprávy vycházeli i z odborných podkladů, když z technických posudků vyplývalo, že základní podporu, popřípadě podporu programového vybavení, nemůže vykonávat nikdo jiný než společnost Haguess, a to z toho důvodu, že by došlo k narušení jejich autorských práv. Jednalo se o znalecké posudky z oblasti IT. Svědek byl rovněž autorem materiálu ze dne 19. 12. 2011, který vypracovával pro obžalovanou V. za Abbot Legal s názvem Shrnutí současného projektu Opencard ke dni 19. 12. 2011 (číslo listu 3125 až 3130). Svědek znovu zopakoval, že JŘBU byl jediným způsobem k zadání zakázky, a to z důvodu existujících licenčních práv společnosti Haguess. Svědek se domnívá, že ke sjednání smluv zejména magistrát vedla nezbytnost zajistit kontinuitu fungování systému, když již v předcházející době došlo k poskytování služeb ze strany Haguess bez smluvního podkladu. Svědek připustil možnost, že od obžalovaného Mgr. K., který pracoval ve prospěch DLA Piper, obdržel návrh zadávací dokumentace. Svědek rovněž potvrdil, že byl pisatelem vyjádření k rozhodnutí ÚOHS ze dne 4. 4. 2013. Podle svědka samostatné stanovisko, v němž by bylo písemně rozebíráno pro a proti ve vztahu k realizaci JŘBU, dáno nebylo, nicméně při jednotlivých osobních setkáních byla poskytována konzultace i k tomu, proč jít cestou JŘBU a nikoli otevřeného výběrového řízení. Jednoznačně o tomto hovořil mezi obžalovanými s P., N. i T.. První, kdo rozhodl o formě JŘBU, byl svědek V., neboť na podkladě toho již na podzim 2011 byly započaty práce na vypracování zadávací dokumentace. K realizaci tohoto JŘBU však nedošlo, svědek má za to, a že některých jednání mezi magistrátem a Haguess se osobně účastnil. Ohledně adekvátnosti ceny se svědek nebyl schopen vyjádřit, toliko podotkl, že v emailových informacích zdůraznila AK, aby při stanovení ceny nedošlo ke zneužití monopolního postavení Haguess. Relevanci nabídkové ceny však z pozice advokáta nebyl schopen posoudit. Debaty o cenách vedli obžalovaný Tesca a jako zástupce Haguess svědek S.. Ví, že S. s dalším svým kolegou probírali s obžalovaným T. položku po položce a bavili se o relevanci zařazení takových služeb do celku požadovaného v rámci připravovaných smluv. Délku takových jednání vcelku odhadl na 15 až 20 hodin. Délku smluvního období dvou let okomentoval svědek tím, že ji vnímal jako vytvoření prostoru pro radu napláňovat další směr, jímž by se případná spolupráce s Haguess měla ubírat, respektive celý vývoj a využití Opencard.

38. Vyslechnuta byla svědkyně Mgr. Radka Š., která spolupracovala v rámci advokátní kanceláře se svědkem L., a to nadále i poté, co se její AK s Abbot Legal sloučila. Ke spojení kanceláří došlo počátkem roku 2012. V rámci Abbot Legal byly poskytovány právní služby v oblasti IT a veřejných zakázek MHMP. Svědkyně má za to, že Abbot Legal poskytoval uvedené právní služby magistrátu již před sloučením obou advokátních kanceláří. Specializoval se na to především Mgr. K.. V globálu svědkyně shrnula, že Abbot Legal se specializuje na oblast veřejných zakázek. Svědkyně se osobně účastnila jednání na magistrátu, který nejdříve zastupoval svědek V., následně obžalovaný T.. Rovněž tam jednala i s obžalovanými P. a N.. Ke zvolené formě zadávacího řízení, tedy formou JŘBU, svědkyně uvedla, že tato forma byla zvolena na

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

základě analýzy smlouvy mezi Haguess a městem, ostatně identické stanovisko k formě zadávacího řízení zaujala i předchozí advokátní kancelář, poskytující magistrátu služby. Svědkyně má sice povědomost o rozhodnutí ÚOHS, nicméně není si jista, zda spadá do období, kdy smlouvy byly uzavřeny, navíc se domnívá, že jeho opodstatněnost není zcela dána, neřeší konflikt mezi platnou smlouvou a nutností dalšího vývoje vztahu. Svědkyně zdůraznila, že zaujatý právní postoj kanceláře ve vztahu k JŘBU je neměnný a rozhodně nebylo na ně jakkoliv působeno v tom směru, že by nemělo odpovídat skutečnému právnímu názoru kanceláře. Svědkyně doplnila, že v rámci zadání poskytování právních služeb celku Opencard bylo v rámci AK i analyzováno, jak obecně dále v tomto projektu postupovat. Bylo zvažováno opuštění projektu a vytvoření nového, stejně tak jako i jaké by opuštění kooperace s Haguess mělo finanční následky a nakonec byla zvolena verze pro spolupráci v určitém omezeném období za účelem ujasnění si další vize vývoje zajištění služeb srovnatelných se systémem Opencard. I proto byla smlouva uzavřena na omezené období, které bylo dle svědkyně v trvání rozmezí od roku do dvou let. Svědkyně byla sama přítomna několika jednáním se zástupci Haguess, přičemž k nim a způsobu jejich jednání uvedla, že si dobře byli vědomi svých pozic. Jednání označila za velmi tvrdá, manévrovací prostor pro magistrát byl velmi omezený. Jednání směřovala nejen k dojednání poskytování podpory, ale i k možnosti určité multilicence, aby nebylo město nuceno platit za každou kartu v podobě jedné konkrétní sublicence poplatek, nicméně k další volbě strategie již přizváni nebyli a toliko pokračovali v přípravě smluv a jejich uzavření.

39. Vyslechnut byl svědek Tomáš R., který jako advokát pracoval v kanceláři Řanda, Havel Legal, specializující se na právo IT a veřejných zakázek, když tato advokátní kancelář poskytovala právní služby MHMP v letech 2008 až 2009. V roce 2011 se kancelář podílela na přípravě veřejné zakázky s názvem základní podpora programového vybavení SKC, a to formou JŘBU. Byl vypracován návrh výzvy jednacího řízení bez uveřejnění. Svědek uvedl důvody, které kancelář vedly k závěru o nutnosti jít cestou JŘBU, zejména to byla výhradní práva na straně Haguess a z toho vyplývající technická nemožnost poskytovat služby v rámci systému třetím subjektem. Otevřenou zakázku z tohoto důvodu nebylo možno vypsát. I pokud by přišla nabídka z jiné strany než do Haguess, AK věděla, že by taková nabídka nebyla v rámci systému Opencard realizovatelná. Kancelář spolupracovala se zástupci magistrátu především s ohledem na technickou problematiku věci, konkrétně s ředitelem V. z odboru informatiky. Smluvní vztah měl být uzavírán na dobu několika měsíců, toto omezené období mělo vyplývat z výše ceny, na niž mohlo být JŘBU vypsáno. Proto musel být časový úsek nutně omezen. Zakázka nicméně se následně nevyvíjela a nedotáhla se k realizaci. Má za to, že se společností Haguess bylo o ceně vyjednáváno, nicméně přiměřenost ceny svědka jako právníka neoslovila, nicméně požadoval, aby byla položkově zdůvodněna. Od počátku jednání byly vedeny spory ohledně výše ceny, sumu si však nevybavuje. Pokud byla zvažována suma 4,9 mil. Kč, pak svědek neví, z čeho vyplývala. Možná byla odvozena z obdobných poskytovaných služeb z minulosti a jejich ceny. I tento svědek zmínil rozhodovací praxi ÚOHS, kterou však spojuje s r. 2013 v tom směru, že by JŘBU nebylo možno zákonným způsobem vypsát tehdy, pokud omezení plyne ze špatně zadaného stavu v důsledku viny zadavatele, když na tuto by se zadavatel odvolával, nicméně zdůraznil, že takové názorové stanovisko ÚOHS v roce 2011 a 2012 známo nebylo.

40. Vyslechnut byl svědek Ing. Martin P., který na projektu Opencard pracoval v období od července 2013 do března 2014 jako externí konzultant MHMP. Věnoval se především taktice dalšího rozvoje projektu Opencard. Z výpovědi, která se věnovala období navazujícímu až na sjednání předmětných smluv, poznamenal, že nastavení licenčních podmínek bylo natolik přísné, že bez aktivní účasti dodavatele systému nebylo možno tento rozvíjet či jej převést na jiného dodavatele. K povaze nastavení Opencard poznamenal, že byla kartou jedinečnou, která zasahovala na území dvou krajů, obsluhovala tedy nejrozsáhlejší oblast, a i z toho důvodu nemá adekvátní srovnání.

41. Dále byli vyslechnuti Ph.Dr. Ivan Gabal a PhDr. Daniel Korte, přičemž oba byli jako poslanci členy Poslanecké vyšetřovací komise ke kauze Opencard. Oba se vyjádřili toliko k poznatkům, jež učinili v rámci činnosti této komise, k rozhodným skutečnostem k meritu věci, jež by sami vnímali, neuvedli ničeho.

42. Vyslechnut byl svědek Ing. Peter Rudolf B., který zastával post ředitele odboru informatiky od března 2010 po dobu přibližně šesti až sedmi měsíců. V rámci tohoto působení byly připravovány projekty, jež měly být zařazeny mezi funkcionality Opencard. Rozhodně Opencard v dané době fungovala jako elektronická tramvajenka, kdy již bylo opakovaně operativně jednáno se zástupci Haguess. Jeho působení bylo poznamenáno tím, že bylo před volbami a nikdo nechtěl žádné problémy řešit.

43. Vyslechnut byl svědek Ing. Jiří N., který byl zastupitelem hl. m. Prahy, zastávajícím funkci předsedy výboru pro dopravu. Z titulu zastávaných funkcí si žádné konkrétnosti k systému Opencard nevybavuje. Informace o JŘBU v rámci systému Opencard měl výhradně z doslechu.

44. Vyslechnut byl svědek Mgr. Petr George V., manažer partner AK DLA Piper, který se vyjádřil ke spolupráci s AK Abbot Legal. K ní je přizval na projektu Opencard zástupce Abbot Legal Mgr. K., přičemž dle dohody DLA Piper zajišťoval administraci zadávacího řízení, konkrétně vypracovávali zadávací dokumentaci pro JŘBU. Zejména se tomu věnoval Mgr. Masný a dále obžalovaný Mgr. K.. Kancelář byla přizvána ke spolupráci v listopadu 2011, přičemž svědek zjistil, že Abbot Legal poskytoval právní služby magistrátu ve vztahu k Opencard již v dřívější době. Každopádně vůči magistrátu činnost advokátních kanceláří zastřešoval Mgr. K.. Sám svědek sice získával občas informace od Masného, sám se však žádných činností neúčastnil, bližší informace poskytnout nemůže.

45. Vyslechnut byl svědek Ing. Vladimír P., vedoucí odborů jízdních dokladů Dopravního podniku hl. m. Prahy, který přišel s projektem Opencard do kontaktu v roce 2008, kdy již byl vedoucím oddělení. Rovněž k tomuto systému drží autorská práva Haguess. Dochází ke vzájemné komunikaci mezi systémem dopravního odbavovacího systému (DOS) a SKC, dochází k výměně dat. Ke komunikaci s uživateli Opencard dochází jen ve vztahu k užívání e-shopu. Haguess dodává pro DOS SAM moduly, což jsou klíče, jimiž je možno získat data z karty. Jinak systém byl zakoupen od jiné firmy, a to včetně zdrojových kódů, proto údržbu vykonává sám Dopravní podnik. Svědek se vyjádřil k přímému dotazu, zda bylo reálné, aby v roce 2012 Dopravní podnik převzal fungování SKC. Svědek zdůraznil, že o tom bylo diskutováno, realizovatelné by to bylo jen za situace, kdyby obdrželi od Haguess dokumentaci. Tuto však Haguess předat nechtěl. Po technické stránce Dopravní podnik převzetí chodu mohl poskytnout, prakticky to však realizovatelné nebylo.

46. Vyslechnut byl svědek Ing. Václav S., člen představenstva a IT ředitel společnosti Operátor Opencard. Na těchto postech působí od července 2015, když teprve tehdy se seznámil s problematikou SKC. Vyjádřil se i ke komunikaci mezi systémy DOS a SKC v tom směru, že jediná provazba je ve vztahu ke komunikaci o seznamu používaných karet. Doplnil, že DOS je jednou z aplikací Opencard. Ke skutečnostem rozhodným k r. 2012 svědek neuvedl ničeho.

47. Vyslechnut byl svědek JUDr. Lukáš B., který byl asistentem obžalovaného M.. V rámci této činnosti studoval i tisky předkládané radě, v rámci této činnosti se seznámil i s předmětným tiskem. Vyjádřil se ke konání rady schůzek, jichž se vedle obžalovaného M. a svědka účastnila i obžalovaná V., obžalovaný T. a další osoby, tedy radní za TOP 09. Zdůraznil, že v rámci debat byla probírána i výše ceny tak, jak vzešla z jednání o uzavření smluv. Debatováno bylo i o formě zadání veřejné zakázky, přičemž svědek zdůraznil, že zadání v rámci JŘBU bylo jednoznačně v

souladu se zákonným důvodem. Tento spočíval v existenci jediného subjektu, který mohl služby dodat, a to s ohledem na autorská práva, která mu prospívala výlučně. Svědek doplnil, že při těchto jednáních zaregistroval rozdíl mezi cenou ze zadávací dokumentace a cenou navrženou pro sjednání smlouvy, tyto sumy si nepamatuje, nicméně ví, že ta rozdílnost byla probírána a s ohledem na uzavření smluv dovozuje, že odůvodnění bylo dáno uspokojivé, akceptovatelné.

48. Vyslechnut byl svědek Martin R., xxx obžalovaného R., který se vyjádřil především ke konzultační činnosti, kterou provozoval xxx jako student právnické fakulty, který se zaměřil na problematiku komunální politiky, především odpovědnosti zastupitelů a radních, když na toto téma vypracoval i odbornou práci. Dále svědek poskytl svá vyjádření a své názory, které si vytvořil ke kauze Opencard na základě absolvování odborné stáže na magistrátu v roce 2013, přičemž tehdy pracoval u obžalované V..

49. Svědek JUDr. František K. zastával post vedoucího oddělení veřejných zakázek v roce 2012, přičemž odbor byl dožádán odborem IT za účelem posouzení materiálu, který byl součástí tisku R6527. Byla provedena kontrola v tom směru, zda jsou obsaženy veškeré materiály, jež mají být součástí předkládaného tisku ve vztahu k zadávání veřejné zakázky. Po věcné stránce materiál neposuzovali. Svědek uvedl, že součástí předkládaného materiálu byly odborné posudky, jejichž závěrem bylo JŘBU doporučeno jako adekvátní postup pro zadání předmětné zakázky, a to s odvoláním na autorská práva společnosti Haguess. Svědek se s takovým způsobem zadání veřejné zakázky ztotožnil. Právě s ohledem na autorská práva jednoho konkrétního subjektu nebyla možnost zadání zakázky subjektu jinému. Svědek nebyl překvapen rozdílem mezi cenou ze zadávací dokumentace a finální sjednanou cenou, neboť cena promítnutá do zadávací dokumentace je předpokladem hodnoty, která v rámci jednání je upravována v návaznosti na rozsah smluvně zakotveného plnění. Jde tedy o proces jednací, v jehož rámci je cena doladěna. U JŘBU je obvyklé, že dojde ke změně ceny od předpokládané hodnoty. V tomto konkrétním případě šlo o nadlimitní veřejnou zakázku od samého počátku, tedy zvýšení ceny nebylo nutno zvláštním způsobem řešit. Podle vlastní letité zkušenosti svědek uvedl, že v případě JŘBU je rozhodně lepší, na počátku vymezit hodnotu zakázky jako nižší, aby tak byl vytvořen prostor pro další jednání, tedy vyjednání lepší ceny v reakci na cenovou nabídku. Svědek doplnil, že na činnosti odpovědných osob v rámci nového vedení byla zřejmá snaha vyřešit věci, které v rámci let 2010, 2011 nebyla vůle řešit. I tento svědek zmínil, že uvolnění licenční politiky ze strany Haguess nevyřešilo problém, který jí byl smlouvami v roce 2012 řešen. K vývoji pohledů na užití JŘBU svědek zdůraznil, že tento se v průběhu času vyvíjel. V roce 2012 nebylo JŘBU činně natolik problematickým, jako v době následující, a to v důsledku změny rozhodovací praxe ÚOHS a navazující judikatury soudu. Uzavřel, že i v dnešní době za znalosti vývoje takové rozhodovací činnosti by uzavřel se stejným stanoviskem, že jinak, než formu JŘBU, nebylo možno věc řešit. Navíc stanovisko ÚOHS bylo na modelové kauze eAGRI zrušeno a následně bylo konstatováno správné zadání JŘBU. Ve věcech obdobného charakteru je dle svědka na místě vážit věc i z pohledu péče řádného hospodáře ve vztahu k již proběhnutým investicím.

50. Soud vyslechl svědka Ing. Václava S., který se vyjadřoval k činnosti ICT, respektive ke srovnávání provozu SKC a následně projektu zajišťovaného Operátorem ICT. S ohledem na to se soustředil ve své výpovědi na okolnosti vážící se k roku 2015, 2016.

51. Vyslechnut byl svědek Ludvík B., který do října 2014 působil jako detektiv ÚOOZ, který v prvotní fázi prověřování v této trestní věci prováděl za policejní orgán úkony. Vyjádřil se ke způsobu vedení prověřování, jakož i k okolnostem, z nichž vyplynulo podezření, jež začal v rámci své pracovní činnosti prověřovat, a to v rámci Expozitivity v Českých Budějovicích. Poznatek v jiné trestní věci takzvaně vytěžil přímo sám svědek. K zahájení úkonů došlo po konzultaci, a to i se státním zastupitelstvím. Dále se vyjádřil k průběhu vedení prověřování, jakož i spolupráci s

vyšetřovatelem, který ve věci připravil usnesení o zahájení trestního stíhání a dále je vedl, jednalo se o Mgr. H.. Mezi poznatky, na jejichž základě došlo k prověřování, byla nejen pověst projektu Opencard jako taková, ale i zjištění poznatku o tom, že za účelem uzavření smluv o podpoře bylo výběrové řízení provedeno formou JŘBU, což bylo pro policejní orgán podezřelou skutečností. Dále svědek doplnil, že oba znalecké posudky byly v rámci přípravného řízení konkrétním znaleckým ústavům zadány po konzultaci s dozorovou státní zástupkyní s tím, že oba tyto ústavy zpracovávaly posudky i ve druhé větvi Opencard, tedy byl dán předpoklad, že jsou s materií již obeznámeni.

52. Vyslechnut byl Mgr. Oldřich H., který byl vyšetřovatelem této trestní věci. Spis mu k dalšímu procesnímu postupu byl přidělen v únoru 2013, přebíral jej od kolegů B. a O.. Zastával tehdy pozici vyšetřovatele ÚOOZ, Expozitura České Budějovice. Následovala konzultace s dozorovou státní zástupkyní na Městském státním zastupitelství v Praze, které ve věci vykonávalo dozor.

53. Vyslechnut byl Bc. Marek H., který v letech 2007 až 2013 působil jako poradce primátora S.. Vyjádřil se k fungování poradenského týmu, přičemž vždy v týdnu před konáním rady se uskutečňovala porada primátora s poradním týmem, kde primátorovi poskytovali analýzu tisků předkládaných do rady, k nimž eventuálně formulovali problematiku, jež bylo nutno při jednání rady vyjasnit. Nevzpomíná si pro časový odstup na konkrétní formulované dotazy k předmětnému tisku, nicméně ví o tom, že nějaké byly na základě doporučení poradního týmu obžalovaným S. v průběhu jednání rady vznášeny a uspokojivým způsobem byly objasněny. Bylo obvyklé, vztahovalo se to i na tento případ, že před uskutečněním rady docházelo ještě ke schůzce mezi primátorem a dalšími radními z politické strany, kterou sám zastupoval. V rámci této schůzky byla probírána materie tisků jdoucích na nejbližší zasedání rady. Svědek, doplnil, že vyřízení situace ohledně uzavření smlouvy vnímal jako vyřešení aktuálního problému s tím, že se tak vytvořil prostor pro zvolení koncepce dalšího rozvoje projektu Opencard.

54. Teprve v rámci hlavního líčení vedeného v novém složení senátu byly ústavní znalecké posudky provedeny tak, jak zákon ukládá, tedy jejich předložením procesním stranám k nahlédnutí ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu, když tento postup nelze jakkoli nahradit byť i výsledkem jeho zpracovatelů, přičemž v předchozí fázi dokazování takto postupováno soudem nebylo.

55. Z předloženého písemného vyhotovení znaleckého posudku znaleckého ústavu Česká znalecká z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady s označením č. 4301 - 18 - 2013 se zjišťuje, že znalecký ústav formuloval odpovědi na celkem šest zadaných otázek. Ústav uzavřel, že cena poptávaných služeb a činností tak, jak se promítla do zadávací dokumentace, odpovídala v dané době ceně obvyklé předmětných poptávaných činností a služeb. Naopak proti tomu staví závěr ohledně cen promítnutých do nabídkové ceny společnosti Haguess, když tato ve vztahu k poptávaným cenám a službám s takto obvyklou cenou v rozhodné době nekoresponduje, tato byla nepřiměřeně vysoká. Z listinných podkladů, z nichž znalecký ústav vycházel, má vyplývat, že představy hodnotící komise o ceně udané v rámci nabídkové reakce společnosti Haguess byly odlišné, nicméně se je vůči Haguess nepodařilo prosadit. Z toho již pod bodem 2) Česká znalecká činí explicitně formulovaný závěr, že 13. jednání Rady hl. m Prahy, jemuž předsedal primátor S. a účastnili se jej všichni radní vyjma jediného, nemělo schválit podpisy smluv, neboť to vedlo k poškození HMP. Dále v tabulkovém přehledu uvádí znalecký ústav závěry, k nimž dospěl jako k cenám obvyklým pro jednotlivé poptávané služby či činnosti. V celku tak mělo být cenou obvyklou 36.516. 672 Kč bez DPH, respektive 43.820. 016 Kč s DPH za období 24 měsíců. Tento závěr ústavu je podpořen srovnávací analýzou nákladů vynaložených za obdobné služby v městech Liberec a Plzeň. Na tento závěr navazuje další, který znalecký ústav formuloval jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

vyčíslení finančního poškození HMP minimálně ve výši 24.873.384 Kč. K dotazu na posouzení ekonomické výhodnosti či nevýhodnosti uvedených transakcí znalecký ústav uzavřel, že smlouva o základní podpoře byla nevýhodná pro hl. m. Prahu, a naopak výhodná pro Haguess, neboť město nemělo na základě usnesení rady smlouvu uzavřít, když vše vedlo k finančnímu poškození HMP. Znalec uzavřel názorem, že nezjistil žádné skutečnosti, jež by bránily tomu, aby požadované služby byly poskytnuty jiným subjektem než společností Haguess.

56. Z předloženého znaleckého posudku znaleckého ústavu Risk Analysis Consultants z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika s č. 196 - 1.03.50.01 - 2013 se zjišťuje, že tento poskytuje především stanoviska k hodnocení smluvních ujednání licenční smlouvy číslo LIC/40/01/001613/2008, jakož i charakteru stanovení licenčních podmínek z pohledu autorského práva na straně společnosti Haguess. Celkově se tento posudek zabývá odpověďmi na rozbor jednotlivých smluvních ustanovení, rozhodných pro úpravu vztahu mezi hl. m. Prahou a společností Haguess. Teprve doplněk tohoto posudku, vypracovaný pod označením č. 202 - 1.03.50.03 - 13 se zaměřením na odpověď zda a nakolik jsou jednotlivé požadované služby zásahem do software společnosti Haguess za zohlednění narušení ochrany poskytované autorským právem, respektive nakolik je zapotřebí přistupovat ke zdrojovému kódu softwaru, pak k tomu znalecký ústav uzavřel, že přístup ke zdrojovým kódům je z celkově 24 činností nezbytný ve vztahu k jediné, respektive lze jej zvažovat u dalších šesti činnostech. Teoreticky je možné, že by i ve vztahu k dalším požadovaným činnostem mohlo dojít k vyžadování přístupu ke zdrojovému kódu, nicméně většinou taková situace nenastane.

57. Dále byl předložen znalecký posudek znaleckého ústavu Grand Thornton Valuations, který byl vypracován v rámci odborného zaměření v oboru ekonomika, odvětví oceňování nemovitostí, oceňování podniků a jejich částí, regulace cen a kalkulace energií, oceňování pohledávek, strojů a nehmotného majetku, oceňování cenných papírů, ceny a odhady informačních systémů. Znalecký ústav vypracoval posudek k zadání obhajoby obžalovaného H., když formulováno bylo sedm otázek pro znalce. Zpracovatel dospěl k závěru, že převažující část služeb, poptávaných smlouvou o poskytnutí základní podpory, vyžaduje úpravy softwaru SKC, když takové služby nelze s ohledem na vlastnosti software SKC samostatně provozovat. Stejně tak převažující část poptávaných služeb v rámci poskytování podpory vyžaduje přístup ke zdrojovému kódu, jakož i množství výkonů u převažující části služeb, poptávaných předmětnou smlouvou, je ovlivněno přístupem ke zdrojovému kódu. Dále se zpracovatel vyjádřil k ceně obvyklé za předmět požadovaného plnění tak, že vymezil rozsah sumou 2.182.500 Kč za měsíc až 2.667.500 Kč za měsíc. K tomu doplnil, že výše ceny obvyklé je přímo ovlivněna několika parametry, konkrétně počtem koncových uživatelů, terminálů, modulů aplikačního vybavení SKC, kartových aplikací a měsíčně zpracovávaných transakcí. S ohledem na to zpracovatel uzavřel, že cena vtělená do smlouvy o základní podpoře je cenou obvyklou v čase a místě. Uzavřel, že na trhu neexistuje žádný jiný dodavatel, který by požadované služby mohl zadavateli dodat, neboť žádný z dodavatelů by neměl srovnatelné podmínky, když u každého z nich, odlišného od Haguess, by došlo k nárůstu nutných výkonů, jež by se promítly do celkové ceny. Znalecký ústav poskytl aktualizaci a doplnění posudku, když zohlednil následně poskytnuté podklady. Takto doplněné podklady nikterak neovlivnily zvolenou metodu posuzování, ani znalecké závěry vtělené do prvotně vypracovaného znaleckého posudku. Rovněž bylo předloženo druhé doplnění a aktualizace posudku, vztahující se především k podrobnější specifikaci jednotlivých služeb základní podpory softwaru SKC na podkladě dalších podkladových materiálů.

58. Pokud v dřívější fázi hlavního líčení, jež bylo provedeno senátem v předchozím jeho složení, byl vyslýchán jeden ze zpracovatelů tohoto znaleckého posudku za Grand Thornton Valuations, pak při postupu podle § 219 odst. 3 trestního řádu, tedy při čtení protokolů o hlavním

líčení včetně důkazů v něm provedených, nebyly čteny protokoly postihující výpovědi zpracovatele posudku Beneše, neboť pro takový postup nebyl dán souhlas všemi obžalovanými. Soud tak před senátem v novém složení toliko předložil k nahlédnutí samotný znalecký posudek a jeho dodatky tak, jak jsou součástí trestního spisu, když současně dospěl k závěru, že tyto závěry jsou zcela jasné a nevyžadují si tak jakékoli upřesňující vyjádření kteréhokoli z jeho zpracovatelů.

59. Předložen k nahlédnutí byl i poslední ze zpracovaných znaleckých posudků, tentokrát znaleckým ústavem Expert Group, který byl rovněž vypracován k zadání obhajoby obžalovaného H.. Znalecký posudek č. 4301 - 18 - 2013 byl zadán v rámci oboru ekonomika, když předmětem znaleckého posudku byla zejména revize znaleckého posudku České znalecké. Zpracovatel uzavřel, že Česká znalecká postupovala nesprávně při stanovení cen obvyklých za dílčí úkony požadované předmětnou smlouvou, když neanalyzovala faktory mající vliv na cenu systémové podpory, jež konkrétně i vypočetl. Zejména pak Česká znalecká nezohlednila monopolní postavení Haguess vůči hl.m. Praze, ani mimořádné okolnosti trhu dané aktuálním stavem projektu Opencard. Právě tyto výjimečné okolnosti de facto znemožňovaly stanovení ceny obvyklé, což bylo dáno právě i monopolním postavením Haguess. Dále bylo zjištěno, že Česká znalecká poskytovala odpovědi na otázky, jež nebyly předmětem zadání, a naopak některé položené otázky ponechala bez odpovědi. Rada z poskytnutých závěrů je nepřezkoumatelná, neboť z vypracovaného znaleckého posudku nelze uzavřít, na základě jakých podkladů bylo k závěrům dospěno. Navíc zpracovatel zjistil, že v různých místech si kmenový posudek a jeho dodatky i odporují. Tentýž zpracovatel se v rámci dodatku číslo 42/209 - 2016 vyjádřil i k parametrům ovlivňujícím výši ceny obvyklé. Dále uzavřel, že v dubnu 2012 sice existovaly subjekty, jež by v obecné rovině byly schopny poskytnout základní podporu SKC, nicméně by vždy musely mít zajištěn přístup ke zdrojovým kódům, architektuře a principům fungování softwaru, tedy by ještě musely navazovat na činnost Haguess s jejich přivolením, či kooperací. Zpracovatel uzavřel, že smluvní cena tak, jak byla vtělena do uzavřené smlouvy o poskytování základní podpory, byla cenou obvyklou, když konkrétně vyčíslil takovou cenu jednak podle odhadu na základě skutečné pracnosti a dále na základě odhadu dle porovnání s podporou poskytovanou v rámci projektu Opuscard, když však zohlednil zejména rozdílnost objemu obou projektů. V posledním dodatku ke znaleckému posudku se pak zpracovatel věnoval i vysvětlení odlišnosti ceny obvyklé tak, jak ji sám vyčíslil v komparaci se stanoviskem České znalecké.

60. Ke znaleckému posudku znaleckého ústavu Expert Group, který byl vypracován a stal se součástí trestního spisu až v rámci řízení před soudem, když znalecký posudek ústavu byl předložen v rámci hlavního líčení až před senátem, jednajícím v jeho novém složení, byl již dříve vyslechnut jeho zpracovatel Ing. Tomáš Buus. Shrnuje, že tento znalecký ústav vypracoval znalecký posudek v rámci svého odborného zaměření v oboru ekonomika, přičemž předmětem jeho činnosti bylo i revizní posouzení znaleckého posudku vypracovaného v identickém oboru znaleckým ústavem Česká znalecká. Za další zpracovatele v rámci ústavu označil Ing. P., dále Ing. Šťastného, který je odborníkem v oblasti IT, přičemž ten zpracovával část týkající se informačních technologií. Vedoucím zpracovatelem posudku byl P.. Sám byl oponentem posudku, tedy připomínkoval práci ostatních zpracovatelů. Vyjádřil se ke struktuře posudku s tím, že je rozdělen do čtyř částí, prvá se věnuje faktorům, ovlivňujícím cenotvorbu systémové podpory, zbývající tři části se pak věnují přezkoumání znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem Česká znalecká. Tento posuzovaný posudek vyhodnotili jako nesprávný, zásadní vadou je neanalyzování faktorů, které významně ovlivňují cenu systémové podpory, neboť se náležitě nevěnoval posouzení rozsahu služeb, složitosti systému, jakož i technologii, která je při tvorbě systému použita. Závěry České znalecké shledali nepodloženými, přičemž v posudku nejsou obsaženy informace o tom, z čeho usoudili na činěné závěry. S ohledem na to

jsou závěry znaleckého posudku nepřezkoumatelné. Jedno ze zásadních pochybení pak spatřují v nezohlednění postavení Haguess vůči hlavnímu městu Praze, když ve znaleckém posudku České znalecké nedošlo k promítnutí silně omezených možností hlavního města ve vztahu k jednání se společnostmi, mající natolik silné postavení, jak tomu bylo v případě Haguess. Dle odborných závěrů zpracovatelů je ve vztahu k předmětnému jednání určující, že na straně hlavního města byla minimální možnost vyjednávání s ohledem na postavení ve vztahu k systému Opencard, je tedy otázkou, zda ve vztahu k požadovaným službám je možno stanovit cenu obvyklou, neboť je na místě zohlednit zcela mimořádné okolnosti trhu pro možnost poskytnutí požadované podpory daného systému. V rámci provedeného přezkumu dospěl znalecký ústav k závěru, že Česká znalecká poskytla stanoviska k jiným okruhům, než které byly předmětem zadání zpracování znaleckého posudku. Navíc Česká znalecká činila v základním posudku závěry zcela protichůdné ve vztahu k dodatkům, když na jedné straně dospěla k závěru o nenahraditelnosti Haguess pro podporu systému, zatímco v rámci dodatků uzavřela, že její činnost byla nahraditelnou zcela či ve většině případů. Zpracovatel zdůraznil, že pokud Česká znalecká užívá ve vztahu k oceňování expertní odhady, pak se jedná o veličinu zcela nepřezkoumatelnou. K jednotlivým zpracovatelům znaleckého posudku doplnil, že sám je jednatelem znaleckého ústavu, přičemž za účelem vypracování tohoto konkrétního znaleckého posudku byla se zpracovateli P. a P. uzavřena smlouva o dílo, nejsou zaměstnanci znaleckého ústavu. Zdůraznil, že znalecký posudek je vypracován v rámci oboru ekonomika, přestože v zadání ke zpracování znaleckého posudku je rovněž označen i jako zadaný v rámci oboru kybernetika, fakticky v rámci tohoto oboru žádné znalecké závěry nebyly znaleckým ústavem zaujaty. Toto nebylo ani nezbytně nutné, neboť znalecký ústav se vyjadřoval k revizi znaleckého posudku znaleckého ústavu vypracovaného rovněž v rámci oboru ekonomika. Zpracovatel zdůraznil, že vysoce důležitou okolností, zcela nezbytnou pro hodnocení ekonomické stránky věci, je zohlednění faktu, že Haguess měla pro mnoho z poskytovaných služeb monopolní postavení, neboť nikdo jiný nemohl bez jejího souhlasu služby poskytovat, což bylo jednoznačně dáno licenční smlouvou. Další ze zpracovatelů znaleckého posudku znaleckého ústavu Expert Group - Ing. František P. uvedl, že byl vedoucím zpracovatelem posudku, on sám se zaměřil především na ekonomickou stránku věci. Tento zpracovatel se tak vyjádřil zejména k hlediskům rozhodným pro oceňování. I tento zpracovatel zdůraznil v posudku České znalecké především absenci analýzy, zabývající se povahou vztahů mezi Haguess a městem, když toto je jedno z rozhodných hledisek pro stanovení obvyklé ceny projektu. Zcela jednoznačně mělo být zohledněno zvýhodněné postavení Haguess, jež mělo vůči městu s ohledem na držení licencí silnější pozici. Česká znalecká neadekvátně vycházela z předpokladu dokonalého konkurenčního trhu. Výraznou slabinou posudku České znalecké je absence odůvodnění expertních závěrů, k nimž měl znalecký ústav dospět. Právě tato absence jej činí nepřezkoumatelným. Zpracovatel upozornil na velmi pravděpodobnou existenci mimořádných okolností trhu, které shrnul výpočtem specifické situace na konci roku 2011 (mylně označeno v protokolaci 2012), když posudek České znalecké zcela uvedenou mimořádnost období se sumou závažné problematiky k řešení pomínil. Dále se vyjádřil k možnosti srovnání systému pražského Opencard s kartovými systémy provozovanými v Liberci a Plzni tak, že v jejich rámci společnost Haguess nezaujímal natolik monopolní pozici jako v Praze, tedy je jednoznačně adekvátnější srovnání systému pražské Opencard s kartovými projekty Visa a Master Card. V tomto směru zpracovatel poukázal především na srovnatelnost ekonomické pozice poskytovatelů Visa a Master Card, jak k tomu je v případě Haguess při poskytování systému Opencard. Zpracovatel zdůraznil, že se ztotožnili i se závěrem České znalecké v tom směru, že rozhodně nejméně se sedmi až osmi službami nebylo možno se v případě podpory obrátit na jiný subjekt než Haguess, přičemž Expert Group rozšiřuje tyto své závěry i na další nejméně dvě služby s tím, že je nezbytná znalost daného know-how, když v důsledku těchto dílčích poznatků dospěli k závěru, že právě s ohledem na tuto danost je nezbytné trvat na poskytnutí služeb jako celku a tedy celek poptávané služby nemůže dodat nikdo jiný než Haguess. K opakovaným dotazům identického základu zpracovatel shrnul, že dospěli k závěru, pokud hlavní město

vyžadovalo dodání služby spočívající v základní podpoře systému jako celku, pak takový celek požadovaných služeb mohla poskytnout jediné Haguess, neboť výhradně ona mohla poskytovat některé z konkrétně vyžadovaných služeb v rámci podpory. Dále se ke znaleckým závěrům vyjádřil zpracovatel Ing. Pavel Šťastný, který působil jako konzultant po stránce IT, respektive následně po zhodnocení jeho pozice jako konzultanta, když nebyl přibrán ad hoc do znaleckého slibu, bylo od jeho detailního výsledku upuštěno. Dále se tentýž znalecký ústav vyjádřil k vypracování dodatku znaleckého posudku s číselným označením 42-209-2006, a to ve vztahu k určení parametrů, ovlivňujících výši ceny obvyklé za předmět plnění tak, jak vyplývá ze smlouvy o poskytování základní podpory softwaru SKC, dále k otázce, zda v rozhodné době dubna 2012 byly na trhu subjekty, jež by mohly poskytovat služby identické povahy jako Haguess za srovnatelných podmínek, dále k vyjádření o stanovení ceny obvyklé za předmět plnění a k porovnání takto stanovené ceny s cenou vyplývající z uzavřené smlouvy. Cena obvyklá pak byla stanovena za zohlednění objemové rozdílnosti mezi systémem Opencard a kartovým systémem pro Liberec, když se nejedná výhradně o srovnávací metodu, neboť oba tyto systémy jsou nesouměřitelné. Nicméně pokud ústav zakomponoval tyto údaje do veškerých zjištěných rozhodných skutečností, pak dospěl k závěru, že sjednaná cena odpovídá ceně obvyklé ve vztahu k požadovanému rozsahu a kvalitě služeb.

61. Ke dvěma znaleckým posudkům tak, jak byly vypracovány ještě ve fázi přípravného řízení, když samotné znalecké posudky byly předloženy k nahlédnutí jako listiny až v novém složení senátu nalézacího soudu, byl vyslechnut zástupce znaleckého ústavu Ing. Marián Svetlík. Tento vypověděl ke znaleckému posudku znaleckého ústavu Risk Analysis Consultants (dále jen RAC) s označením č. 196 - 1.03.50.01-2013 ze dne 22. 3. 2013 a č. 202-1.03.50.03-2013 ze dne 15. 8. 2013 (číslo listu 2011-2022, 2035-2060). Oba posudky byly vypracovány v rámci oprávnění znaleckého ústavu v oboru ekonomika, odvětví výpočetní technika. Zástupce zpracovatele stvrdil ke dni výsledku platnost veškerých závěrů tak, jaký je znalecký ústav vtělil do základního znaleckého posudku a jeho dodatku k zadání policie. V dodatku rozlišili, že přibližně 1/3 z činností zahrnutých do základní podpory vyžadovala zásah do zdrojového kódu, ve dvou třetinách pak tato činnost zásah do zdrojového kódu nutně nevyžadovala, a proto dospěli k závěru, že tuto činnost mohl kvalifikovaně poskytovat jakýkoliv jiný subjekt, tedy odlišný od společnosti Haguess. Zpracovatel vyložil podstatu poskytování podpory jako v relativně širokém rozsahu poskytované různé služby, včetně těch, které souvisejí i s odstraňováním nastalých chyb. Zástupce zpracovatele připojil vyjádření v tom směru, že na základě znění smluv byli toto rozlišení schopni udělat na relativně obecné úrovni, nemohli jít více do hloubky, neboť nedošlo ke konzultaci se zástupci společnosti Haguess. Pokud toto stanovisko sdělili za zpracovatele policejnímu orgánu, dostalo se jim odezvy, že žádné další podklady pro vypracování znaleckého posudku jim předány nebudou. K řadě dotazů zástupce zpracovatele uvedl, že vycházeli toliko ze svých odborných zkušeností, neboť absentovala řada relevantních podkladů, na jejichž základě by poskytli odborné závěry ve smyslu zadání znaleckého posudku. Připustil, že se rovněž vyjadřovali k právním otázkám, ačkoli si je vědom toho, že tak činit nemohou, stejně tak činili závěry i v oblasti ekonomické, přestože ani tato není předmětem výkonu jejich odborné činnosti. Pokud zpracovatel rozlišoval mezi úkony základní podpory, jež vyžadují zásah do autorského díla, pak vycházeli striktně ze znění smlouvy, když se samotným systémem nikdy fakticky nepřišli do styku. Opakovaně poukazoval na skutečnost, že k zodpovězení položených dotazů v rámci zadání ze strany policejního orgánu nebyl zpracovateli poskytnout relevantní podklad, a pokud se dotazovali na možnost dalšího doplnění podkladových materiálů, byli odkázáni na to, že podklad je dostatečný.

62. Ve vztahu k dodatkům, jež vypracoval znalecký ústav v průběhu hlavního líčení, vedeného nalézacím soudem v původním složení senátu, soud v nynějším složení senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

konstatuje, že žádný z takto podaných dodatků nebyl podle § 213 odst. 1 trestního řádu procesním stranám předložen k nahlédnutí, a to pro procesní nedostatečnost ve formě jejich zadání. Ani v jednom případě nedošlo k vypracování formálního opatření o zadání znaleckého úkolu znalci pro doplnění původního kmenového znaleckého posudku, včetně jeho prvního dodatku, nikdy nedošlo k explicitnímu formulování dotazů, na něž měl znalec v rámci výkonu své odborné činnosti reagovat zaujetím znaleckých postojů a závěrů. S ohledem na skutečnost, že soud uzavírá, že takovým způsobem nelze připustit výkon znalecké činnosti tak, aby mohla být posouzena jako vykonávaná v souladu s příslušnými právními normami, nepřipustil soud v novém složení senátu jakoukoli procesní relevanci takto vypracovaným a předloženým dodatkům posudku, vypracovaným znaleckým ústavem Risk Analysis Consultants. Z tohoto důvodu také soud žádným způsobem nepřihlížel k ústním vyjádřením zástupce zpracovatele dodatků tak, jak v předchozí fázi hlavního líčení se opakovaně zástupce znaleckého ústavu k následně vypracovaným dodatkům vyjadřoval.

63. Obdobně soud postupoval ve vztahu ke znaleckému posudku, respektive veškerým jeho dodatkům tak, jak byly již v rámci konaného hlavního líčení před senátem za předchozího jeho složení ve věci předkládány znaleckým ústavem Česká znalecká, který měl vypracovat znalecký posudek v rámci odborného zaměření v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady. Senát v novém složení provedl předložení kmenového znaleckého posudku, který byl vypracován k zadání policejního orgánu již v rámci přípravného řízení, jak shora uvedeno. K nahlédnutí procesním stranám však nepředložil žádný z vypracovaných dodatků, a to pro stejnou procesní vadu, jak ji shledal ve vztahu ke znaleckému posudku znaleckého ústavu RAC. Uvedená procesní nedostatečnost v předchozím postupu soudu je nyní senátem shledávána ještě markantnější, neboť dokonce Česká znalecká nejméně jeden z vypracovaných dodatků předložila zcela jednoznačně o své vlastní vůli, výhradně na základě rozhodnutí znaleckého ústavu a jeho niterné potřebě vymezit se vůči contra posudku, vypracovanému na základě zadání obhajoby. Taková praxe činnosti znaleckého ústavu je absolutně nežádoucí, jsoucí v rozporu se zákonnými předpisy. Znalec vždy může v rámci trestního řízení konaného před soudem relevantní posudek podávat na základě zadání procesní strany či soudu, nikoli jako projev vlastní vůle vyjádřit se k tématu, které si sám vybere. V případě ostatních vypracovaných dodatků posudků rovněž absentuje v relevantní procesní formě vypracované zadání pro předmětný dodatek, především však zcela absentuje formulace dotazů, jimiž měl být znalec ve své činnosti limitován. Tato problematika byla řešena již v rámci nalézacího řízení konaného před senátem původního složení, nakonec sám zástupce znaleckého ústavu sdělil, že k výtkám soudu došlo k výzvě k vypracování dodatku ze strany státního zástupce, přičemž konkretizaci jednotlivých dotazů provedl znalec sám na podkladě materiálu dodaného státním zástupcem. Soud zcela odmítá takovou praxi jako možnou, shledává v ní projev svévole znalce a takovou činnost znalce zcela soud odmítá. Soud tak provedl výhradně kmenový posudek České znalecké, který v kontextu nejen dalšího dokazování, ale i zjištěných kvalit a povahy znaleckých závěrů vyhodnotil. V rámci takto provedené hodnotící činnosti pak soud uzavírá, že nelze závěrům České znalecké přiznat jakoukoli důkazní relevanci. Česká znalecká postupovala zcela nevhodným způsobem pro stanovení výše škody, která měla jednat, pro něž bylo vedeno trestní stíhání, být způsobena. Pokud Česká znalecká užila srovnávací metodu pro takové vyčíslení škody, pak soud uzavírá, že zcela absentuje prvek relevantní pro komparaci. Pokud Česká znalecká takovým srovnávacím materiálem učinila poznatky o projektech v Plzni a Liberci, pak se jedná o materiál nesouměřitelný svou povahou a rozsahem, jednoznačně tedy takto relevantním způsobem Česká znalecká porovnávací metodou nemohla dospět ke správným závěrům a ani k nim tedy nedospěla, což nakonec plyne i ze závěrů správného posudku znaleckého ústavu Expert Group. Především však soud vysoce zdůrazňuje povahu celku sdělovaných závěrů České znalecké, když u některých z nich je markantní, že jejich formulací znalecký ústav vykročil z objektivit činěných znaleckých závěrů. Je nezbytné zcela přesně odcitovat jednu z užitých formulací, která je

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

obsažená např. v bodu 5) podaných odpovědí na č.l. 1993 spisu (str. 42 znaleckého posudku), když znalecký ústav na dotaz k posouzení ekonomické výhodnosti či nevýhodnosti předmětných transakcí uvedl, že „...Za těchto okolností dle našeho názoru nemělo 13. jednání Rady hl. m. Prahy konané dne 13.4.2012, kterému předsedal MUDr. S., schválit podpisy smluv se společností Haguess, protože tato skutečnost ve výsledku vedla k finančnímu poškození HMP“. Z takto formulovaného znaleckého závěru je evidentní, že znalecký ústav učinil i závěry, které mu vůbec nepříslušelo činit, závěry, na něž vůbec nebyl dotazován, když se přímo vyjadřuje z pozice znalce v oboru ekonomika k tomu, zda měl či neměl smluvní subjekt uzavírat smlouvu, namísto adekvátního znaleckého konstatování o provedeném zjištění stran výhodnosti transakce, k němuž měl dojít komparací svých zjištění s daným podkladem, byť plynoucím ze smlouvy. Takový charakter závěru devaluje znalecký posudek jako celek. Soud tak uzavírá, že k žádnému ze závěrů vtělených do kmenového znaleckého posudku znaleckého ústavu Česká znalecká nepřihlédl, nepřiznal jim jakoukoli důkazní relevanci.

64. Soud předkládal procesním stranám k nahlédnutí listiny, jež mají pro posouzení merita věci zásadní význam, a to především ve vztahu k prokázání povahy samotného smluvního vztahu mezi městem jako zadavatelem veřejné zakázky a společností Haguess jako dodavatelem poptávaných služeb, ať už s pohledem do historie smluvního vztahu, která nastavila parametry pro další spolupráci, či přímo předmětné smlouvy, které byly výstupem realizovaného JŘBU. Předložena byla dokumentace spojená s projektem Universální karty Pražana (Opencard) a listinný materiál dokládající okolnosti provádění zadávacích řízení k veřejným zakázkám realizovaným v rámci realizace tohoto projektu, zvláště pak zadávacího řízení k veřejné zakázce na poskytování služeb základní a rozšíření podpory programového vybavení Servisního kartového centra. O zadání veřejné zakázky na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra, které je předmětem trestního stíhání v této trestní věci, rozhodovala politická reprezentace hl. m. Prahy, vzešlá z voleb uskutečněných v říjnu roku 2010. Nová Rada hlavního města Prahy byla po nich zvolena Zastupitelstvem hlavního města Prahy usnesením č. 1/3 ze dne 30. listopadu 2010. Z hlediska posuzovaného případu je zásadní personální změna v Radě hlavního města Prahy, ke které došlo dne 24. 11. 2011. Stalo se tak na základě usnesení Zastupitelstva Hlavního města Prahy č. 11/1 ze dne 24. 11. 2011. Jím byli ke dni 24. 11. 2011 do funkce členů Rady hlavního města Prahy zvoleni obžalovaní JUDr. Helena Ch., Ing. Václav N., Mgr. Lukáš M. a Ing. Eva V. a do funkcí náměstků primátora Hlavního města Prahy obžalovaní RNDr. Tomáš H., Ph.D. a Ing. Pavel R.. Současně byli odvoláni z funkcí náměstků primátora Hlavního města Prahy Ing. Karel B. a Ing. Antonín W., CSc. a z funkcí členů Rady hlavního města Prahy Petr D. a Mgr. Lukáš K. Ve svých původních funkcích zůstali primátor obžalovaný Doc. MUDr. B. S., CSc., jeho náměstci obžalovaní Josef N. a Mgr. Ivan K. a radní Ing. Alexandra U. a obžalovaný Radek L.. V Radě hlavního města Prahy vedené od listopadu roku 2010 primátorem doc. MUDr. B. S. CSc. byla agenda informatiky svěřena jeho náměstkovi Ing. Karlu B., z něž dne 24. listopadu 2011 přešla na radní Ing. Eva V.. Zároveň byla zřízena komise Rady hlavního města Prahy pro Opencard ve složení Ing. Eva V., Mgr. Jan K., Radek L., Josef N., Jiří N., Jiří P., Vladimír S., Ing. Jan V. (zastupitelé), Petr M., Pavel P. (externisté), Jan T., Renata T. (zaměstnanci). Ve funkci předsedy jí vedl zastupitel Mgr. Jan K.. K dispozici jsou zápisy z jednání této komise. Z výborů Zastupitelstva hlavního města Prahy měl k projektu Opencard nejbližší výbor pro informatiku a evropské fondy vedený zastupitelem Vladimírem S.. Jednotlivé oblasti správy Hlavního města Prahy měli mezi sebou rozděleny všichni radní s výjimkou primátora, jenž řídil celou Radu hlavního města Prahy. Obžal. RNDr. Tomáš H. Ph.D. byl členem rady odpovědným za oblast územního rozvoje a prvním náměstkem primátora Hlavního města Prahy, obžal. Josef N. měl postavení člena Rady hlavního města Prahy odpovědného za oblast dopravy a náměstka primátora Hlavního města Prahy, obžal. Ing. Eva V. měla v postavení radní ve své gesci vedle informatiky též evropské fondy.

65. Předložena byla složka materiálů, zachycujících organizační strukturu magistrátu, působnost jednotlivých odborů a úkoly svěřené do jejich působnosti, řada jeho interních právních norem, včetně pravidel pro zadávání veřejných zakázek v podmínkách hlavního města Prahy. Z této dokumentace je zřejmé, že odbor informatiky spadl v inkriminované době pod odbory přímo řízené ředitelem Magistrátu hlavního města Prahy, oprávněné organizovat zadávací řízení k veřejným zakázkám patřícím do jejich kompetence.

66. K obžal. T. jako zaměstnanci Magistrátu hlavního města Prahy byla předložena pracovní právní dokumentace. Její součástí byly především pracovní smlouva a dokumenty dokládající jeho pracovní náplň. Jeho pracovní poměr byl podřízen režimu platného zákoníku práce a dále vnitřním předpisům Magistrátu hlavního města Prahy.

67. Předkládán byl i interní předpis hl. m. Prahy, upravující postup při zadávání veřejných zakázek, jimiž byla pravidla pro zadávání veřejných zakázek v podmínkách Hlavního města Prahy přijatá usnesením Rady hlavního města Prahy č. 1273 ze dne 17. 8. 2010. Podle nich bylo zadavatelem veřejné zakázky vždy Hlavní město Praha zastoupené Radou hlavního města Prahy, primátorem Hlavního města Prahy, ředitelem příslušného odboru Magistrátu hlavního města Prahy nebo ředitelem Magistrátu hlavního města Prahy. Podle článku 4 daných pravidel byl zadavatel oprávněn vyžádat si stanovisko legislativně právního odboru Magistrátu hlavního města Prahy k volbě druhu zadávacího řízení. Ředitel odboru zadávajícího veřejnou zakázku měl odpovědnost za přípravu zadávací dokumentace v souladu se zákonem a za uzavření příslušných smluv. Provádění otevřeného zadávacího řízení u veřejných zakázek do 6.000.000,- Kč bylo svěřeno řediteli příslušného odboru, nad tento limit rozhodovala o výběru nejvhodnější nabídky Rada hlavního města Prahy. Postup v jednacím řízení bez uveřejnění byl podrobně upraven v článku 5 hlavy druhé. Jednací řízení bez uveřejnění bylo podle tohoto článku výjimečným druhem zadávacího řízení, které bylo krajním prostředkem zadání veřejné zakázky a v případě, že byla zadávána veřejná zakázka, u níž měl celkový rozsah dodatečných dodávek, služeb nebo stavebních prací překročit 15 % původní veřejné zakázky a zadavatelem bylo Hlavní město Praha zastoupené ředitelem příslušného odboru, byl takový ředitel povinen projednat zadání veřejné zakázky v Radě hlavního města Prahy. V případech, kdy o výběru nejvhodnější nabídky a uzavření smlouvy rozhodovala Rada hlavního města Prahy, bylo nezbytné provést řádné a podrobné odůvodnění použití jednacích řízení bez uveřejnění. To bylo na řediteli příslušného odboru a členovi Rady hlavního města Prahy, který měl danou oblast v gesci. K tomuto odůvodnění bylo třeba vyžádat podrobné stanovisko legislativně právního odboru. Ten ho byl povinen vydat do deseti pracovních dnů od doručení žádosti o něj. Nevydával ho, pokud byla nasmlouvána právní podpora externím subjektem. V takovém případě bylo stanovisko legislativně právního odboru nahrazeno stanoviskem takového subjektu, zpravidla advokátní kanceláře, rovněž podrobně odůvodněným. Odůvodnění použití jednacích řízení bez uveřejnění bylo možné nahradit též znaleckým posudkem zpracovaným soudním znalcem. K samotné veřejné zakázce a k parametrům jejího zadání bylo třeba vyžádat oponentní posudek některého z odborníků zapsaných v seznamu vedeném Magistrátem hlavního města Prahy. Za účelem ústního jednání se zájemci o veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění, hodnocení kvalifikace zájemců, otevření obálek s nabídkami nebo posouzení a hodnocení nabídek byl zadavatel oprávněn ustanovit a jmenovat zvláštní hodnotící komisi. Členové zvláštní komise a přizvaní poradci museli splňovat podmínku nepodjatosti a byli povinni zachovávat podmínku mlčenlivosti. Rada hlavního města Prahy byla oprávněna kdykoliv zrušit jednací řízení bez uveřejnění. Přílohou č. 3 pravidel pro zadávání veřejných zakázek v podmínkách Hlavního města Prahy byl podrobný metodický návod ke kritériím posuzování a hodnocení nabídek. Základním a nejvýznamnějším hodnotícím kritériem byla ekonomická výhodnost nabídky. Dne 16. srpna 2011 vzala Rada hlavního města Prahy usnesením č. 1123 na vědomí stanovení procesu zadávání

oponentních posudků k veřejným zakázkám odboru informatiky Magistrátu hlavního města Prahy. Toto usnesení však bylo zrušeno usnesením Hlavního města Prahy č. 1964 ze dne 6. prosince 2011, jímž bylo zároveň stanoveno, že oponentní posudky veřejných zakázek vyhlášených odborem informatiky Magistrátu Hlavního města Prahy – zaměřené na odborné posouzení takových veřejných zakázek z hlediska jejich přínosu pro stabilitu a rozvoj informačních systémů Magistrátu hlavního města Prahy – má do budoucna zadávat ředitel Magistrátu hlavního města Prahy po projednání s věcně příslušným členem Rady hlavního města Prahy. Tato změna byla odůvodněna potřebou jednodušeji a průhledněji stanovit proces zadávání oponentních posudků k daným veřejným zakázkám a potřebou posílení role věcně příslušného člena Rady hlavního města Prahy.

68. Předloženy byly pro dokreslení i výpisy z obchodního rejstříku ve vztahu ke společností Allshare Finance a.s. a Operátor Opencard a.s. Společnost All-Share Finance Central Europe a.s. byla do obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze zapsána dne 14. 2. 1994 a předmětem jejího podnikání bylo od počátku poskytování software a konzultační a zprostředkovatelská činnost v oblasti výpočetní techniky. Předsedou představenstva byl Sleurink Antoon Cornelis Albertus a místopředsedou jejího představenstva byl od vzniku společnosti do 20. 8. 2008 Ing. Jaroslav T., jenž byl od 20. 8. 2008 předsedou dozorčí rady, kterým je do současnosti. Společnost Operator Opencard a.s. zřídilo hl. m. Praha, a to také zůstalo jejím jediným akcionářem. Do obchodního rejstříku byla zapsána dne 19. 3. 2014. Ke dni 22. 1. 2016 pak změnila původní obchodní firmu Operator Opencard na novou, Operator ITC. Předmět jejího podnikání byl vymezen široce, fakticky byla zřízena za účelem zajištění činnosti související s realizací projektu Opencard. Krátce po jejím zřízení na ni byl z hl. m. Prahy převeden provoz Servisního kartového centra. Stalo se tak smlouvou o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb INO/40/06/00383/2014 mezi hl. m. Prahou a společností Operator Opencard a.s. v září 2014. Předsedou jejího představenstva byl od 26. 6. 2015 svědek Ing. Ondřej F., CSc., do té doby externí člen komise Rady hlavního města Prahy pro Opencard a vedoucí vyjednávacího týmu, jehož úkolem bylo narovnat vztahy se společností eMoney Services s.r.o., nástupkyní společnosti Haguess a.s.

69. Byly předloženy listiny, dokládající vývoj projektu Opencard od jeho založení, přičemž je jimi prokazováno, že první smlouvy byly uzavřeny v letech 2006 a 2007 a byly spojeny se zřízením Servisního kartového centra, jeho vybavením příslušnými počítačovými programy a zahájením jeho činnosti ve zkušebním provozu. V období čtyř let, po něž byly v platnosti tyto smlouvy, zajišťovala provoz SKC společnost Haguess, která dodala jeho programové vybavení. V průběhu roku 2011 převzalo toto centrum město Praha a rozhodlo se zajišťovat jeho provoz vlastními silami nebo v součinnosti s třetími osobami. V té souvislosti muselo řešit potřebu podpory jeho programového vybavení, kterou do té doby poskytovala společnost Haguess na základě servisní smlouvy z roku 2006, jejíž platnost byla omezena do dubna 2011. Předmětnou veřejnou zakázku na její budoucí poskytování však vypsal až v březnu 2012. Předloženy byly listiny, postihující dokumentaci k uvedené veřejné zakázce na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra, protokoly z jednání hodnotící komise, nabídky společnosti Haguess, rozhodnutí Rady hlavního města Prahy v této záležitosti a smlouvy uzavřené mezi hl. m. Prahou a společností Haguess. Z listin bylo zjištěno, že zadávací řízení k veřejné zakázce bylo zahájeno výzvou k jednání o ní v jednacím řízení bez uveřejnění, datována je dnem 6. 3. 2012 a byla adresována společnosti Haguess. Jménem zadavatele ji podepsal obžal. T.. Předmětem JŘBU byla realizace veřejné zakázky na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra na dobu dvou let. V podrobnostech je odkazováno na zadávací dokumentaci, která tvoří přílohu č. 1 této výzvy. Kontaktní osobou zadavatele byla dřívější spoluobžalovaná Ing. Veronika P..

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

Konkrétní parametry dané veřejné zakázky a zadávacího řízení k ní stanovila zadávací dokumentace ze dne 5. 3. 2012. Zadávací dokumentaci podepsal obža. T.. Použití jednacích řízení bez uveřejnění je v ní odůvodněno ochranou výhradních autorských práv společnosti Haguess, a to s odkazem na ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. V tomto kontextu je připomenuto, že aktuálně hl. m. Praha zajišťuje, namísto dosavadního správce, společnosti Haguess, provoz Pražského centra kartových služeb a pro řádné fungování tohoto centra je nezbytné zajistit řádnou servisní podporu informačního systému Servisního kartového centra, který byl vytvořen společností Haguess. Servisní podpora tohoto systému byla až do 30. 9. 2011 zajišťována společností Haguess na základě servisní smlouvy ze dne 6. 11. 2006 a do budoucna nebylo sjednáno její zajištění. Podle zadávací dokumentace je vyloučeno její zajištění kýmkoliv jiným než společností Haguess proto, že její provádění vyžaduje zásahy do programového vybavení Servisního kartového centra a ty nemůže s ohledem na ustanovení licenční smlouvy uzavřené mezi hl. m. Prahou a společností Haguess ze dne 14. 7. 2008 provádět nikdo jiný než společnost Haguess. Za předmět dané veřejné zakázky označuje zadávací dokumentace poskytování služeb v oblasti základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Tyto služby jsou charakterizovány obecně, a to ve sféře základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra jako poskytování služeb hotline, pravidelné profylaxe programového vybavení a pravidelného monitoringu serverů ve vztahu k funkčnosti programového vybavení, a ve sféře rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra jako konzultační podpora, součinnost při řešení systémových problémů a při implementaci systémů třetích stran a spolupráce při tvorbě koncepce a budování informačního systému. Další technické specifikace předmětu dané veřejné zakázky jsou pak obsaženy v návrzích smluv, které tvoří přílohu č. 1 a přílohu č. 2 zadávací dokumentace. V ní samotné je deklarováno, že město hodlá na základě této veřejné zakázky zajistit základní podporu programového vybavení systému Servisního kartového centra (to je především aplikací Quanto, Kronus, Kwadron, Chanson), kartové aplikace parkování (systém Guess), městského slevového systému (OpenID), portálu Opencard Online, front office a back office infrastruktury Pražského centra kartových služeb a datové infrastruktury Servisního kartového centra. Hl. m. Praha se rozhodlo rozdělit zakázku do dvou samostatných předmětů plnění, a to (a) poskytování služeb základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra a (b) poskytování služeb rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Předpokládaná cena veřejné zakázky v části týkající se poskytování základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra byla stanovena na částku 15.000.0000,- Kč bez daně z přidané hodnoty a v části týkající poskytování rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra na částku 9.000.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, takže celková předpokládaná cena dané veřejné zakázky činila 24.000.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty. Veřejná zakázka měla být realizována v době od 2. 4. 2012 do 2. 4. 2014. Dále zadávací dokumentace obsahuje základní kvalifikační předpoklady uchazeče o veřejnou zakázku a požadavky na strukturu nabídkové ceny a její kalkulace. Termín prvního jednání byl stanoven na den 6. 3. 2012 a termín posledního možného jednání na den 31. 3. 2012, lhůta pro podání nabídek pak nejpozději do dne 26. 3. 2012 do 14.00 hodin. Hl. m. Praha si vyhradilo právo kdykoli v souladu s § 84 zákon o veřejných zakázkách dané zadávací řízení zrušit. Přílohy zadávací dokumentace pak obsahovaly vedle návrhů smluv podrobné požadavky na zpracování nabídky, časový harmonogram plnění a obchodní podmínky. Zadávací dokumentace byla následně dvakrát upřesněna, poprvé dne 13. 3. 2012 a podruhé dne 20. 3. 2012, a to v reakci na průběh jednání se zástupci společnosti Haguess. Za důvod upřesnění zadávací dokumentace byla označena potřeba bližší specifikace cenových relací poskytovaných služeb při plnění dané veřejné zakázky a její větší transparentnost. Fakticky přitom byl blíže specifikován popis jednotlivých dílčích služeb patřících do oblasti základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra. V této souvislosti byly jednotlivé služby rozčleněny do tří skupin. Do první

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

patřily služby hot-line, do druhé služby pravidelné profylaxe a do třetí služby pravidelného monitoringu a údržby.

70. Předloženy byly protokoly z jednání hodnotící komise, sepsané dříve spoluobžalovaným K.ou. Z nich je zřejmé, že členové komise fakticky plnili roli vyjednávacího týmu na straně zadavatele. Jejich partnery na straně společnosti Haguess byli Ing. Petr S., Ing. Jiří B. a JUDr. Tomáš N. Jedná se o šest protokolů o jednáních, dva protokoly o otevírání obálek, zpráva o posouzení první nabídky společnosti Haguess a závěrečná zpráva o posouzení a hodnocení nabídek. Protokol o jednání hodnotící komise ze dne 6. 3. 2012 dokládá, že toho dne se komise sešla ve složení obžalovaného T. a dříve spoluobžalovaných P., N., H.a a K.. Dostavili se též zástupci společnosti Haguess Ing. Petr S., Ing. Jiří B. a JUDr. Tomáš N. Jednání komise bylo zahájeno v 16.15 hodin, následovaly podpisy prohlášení o nepodjatosti a mlčenlivosti jednotlivých členů komise, probírány byly některé technické otázky dalšího postupu a zástupci společnosti Haguess prohlásili, že vnesou připomínky k návrhu smluv, které byly předloženy spolu s výzvou a zadávací dokumentací. Obě strany se pak dohodly na dalším termínu jednání, a to dne 12. 3. 2012. Toto jednání začalo tohoto dne v 16.00 hodin. Zástupci hl. m. Prahy a společnosti Haguess se sešli ve stejném složení jako v prvním případě. Obě strany pak přistoupily k diskusi o obsahu zadávací dokumentace a návrhu smluv, a to se zaměřením na připomínky, které k nim vnesla o den dříve společnost Haguess. Zástupci společnosti Haguess v závěru nabídli možnost předložení přesnější struktury přílohy č. 2 smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra a zástupci zadavatele s tím vyslovili souhlas. Prostor pro změnu uvedené přílohy smlouvy o základní podpoře programového vybavení Servisního kartového centra otevřelo upřesnění zadávací dokumentace. To předali členové hodnotící komise zástupcům společnosti Haguess na navazujícím jednání, které se uskutečnilo dne 13. 3. 2012. Zástupci společnosti Haguess po prostudování tohoto upřesnění potvrdili, že k němu nemají žádné připomínky. Poté proběhla diskuse o obsahu návrhu smluv o poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Po ní strany konstatovaly, že některé části daných smluv zůstávají i nadále otevřeny k dalšímu jednání. Současně se však strany dohodly, že společnost Haguess podá svou nabídku nejpozději dne 14. 3. 2012 do 12.00 hodin, a to ve formě a způsobem stanoveným v zadávací dokumentaci. Členové hodnotící komise se pak se zástupci společnosti Haguess setkali téhož dne v 17.00 hodin. V úvodu jednání bylo konstатовáno, že společnost Haguess předložila svou nabídku. Obálka s touto nabídkou byla poté otevřena, členy hodnotící komise byla provedena kontrola kvalifikačních předpokladů uchazeče o danou veřejnou zakázku uvedených v zadávací dokumentaci a kontrola podepsaných návrhů smluv. Touto kontrolou bylo zjištěno, že podaná nabídka má všechny požadované náležitosti a společnost Haguess splňuje všechny požadované kvalifikační předpoklady. Celková nabídková cena činila 77.673.240 Kč bez daně z přidané hodnoty, z toho nabídková cena za poskytování služeb základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra 64.434.360 Kč bez daně z přidané hodnoty a nabídková cena za poskytování služeb rozšířené nabídky podpory programového vybavení Servisního kartového centra 13.238.880 Kč bez daně z přidané hodnoty. Předložen byl text této nabídky společnosti Haguess a je z něj patrné, že v ní byla dodržena struktura požadovaná zadávací dokumentací a její přílohou byla cenová kalkulace společnosti Haguess v členění specifikovaném v upřesnění zadávací dokumentace ze dne 13. 3. 2012. Specifikováno v ní tedy bylo kolik pracovníků s příslušnou odborností – SW specialistů, aplikačních testerů, junior programátorů, junior konzultantů, senior programátorů, softwarových analytiků, senior konzultantů, systémových architektů a vedoucích projektu – by mělo provádět příslušné činnosti a jaký by měl být objem jejich práce, vše vyjádřeno v tzv. člověkodnech (mandays). Cenová kalkulace počítala s přímými i nepřímými náklady práce a ziskem, celková nabídková cena byla vyjádřena paušální částkou. Členové hodnotící komise po krátké diskusi k předložené cenové nabídce dali najevo, že potřebují čas na její řádné prostudování a zhodnocení s tím, že zástupcům společnosti Haguess

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

a.s. sdělí svou reakci nejpozději dne 16. 3. 2012. Jednání bylo ukončeno v 19.00 hodin. Cenovou nabídku společnosti Haguess poté věcně analyzoval Mgr. Aleš N.. Identifikoval přitom řadu případů výrazně nadsazených personálních požadavků na zajištění služeb z oblasti pravidelné profylaxe a monitoringu, stejně jako případy nadhodnocení potřebného objemu prací. Své připomínky, cenové kalkulace a návrh maximální obhájitelné ceny zapracoval do elektronické tabulky analýzy nabídkové ceny, kterou dne 15. 3. 2012 zaslal spolu s příslušným slovním komentářem emailem obžal. T.. Ten vzápětí emailem potvrdil, že jeho připomínky mohou být východiskem pro další jednání se zástupci společnosti Haguess. Uvedená emailová korespondence byla rovněž předložena procesním stranám k nahlédnutí, stejně jako připomínky advokátní kanceláře Abbot Legal z téhož dne, tedy ze dne 15. 3. 2012, s výhradami k cenovým nabídkám společnosti Haguess a s připomenutím toho, že tyto nabídky je nezbytné pečlivě a odpovědně analyzovat už proto, jaký je rozdíl mezi nabídkou a předpokládanou hodnotou veřejné zakázky ze zadávací dokumentace. Ve stejném smyslu se vyjádřil i svědek Mgr. K. z advokátní kanceláře Abbot Legal v následné e-mailové komunikaci Ing. P., kterou zároveň upozornil na to, že akceptovaná cena nesmí překročit cenu obvyklou. Proti cenové nabídce společnosti Haguess na celkovou cenu měsíčního paušálu 2.664.768 Kč postavili návrh takového měsíčního paušálu ve výši maximálně 1.347.601 Kč. Daná cenová nabídka byla se zástupci společnosti Haguess projednána v odpoledních hodinách dne 16. 3. 2012. Toto jednání začalo v 16.00 hodin. V pořízeném protokolu z tohoto jednání je zaznamenáno, že členové hodnotící komise namítli výrazné nadsazení řady služeb z oblasti profylaxe a monitoringu, ale i některých služeb hot-line podpory. Se zástupci společnosti Haguess se dohodli na vypuštění dvou položek, a to služby administrace přístupových oprávnění k operačním systémům dedikovaných stanic a serverů a služby zajištění dohledového systému pro systémové prvky s tím, že tyto formy podpory si zajistí město vlastními silami anebo prostřednictvím třetí strany. Zástupci společnosti Haguess však odmítli dále jednat o snížení cen za další poptávané služby, a to s argumentem, že ceny uvedené v nabídce považují již tak za nízké. S ohledem na toto prohlášení strany konstatovaly, že některé body nabídkové ceny zůstávají i nadále otevřeny. Zástupci společnosti Haguess byli nicméně vyzváni k tomu, aby do půlnoci dne 19. 3. 2012 předložili upravenou cenovou nabídku zahrnující dohodnuté drobné změny v popisu a rozvržení jednotlivých služeb a vypouštějící ony dvě služby, které je schopno město zajistit vlastními silami. Zároveň byli zástupci společnosti Haguess vyzváni k tomu, aby zvážili možnost přesunu některých poptávaných služeb pod režim rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra. V návaznosti na toto jednání, tedy v reakci na jeho průběh a výsledky, bylo zpracováno druhé upřesnění zadávací dokumentace, a to v části obsahující popis jednotlivých poptávaných služeb. Toto upřesnění bylo předáno zástupcům společnosti Haguess na počátku jednání, které proběhlo dne 20. 3. 2012. Zástupci společnosti Haguess po jeho prostudování prohlásili, že k němu nemají žádné výhrady. Následující jednání o nabídkové ceně nevedlo k žádnému výsledku. Obě strany setrvaly na svých předchozích stanoviscích: členové hodnotící komise rozporovali vyšší nabízené ceny za základní podporu programového vybavení Servisního kartového centra s tím, že ceny za některé poptávané služby jsou nadhodnocené, a zástupci společnosti Haguess setrvali na tom, že nevidí prostor pro jakékoliv snížení cen. S ohledem na dodatečné upřesnění zadávací dokumentace nicméně strany dohodly, že společnost Haguess podá novou cenovou nabídku dne 21. 3. 2012 nejpozději do 14.00 hodin. Nová cenová nabídka měla v plném rozsahu nahradit onu původní. Společnost Haguess ji v dohodnutém termínu podala a snížila v ní nabídkovou cenu o částku připadající na dvě služby, které byly vypuštěny, a na další dvě služby podřaditelné pod rozšířenou podporu programového vybavení Servisního kartového centra. Finální nabídková cena činila 73.763.747 Kč bez daně z přidané hodnoty. Z ní připadala částka 57.244.536 Kč bez daně z přidané hodnoty na služby základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra a částka 16.519.211 Kč bez daně z přidané hodnoty na služby rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Ke svému poslednímu jednání se hodnotící komise sešla dne 23. 3. 2012. Jednala v nepřítomnosti zástupců společnosti Haguess,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

když předmětem jednání byla finální cenová nabídka této společnosti. Po otevření obálky s touto cenovou nabídkou členové hodnotící komise shledali, že má všechny formální náležitosti. Výsledek následující diskuze členů hodnotící komise o výši nabídkové ceny byl zachycen v protokole sepsaném Mgr. K. tak, že „v rámci jednání se zástupci společnosti Haguess byly vyčerpány veškeré možnosti diskuze nad jednotlivými položkami detailního rozkladu cen“. Členové hodnotící komise pak doporučili uzavření příslušných smluv se společností Haguess s ohledem na nutnost stabilizace provozu systému Pražského centra kartových služeb. Totéž bylo zaneseno do zprávy o posouzení a hodnocení nabídek sepsané rovněž dne 23. 3. 2012 a podepsané obžal. T..

71. Předloženy byly kompletní listinné materiály, tvořící Tisk R-6527, který byl kompletován bezprostředně po jednání hodnotící komise, pro rozhodnutí Rady hlavního města Prahy o dané veřejné zakázce, tj. zakázce na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Tento Tisk je na titulní stránce datován dnem 26. 3. 2012. Za jeho zpracovatele je označen obžal. T. a jeho předkladatelku obžal. V.. Ta také dala souhlas k jeho předání k připomínkování. Zaznamenáno v něm je, že před předložení členům Rady hlavního města Prahy byl projednán s primátorem spoluobžalovaným S., jeho prvním náměstkem obžal. H., Ing. Zdeňkou J., pověřenou řízením sekce finanční a investiční, JUDr. Lenkou D., ředitelkou legislativně právního odboru Magistrátu hlavního města Prahy a ředitelem Magistrátu hlavního města Prahy Ing. Martinem T.. Jeho součástí byl návrh příslušného usnesení a přílohy, které tvořily stručná důvodová zpráva a její přílohy, kterými byly výzva k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění, zadávací dokumentace, dvě upřesnění zadávací dokumentace, protokoly o jednání hodnotící komise s uchazečem, protokoly o otevírání obálek s nabídkami, zpráva o posouzení a hodnocení nabídky, návrh smluv o poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra a čestné prohlášení advokátní kanceláře Abbot Legal. V důvodové zprávě k Tisku R-6527 je stručně shrnut průběh jednání se zástupci společnosti Haguess. V této souvislosti je konstatováno, že tato jednání navázala na ta, která probíhala v roce 2011, kdy Magistrát hlavního města Prahy převzal od společnosti Haguess provoz Servisního kartového centra. Tehdy bylo připraveno první jednacím řízení bez uveřejnění k veřejné zakázce na zajištění podpory programového vybavení tohoto centra, ovšem skončilo bez výsledku. Tak došlo k tomu, že od května roku 2011 byl systém Servisního kartového centra provozován bez řádného smluvního zajištění podpory aplikačního řešení. Obnovená jednání se společností Haguess, jakožto dodavatelem systému Servisního kartového centra, probíhala od ledna 2012. Jednáno bylo pouze se zástupci společnosti Haguess, jak konstatuje důvodová zpráva, protože tato společnost byla výhradním autorem programového vybavení Servisního kartového centra a jediným subjektem, který byl schopen poskytovat technickou podporu systému. Proto bylo dne 12. 3. 2012 vyhlášeno jednacím řízení bez uveřejnění a v jeho průběhu upřesněn rozsah poskytovaných služeb a se zástupci společnosti Haguess projednána detailní cenová specifikace. Tato část jednacím řízení bez uveřejnění byla ukončena dne 23. 3. 2012 s tím, že finální nabídková cena za základní podporu programového vybavení Servisního kartového centra činila 2.385.189 Kč bez daně z přidané hodnoty měsíčně, tedy celkem za 24 měsíců 57.244.536 Kč bez daně z přidané hodnoty, a finální nabídková cena za rozšířenou podporu daného programového vybavení celkem za 24 měsíců 16.519.211 Kč bez daně z přidané hodnoty. Důvodová zpráva konstatuje, že hodnotící komise doporučila přijmout tuto nabídku společnosti Haguess. Za důvody pro její přijetí označuje to, že pokrývá plný rozsah podpory aplikačního řešení Servisního kartového centra, včetně všech subsystémů, uzavření smluvních vztahů umožní okamžitě zahájit práce na úpravách řešení potřebných pro prodloužení platnosti karet Opencard a cena základní podpory uvedená v nabídce byla v rámci jednání snížena cca o 11 %, když část ceny základní podpory (cca 5 %) byla převedena do rozšířené podpory, tedy mezi činnosti realizované na objednávku. Důvodová zpráva je uzavřena konstatováním, že smluvní vztahy na základní a rozšířenou podporu programového vybavení Servisního kartového

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

centra budou uzavřeny na 24 měsíců, ale lze je vypovědět ve lhůtě tří měsíců s tím, že výpověď lze podat nejdříve po třech měsících od podpisu smluv. V čestném prohlášení připojeném k této důvodové zprávě prohlašuje advokátní kanceláře Abbot Legal, že „veřejná zakázka na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra je zadávána v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů“.

72. Předložen byl i záznam z jednání rady, k čemuž byl přehrán zvukový záznam ze třináctého jednání rady hlavního města Prahy ze dne 3. 4. 2012, jak nosič s nahrávkou založil do trestního spisu k provedení tehdejší obžalovaný MUDr. S., z něhož se podává, že cenová nabídka společnosti Haguess byla předmětem tohoto jednání rady. Jednání začalo v 10:13 hodin a skončilo v 11:10 hodin a na jeho pořadu bylo patnáct bodů. Bodem 7. byl návrh na rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky na veřejnou zakázku na poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra – Tisk R-6527 – předložený obžal. V.. O něm bylo jednáno nejdéle, a to v době od 10:29 hodin do 10.52 hodin. Rada hlavního města Prahy tak dne 3. 4. 2012 usnesením č. 373 vzala na vědomí informaci o veřejné zakázce „Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění, rozhodla o výběru nabídky na plnění dané veřejné zakázky tak, že určila k plnění této zakázky nabídku podanou dne 21. 3. 2012 zájemcem Haguess a schválila znění smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra za cenu 2.385.189 Kč měsíčně a smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra za cenu 16.519.211 Kč za 24 měsíců. Současně bylo tímto usnesením uloženo radní pro informatiku a evropské fondy obžal. V. zmapování interních a externích nákladů projektu Opencard do 31. 7. 2012 a předložení rozvojového programu Openacard do 31. 8. 2012. Odboru informatiky Magistrátu hlavního města Prahy pak bylo uloženo oznámit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky podle § 81 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách, uzavřít příslušné smlouvy s vybraným zájemcem a učinit právní kroky související s rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky a s uzavřením daných smluv. Usnesení bylo přijato hlasy všech přítomných radních, tedy i hlasy obžalovaných H., N., V..

73. Předložením samotných smluv a listin, souvisejících s mechanismem jejich uzavření, je prokazováno, že dne 4. 4. 2012 obžal. T. jako ředitel odboru informatiky Magistrátu hlavního města Prahy oznámil rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra uchazeči společnosti Haguess a vyzval ji k uzavření příslušných smluv. K uzavření smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra číslo INO/40/03/002741/2012 a smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra číslo INO/40/03/002742/2012 došlo dne 6. 4. 2012. Hlavní město Praha jednalo při jejich uzavírání obžalovaným T. a společnost Haguess byla zastoupena dvěma členy představenstva, Ing. Jiřím B. a RNDr. Janem K. Obě smlouvy byly uzavřeny na dobu dvou let, přičemž po uplynutí tří měsíců od jejich uzavření je bylo možno vypovědět v tříměsíční výpovědní lhůtě. Předmětem první z těchto smluv, tj. smlouvy číslo INO/40/03/002741/2012, byl závazek poskytovat hl. m. Praze služby spočívající v základní podpoře programového vybavení Servisního kartového centra. Tento závazek zahrnoval poskytování služby hotline, pravidelné profylaxe programového vybavení a pravidelného monitoringu serverů relevantních částí Pražského centra kartových služeb a relevantních procesů ve vztahu k funkčnosti programového vybavení, včetně údržby programového vybavení v souladu s platnou legislativou a technologickým rozvojem. Podrobné členění těchto služeb bylo obsaženo v příloze č. 2 a bylo identické s jejich členěním v druhém upřesnění zadávací dokumentace. S poskytováním těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

služeb byla spojena povinnost udržovat produkční a testovací prostředí a povinnost udržovat vazby programového vybavení na okolní systémy. Ve druhé z těchto smluv, tj. smlouvě číslo INO/40/03/002741/2012, se společnost Haguess zavázala poskytovat rozšířenou podporu programového vybavení Servisního kartového centra. Tento závazek zahrnoval zejména konzultační podporu, součinnost při řešení systémových problémů a při implementaci systémů třetích stran, spolupráci při tvorbě koncepce budování informačního systému hl. m. Prahy a další služby požadované městem ve vazbě na programové vybavení Servisního kartového centra. Celková cena za poskytované služby rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra nesměla překročit limitní částku 16.519.211 Kč bez daně z přidané hodnoty.

74. Předloženy byly i listiny, postihující záměr zadat tutéž veřejnou zakázku, tedy zakázku na základní podporu programového vybavení Servisního kartového centra, v období posledního čtvrtletí 2011. Tehdejší ředitel odboru informatiky magistrátu, svědek V. dne 20. 10. 2011 výzvou k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění oslovil společnost Haguess. Použití zadávacího řízení ve formě jednacím řízení bez uveřejnění není v této výzvě nijak odůvodněno. Těžištěm dochované dokumentace z tohoto zadávacího řízení, je zadávací dokumentace a přílohy k ní tvořené specifikací požadavků na strukturu nabídkové ceny a způsob její kalkulace a návrhem smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Text samotné zadávací dokumentace je členěn obdobně jako text zadávací dokumentace k veřejné zakázce na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra z března 2012. Předmět veřejné zakázky však stanoví úzeji, neboť ho omezuje pouze na poskytování základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Zároveň zásadně limituje dobu plnění této veřejné zakázky, a to na dobu do 31. 12. 2011 nebo do dne, kdy celková cena za poskytované služby dosáhne částky 4.900.000 Kč, pokud k tomu dojde přede dnem 31. 12. 2011. K této veřejné zakázce byl v souladu s tehdy platnými pravidly pro zadávání veřejných zakázek v hlavním městě Praze vypracován oponentní posudek Mgr. Vladimírem Kašparem. Vedle toho byl k témuž opatřen odborný posudek doc. Ing. Václava Jirkovského CSc., IT konzultanta a znalce, datovaný dnem 27. 8. 2011. K zpracování tohoto posudku byly doc. Ing. Václavu Jirkovskému CSc. poskytnuty podklady v podobě výzvy k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění, zadávací dokumentace k veřejné zakázce na základní podporu programového vybavení Servisního kartového centra, návrhu smlouvy s uchazečem o tuto veřejnou zakázku, informační strategie hlavního města Prahy do roku 2010 (Cesta k e-Praze) a referenční model architektury ICT a aplikací. Doc. Ing. Václav Jirkovský CSc. v tomto posudku konstatuje, že zároveň obdržel od odboru informatiky Magistrátu hlavního města Prahy informaci, že systém Servisního kartového centra je proprietárním systémem, jehož know how se nalézá u společnosti Haguess a.s., která ho dodala a provozovala, a tak si díky sjednaným pro ní výhodným licenčním podmínkám vytvořila v podstatě monopolní postavení. Na to konto doc. Ing. Václav Jirkovský CSc. uvedl, že je třeba to vést v patrnosti při úvaze o oprávněnosti zadávacího řízení formou jednacím řízení bez uveřejnění a doporučuje, aby zadavatel požadoval při přebírání systému Servisního kartového centra do vlastní péče a správy technické konzultace a proškolení pracovníků určených magistrátem tak, aby mohli postupně převzít know-how. Vlastním obsahem daného posudku je kritické posouzení obsahu zadávací dokumentace připravené odborem informatiky Magistrátu hlavního města Prahy v srpnu roku 2011.

75. Předloženy k nahlédnutí byly i dva odborné posudky, vypracované v souvislosti s mapováním možných způsobů zajištění provozních činností Servisního kartového centra a podpory jeho programového vybavení, konkrétně z oboru ekonomiky, jeden z roku 2010, vypracovaný Ing. Rané Pitákem, a druhý z roku 2011, podaný společností Apogeo Esteem. Znalec z oboru ekonomika, Ing. René Piták zpracoval dne 4. 6. 2010 znalecký posudek k možnosti zajištění provozu a správy Servisního kartového centra a integrace jednotlivých kartových aplikací do něj jiným subjektem než společností Haguess. V něm shledal, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

softwarové vybavení Servisního kartového centra splňuje definiční podmínky počítačového programu ve smyslu § 2 odst. 2 a § 65 zákona č. 121/2000 Sb. o právu autorském. V návaznosti na to dospěl k závěru, že z technického hlediska nebylo možné, aby kartovou aplikaci parkování, technologii Mifare Desfire a SAM a ASW-HMS modulů do systému Servisního kartového centra integroval jiný subjekt než jeho dodavatel, společnost Haguess, která jako jediná disponovala zdrojovými kódy. Po analýze stavů a vztahů programového vybavení Servisního kartového centra a povahy činností spojených se zajišťováním provozu tohoto centra uzavřel, že s ohledem na jedinečnost systému Servisního kartového centra by bylo zajištění provozních činností Servisního kartového centra někým jiným než společností Haguess značně obtížné, neboť by se patrně muselo obejít bez využití software tohoto centra a know-how společnosti Haguess. S poukazem na to sice nevyloučil možnost otevřených výběrových řízení, ovšem limitovaných uvedenými skutečnostmi. Znalecký ústav Apogeo Esteem byl požádán o posouzení toho, zda je programové vybavení Servisního kartového centra autorským dílem a zda je možné poskytování služeb základní podpory tohoto programového vybavení, aniž by došlo k zásahu do autorského díla. Při zpracování znaleckého posudku datovaného dnem 31. 5. 2011 využil znalecký ústav Apogeo Esteem, jenž byl oprávněn jen k znalecké činnosti v oboru ekonomiky, jako konzultanta informatika Ing. Jakuba Vlčka. Vyslovil se přitom v tom smyslu, že programové vybavení Servisního kartového centra je autorským dílem, po právní stránce zanalizoval licenční smlouvy postupně uzavřené mezi hlavním městem Prahou a společností Haguess a v návaznosti na to připomněl, že k jakýmkoliv úpravám, doplňkům a změnám programového vybavení Servisního kartového centra nebo jeho doprovodné dokumentace, a to i když by takové zásahy měly směřovat k opravě zřejmé vady, by bylo hlavní město Praha oprávněno pouze za předchozího souhlasu společnosti Haguess. V této souvislosti shledal, že při podpoře programového vybavení Servisního kartového centra je nezbytný zásah do jeho software, neboť předmětem této služby jsou i změny dokumentace k němu, jeho aktualizace a opravy jeho vad, takže podporu mu může poskytovat jen společnost Haguess, která je jeho autorem. Z textu tohoto posudku je zřejmé, že jeho zpracovatelé byli informováni o tom, že hlavní město Praha zvažuje zadání veřejné zakázky na poskytování služeb programového vybavení Servisního kartového centra v jednacím řízení bez uveřejnění.

76. Předloženy byly i písemné výstupy činnosti AK Abbot Legal, které v roce 2011 bylo zadáno provedení právního auditu smluvní dokumentace vztahující se k realizaci projektu Opencard a analýzy vývoje tohoto projektu a možných řešení nastalé situace. V návaznosti na to zpracovala nejdříve informativní zprávu pro spoluobžalovaného S., primátora hl. m. Prahy, a poté shrnutí stávajícího stavu projektu Opencard pro obžal. V. jako radní pro informatiku. Oba tyto analytické materiály vypracoval svědek Mgr. K..

77. Informativní zpráva advokátní kanceláře Abbot Legal o stavu smluvního zajištění systému Opencard ze dne 10. 6. 2011 shrnuje výstupy provedeného právního auditu. Učiněná výchozí zjištění jsou shrnuta v popisu skutkového a právního stavu systému Opencard se zaměřením na problematiku licenčních práv k software Servisního kartového centra a na možné varianty zajišťování provozu tohoto centra a podpory jeho programového vybavení. V tomto kontextu je v této informativní zprávě poukázáno na to, že původním záměrem projektu Opencard bylo vytvoření otevřeného technologického prostředí pro zpracování transakcí spojených s využíváním universální karty Pražana, avšak tento záměr se nepodařilo naplnit díky nevhodně zvolenému licenčnímu modelu. Jediným subjektem, který mohl od počátku do programového vybavení Servisního kartového centra inovativně zasahovat a rozvíjet jej byla totiž společnost Haguess, která toto programové vybavení dodala. Informativní zpráva nicméně v této souvislosti připomíná, že i když licenční a servisní smlouva stanoví zákaz zásahu do software Servisního kartového centra, je nutné poměřit tato smluvní ustanovení s relevantními právními předpisy,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

zvláště pak autorským zákonem. Ten totiž stanoví, že do práva autorského nezasahuje oprávněný uživatel rozmnoženiny počítačového programu, jestliže rozmnožuje, překládá, zpracovává, upravuje či jinak mění počítačový program, je-li to nezbytné k využití oprávněně nabytého počítačového programu, činí-li tak při zavedení a provozu počítačového programu nebo opravuje-li chyby počítačového programu. Zákon tedy stanoví jasné podmínky, kde lze upravovat nebo jinak měnit počítačový program. Těmito podmínkami, které musí být kumulativně splněny, jsou (a) nezbytnost změny či úpravy počítačového programu k využití jeho oprávněně nabyté rozmnoženiny a (b) změna či úprava jsou prováděny při zavedení a provozu počítačového programu nebo při jeho opravách. Pokud tedy počítačový program funguje řádně v rozsahu jaký byl smluvně sjednán, nelze ho ze strany oprávněného uživatele měnit nebo do něj jinak zasahovat. S vědomím této skutečnosti by mělo být podle dané informativní zprávy přistoupeno i k řešení otázky toho, kdo má nadále provádět údržbu programového vybavení Servisního kartového centra. V této souvislosti se v obecné rovině vyjadřuje také k použitelnosti jednacího řízení bez uveřejnění při zadávání veřejných zakázek. Upozorňuje přitom na to, že jednací řízení bez uveřejnění je sice jedním ze zákonem zakotvených druhů zadávacího řízení, ale představuje zcela výjimečný fakultativně použitelný krajní způsob zadání veřejné zakázky způsobem zásadně omezujícím hospodářskou soutěž o ní. Při jeho použití totiž bývá veřejná zakázka zadávána přímo jednomu dodavateli za zvláštních, v zákoně zakotvených, podmínek. Tyto podmínky jsou zakotveny v § 23 zákona o veřejných zakázkách. Advokátní kancelář Abbot Legal přitom provedenou analýzou dokumentace k projektu Opencard zjistila, že hlavní město Praha vycházelo v letech 2006 až 2010 při organizaci zadávacích řízení v rámci projektu Opencard z možnosti upravené v § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, podle něhož může zadavatel zadat veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění rovněž tehdy, jestliže může být veřejná zakázka splněna z technických či uměleckých důvodů, z důvodu ochrany výhradní práva nebo z důvodů vyplývajících ze zvláštního právního předpisu pouze určitým dodavatelem. V této souvislosti daná informativní zpráva připomíná, že okolnosti pro aplikaci tohoto ustanovení musí být objektivně seznatelné a ze skutkového stavu zřejmé, přičemž oslovený subjekt musí disponovat zvláštní vlastností, kterou nedisponuje nikdo jiný, a to objektivně bez přičinění zadavatele veřejné zakázky. Ani v takové situaci ale nesmí veřejný zadavatel připustit, aby ten, jemuž náleží výhradní práva k dodanému systému, zneužil svého výlučného postavení k diktování nepřiměřené ceny. Dosažená cena veřejné zakázky by tedy měla být cenou obvyklou na trhu. V tomto kontextu advokátní kancelář Abbot Legal konstatuje, že předmětem její informativní zprávy není zaujetí stanoviska k oprávněnosti použití jednacího řízení bez uveřejnění, ať už v zadávacích řízeních, která již byla uskutečněna v letech 2007 až 2010, nebo k plánovaným zadávacím řízením. Připomíná ale, že využívání jednacích řízení bez uveřejnění váže dlouhodobě hlavní město Prahu na jednoho vybraného obchodního partnera a omezuje volnou hospodářskou soutěž při dodávkách požadovaného plnění, a to v situaci kdy právě volná a transparentní soutěž má zadavatelům zaručit ekonomicky nejvýhodnější plnění. Klíčovým vyústěním celé provedené analýzy je zjištění, že dodaný systém Opencard od počátku neodpovídal původním požadavkům hlavního města Prahy na jeho otevřenost a že hlavní město Praha přistoupilo na velice nevýhodný licenční model, který fakticky bránil uskutečnění původní představy rozvoje daného systému. S poukazem na to advokátní kancelář Abbot Legal doporučuje uzavření dalšího dodatku k původní licenční smlouvě, zahrnujícího zpřístupnění zdrojového kódu software Servisního kartového centra a datového rozhraní tohoto softwaru, jakož i poskytnutí oprávnění provádět zásahy do jeho programového vybavení za účelem jeho dalšího rozvoje jakoukoliv třetí osobou. Manažerský souhrn klíčových doporučení k projektu Opencard vedle toho zahrnuje návrh na uzavření smluvního dodatku k původní servisní smlouvě za účelem zajištění další nezbytné podpory programového vybavení Servisního kartového centra s důrazem na zlepšení vymahatelnosti kvality poskytovaných služeb společností Haguess, návrh na sjednání nové smlouvy na dodávku karet Opencard pouze s jedním dodavatelem odlišným od společnosti Haguess a návrh na vyčlenění veškerých činností souvisejících s realizací projektu Opencard,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

včetně části, kterou zajišťuje Dopravní podnik hlavního města Prahy, na účelově založenou akciovou společností vlastněnou hlavním městem Prahou. Současně advokátní kancelář Abbot Legal označuje za klíčové přijetí celkové dlouhodobé koncepce rozvoje systému Opencard s cílem zajištění finanční stability a postupné návratnosti investovaných finančních prostředků.

78. Shrnutí aktuálního stavu projektu Opencard ze dne 19. 12. 2011, vypracované advokátní kanceláří Abbot Legal pro obžal.V. je výrazně stručnější než daná informativní zpráva z června roku 2011. Úvodem stručně rekapituluje skutečnosti v ní uvedené, doplňuje je o komentář k událostem posledních měsíců, zvláště pak průběhu převodu provozu Servisního kartového centra ze společnosti Haguess na hlavní město Prahu, a upozorňuje na problematické body jednání se zástupci společnosti Haguess. Mezi ně řadí jejich stanovisko k požadované migraci dat, která byla v rozporu s uzavřenými smlouvami dokončena až dne 12. 12. 2011, a k požadavku hlavního města Prahy na zpřístupnění databáze uživatelského kmene majitelů Opencard v otevřeném formátu a na vytvoření podmínek pro její plnohodnotnou migraci do jiných aplikací. Své odmítavé stanovisko k tomuto požadavku společnost Haguess odůvodnila tím, že to systém Servisního kartového centra neumožňuje a že by tak došlo k porušení předpisů o ochraně osobních údajů. Na tomto stanovisku setrvala i v průběhu jednání o veřejné zakázce na zajištění podpory programového vybavení Servisního kartového centra, kdy se odmítla zavázat k součinnosti při provádění plnohodnotné migrace dat uložených prostřednictvím programového vybavení Servisního kartového centra do jiných aplikací. S tímto jejím stanoviskem vyslovuje advokátní kancelář Abbot Legal v.o.s. nesouhlas. Podle jejího názoru je v rozporu se zákonem a na požadavku zpřístupnění databáze uživatelského kmene majitelů Opencard by mělo být v navazujících jednáních se zástupci společnosti Haguess o podpoře programového vybavení Servisního kartového centra trváno. Problematickostí těchto jednání se zástupci společnosti Haguess přičítá od počátku špatně nastaveným licenčním podmínkám, díky nimž je hlavní město Praha omezeno při rozvíjení a úpravách software Servisního kartového centra a je v tomto směru závislé na společnosti Haguess. Přitom servisní podpora software Servisního kartového centra je nutná. K ceně za tuto službu zdůrazňuje, že musí být cenou obvyklou na trhu a společnost Haguess nesmí být dovoleno zneužití jejího výlučného postavení k diktování nepřiměřené ceny. I když jediným uchazečem o veřejnou zakázku na poskytování podpory programového vybavení Servisního kartového centra může být společnost Haguess, je nutné koordinovat veškeré kroky vůči ní tak, aby byly vyjednány podmínky ekonomicky a věcně výhodné pro zadavatele. Za aktuální v tomto kontextu označuje zvážení možnosti nákupu multilicence k produktům projektu Opencard městem, neboť licenční poplatky za další zaevidované karty Opencard by mohly rychle přesáhnout 50.000.000 Kč, což je podle některých tvrzení hodnota celého nového kartového systému. Pro případ, že se nepůjde touto cestou, doporučuje vyjednat se společností Haguess postupitelnost licencí, to znamená převod práv z licenční smlouvy na třetí subjekt a uvolnění technického rozhraní pro třetí osoby. Konečně, poukazuje též na skutečnost, že aktuálně existují nové čipové technologie zajišťující větší bezpečnost dat na kartách Opencard. Technickou otázkou k posouzení je tedy skutečnost, zda stávající systém Servisního kartového centra je způsobilý na takovou změnu čipů reagovat nebo zda je k tomu zapotřebí součinnosti autora systému, společnosti Haguess Předložena byla navazující e-mailová korespondence s advokátní kanceláří Abbot Legal, která se pokoušela vyvolat jednání s radními ohledně dalšího rozvoje projektu Opencard.

79. Předkládány v rámci listin byly i veškeré smlouvy, které v průběhu času upravovaly smluvní vztahy mezi společností Haguess a Magistrátem hl. m. Prahy. Stežejní smlouvou, která založila smluvní vztah mezi hlavním městem Praha a společností Haguess je smlouva o dílo č. DIL40/05/001120/2006 ze dne 27. 10. 2006. Na ni navazuje servisní smlouva č. INO/40/05/001127/2006 a licenční smlouva č. LIC/40/05/001128/2006, obě uzavřené dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

6. 11.2006. Na tuto licenční smlouvu navázala další licenční smlouva, konkrétně licenční smlouva č. LIC/40/01/001613/2008, uzavřená dne 14. 7. 2008 o poskytnutí oprávnění k výkonu práva užití Software SKC, počítačový program a implementaci Softwaru SKC. Tato smlouva ruší a v plném rozsahu nahrazuje licenční smlouvu č. LIC/40/05/001128/2006 z 6. listopadu 2006. Návaznost této licenční smlouvy na předchozí licenční smlouvu z 6. 11. 2006 a okolnosti jejího uzavření jsou patrné především z dodatku č. 1 k této licenční smlouvě ze dne 12. 2. 2010. Dne 24. 8. 2011 byl uzavřen Dodatek č. 2 k LIC/40/01/001613/2008. Koncem září roku 2011 uplynula platnost servisní smlouvy z roku 2006 a do té doby se nepodařilo vyřešit způsob budoucího zajištění podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Preferováno bylo zadání veřejné zakázky na poskytování této podpory v otevřeném výběrovém řízení a když byla posléze připuštěna možnost zadat ji na přechodnou dobu několika málo měsíců do konce roku 2011 přímo společnosti Haguess, nevedla jednání se zástupci společnosti Haguess k žádnému výsledku.

80. Předloženo bylo k nahlédnutí procesním stranám i rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), vydané ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S37/2010/VZ dne 4. 4. 2012, které nabylo právní moci dne 30. 9. 2013, které obsahuje výstupy z přezkumu postupů zadavatelů hlavního města Prahy a Dopravního podniku hlavního města Prahy při výběru uchazečů hned o několik veřejných zakázek vyhlášených podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a následného uzavírání smluv se společností Haguess a.s. Jednalo se o smlouvy: INO/40/05/001270/2007 na dodávku licence kartové aplikace parkování; INO/40/05/001296/2007 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 12. 4. 2007; INO/40/01/001386/2007 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 31. 10. 2007; INO/40/01/001638/2008 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 31. července 2008; LIC/40/01/001650/2008 na SW SAM ze dne 31. 7. 2008; DIL/40/01/001652/2008 na rozšíření Servisního kartového centra o technologii Mifare Desfire ze dne 31. července 2008; LIC/40/01/001651/2008 na ASW HSM – SKC ze dne 31. 7. 2008; INO/40/01/001831/2009 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 2. 1. 2009, INO/40/01/001860/2009 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 26. 2. 2009 a INO/40/01/001966/2009 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 25. 5. 2009. Všechny uvedené smlouvy byly uzavřeny v jednacím řízení bez uveřejnění a Úřad rozhodl tak, že v případě následujících smluv: INO/40/05/001270/2007 na dodávku licence kartové aplikace parkování; INO/40/05/001296/2007 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 12. 4. 2007; INO/40/01/001386/2007 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 31. 10. 2007; INO/40/01/001638/2008 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 31. 7. 2008; INO/40/01/001831/2009 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 2. 1. 2009, INO/40/01/001860/2009 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 26. 2. 2009 a INO/40/01/001966/2009 o zajištění provozu Pražského centra kartových služeb ze dne 25. 5. 2009, hlavní město Praha nedodrželo postup uvedený v § 21 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách, neboť nebyly splněny podmínky pro jednání v jednacím řízení bez uveřejnění. Hlavnímu městu Praha byla za tento správní delikt uložena pokuta ve výši 600.000,- Kč. Stejným rozhodnutím bylo dále rozhodnuto, že v případě smluv LIC/40/01/001650/2008 na SW SAM ze dne 31. července 2008; DIL/40/01/001652/2008 na rozšíření Servisního kartového centra o technologii Mifare Desfire ze dne 31. července 2008 a smlouvy LIC/40/01/001651/2008 na ASW HSM – SKC ze dne 31. července 2008 se hlavní město Praha nedopustilo správního deliktu. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže takto rozhodl především z těchto důvodů: Nutnost uzavření smluvního vztahu s vybraným uchazečem dovozovalo hlavní město Praha ve vztahu k uvedeným smlouvám z existence licenčního omezení k užití software Servisního kartového centra, Úřad shledal, že hlavní město Praha bylo na základě uzavřené licenční smlouvy při provozování Servisního kartového centra skutečně omezeno, jak co do možnosti zadat provozování Servisního kartového centra třetímu subjektu, tak co do možnosti Servisního

kartového centra dále rozvíjet, omezení, na která se zadavatel hlavní město Praha odvolával, si však s vybraným uchazečem sjednal sám v licenční smlouvě ze dne 6. 11. 2006, konkrétně v její příloze č. 2. Jak vyplývá z ujednání obsažených v příloze č. 2, zadavatel s omezeními výslovně souhlasil a na nepříznivé podmínky sám přistoupil. Ve vztahu k existenci důvodů ochrany autorských práv Úřad konstatuje, že existenci podmínek, na základě nichž lze postupovat v jednacím řízení bez uveřejnění, nesmí zadavatel způsobit sám svým předchozím jednáním. Zadavatel se nemůže sám aktivně podílet na vytváření omezení, od nichž následně odvozuje možnost využití jednacím řízení bez uveřejnění. Tedy není možné se odvolávat na smluvní vztah, který hlavní město Praha s vybraným uchazečem ohledně ochrany autorských práv a licenčních podmínek dne 6. 11. 2006 uzavřelo, případně ani na ujednání obsažená v jiných smlouvách uzavřených mezi těmito dvěma subjekty. Dané rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo doručeno Magistrátu hlavního města Prahy do datové schránky dne 4. 4. 2012. Rozklad, který proti němu byl krátce nato podán, zamítl předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 27. 9. 2013 rozhodnutím č.j. ÚOHS-R97,102/2012/VZ-18595/2013. Hlavní město Praha se žalobou domáhalo zrušení těchto rozhodnutí u Krajského soudu v Brně. Ten však jeho žalobu neshledal důvodnou a svým rozsudkem č.j. 62 Af 112/2013-132 ze dne 15. 10. 2015 jí zamítl. Také toto rozhodnutí Hlavní město Praha napadlo kasační stížností a na jejím základě se věcí zabýval též Nejvyšší správní soud ČR, jenž v ní rozhodl rozsudkem č.j. As 256/2015-95 ze dne 12. 5. 2016. Tímto rozsudkem kasační stížnost hlavního města Prahy zamítl. V odůvodnění tohoto rozsudku se plně ztotožnil s argumentací Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže i Krajského soudu v Brně a naopak neobhájitelnou shledal argumentaci hlavního města Prahy.

81. Předloženo bylo pro dokreslení i rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S535/2013/VZ v souvislosti s možným nedodržáním závazného postupu zadavatele ve veřejné zakázce na poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra, ve které byly uzavřeny dne 6. 4. 2012 smlouva číslo INO/40/03/002741/2012 a smlouva číslo INO/40/03/002742/2012 se společností Haguess. V rozhodnutí č.j. ÚOHS-S535/2013/VZ-10282/2014/522/LKo ze dne 16. 5. 2014 ve věci této veřejné zakázky Úřad pro ochranu hospodářské soutěže shledal, že hlavní město Praha postupovalo při jejím zadávání v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, neboť použilo jednacím řízení bez uveřejnění, ačkoliv pro to nebyly splněny zákonné podmínky. Použil přitom úplně stejnou argumentaci jako v předchozím rozhodnutí ze dne 4. 4. 2012, a to jak s poukazem na platnou právní úpravu obsaženou v zákoně o veřejných zakázkách, tak s odkazem na příslušné komunitární právo a dlouhodobě ustálenou rozhodovací praxi Soudního dvora Evropské unie.

82. Rovněž byly předloženy listiny, jimiž jsou zdokumentovány kroky činěné v rámci realizace projektu Opencard po zadání veřejné zakázky na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra v dubnu roku 2012 společností Haguess. V té době inkasovala tato společnost od Hlavního města Prahy již pouze licenční poplatky a platby za podporu programového vybavení Servisního kartového centra a byly hledány cesty jak se zbavit závislosti na ní. S cílem naplnit úkoly stanovené usnesením Rady hlavního města Prahy č. 373 ze dne 3. 4. 2012 byla v říjnu roku 2012 Radě hlavního města Prahy předložena obžal. V. informace o přípravě Rozvojového programu Opencard na období let 2012 až 2016, přičemž byly zmapovány i další činnosti v rámci daného plánu.

83. Předložena byla i dokumentace k samotnému systému Servisního kartového centra, k zajišťování jeho provozu a k servisním činnostem vztahujícím se k němu. Tuto složku tvoří provozní, uživatelská, bezpečnostní, administrátorská a systémová dokumentace, doklady

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

k datovému rozhraní systému Servisního kartového centra a doklady o poskytování servisních služeb, včetně výkazů poskytnutých služeb, servisních protokolů, přehledu zjištěných nedostatků a vad. Shromážděn byl rovněž kompletní seznam pracovníků společností Haguess a.s. Allshare Central Europe a.s., eMoney Services s.r.o. a eMoney Solutions a.s., kteří zabezpečovali vývoj software, provoz Servisního kartového centra a podporu jeho programového vybavení, pracovní právní a mzdová dokumentace k nim. Příslušnými smlouvami jsou podchyceny také vztahy mezi uvedenými společnostmi, tedy společnostmi Haguess a.s. Allshare Central Europe a.s., eMoney Services s.r.o. a eMoney Solutions a.s. Rozsáhlou dokumentací předložily rovněž Dopravní podnik hlavního města Prahy k dopravnímu odbavovacímu systému a společnost Operátor Opencard a.s. k systému Servisního kartového centra projektu Opencard i k tzv. zjednodušené přepážky projektu Lítačka. Vedle toho byla opatřena dokumentace k zadávacím řízením na vybudování servisních kartových center v Plzni a Liberci a nabídky společností, které uspěly v těchto řízeních, stejně jako dokumentace k programovému vybavení těchto center a k jejich fungování, licenční smlouva č. OLP/1895/07 uzavřená mezi Libereckým krajem a společností Haguess, a.s. dne 6. 12. 2007 obsahující oprávnění k výkonu práva užívat počítačový program Kartového centra Libereckého kraje a servisní smlouvy uzavřené v průběhu doby mezi stejnými subjekty. Veškerá tato dokumentace byla předmětem znaleckých analýz z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky a k dispozici byla též zpracovatelům znaleckých posudků z oboru ekonomiky.

84. Soud po takto provedeném dokazování hodnotil veškeré provedené důkazy jednotlivě, ale i v jejich vzájemných souvislostech a jako celek, přičemž dospěl k závěru, že prokázané jednání obžalovaných nenaplnuje veškeré zákonné znaky skutkových podstat žalovaných trestných činů, ale ani jiných trestných činů ve smyslu ustanovení trestního zákoníku. Jednání obžalovaných tak, jak je vzal soud za prokázané, nenaplnuje ani v jednom případě subjektivní stránku žalovaných trestných činů, tedy jednoznačně bylo prokázané, že obžalovaní nejednali zaviněně nejméně ve formě úmyslu nepřímého ve smyslu § 15 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť žádný z nich nejednal tak, že by věděl o trestnosti svého jednání a pro případ porušení zákonem chráněných zájmů s tím byl srozuměn.

85. Soud vzal za prokázané, že to byl obžal. RNDr. Jan T., kdo zadal z titulu své funkce ředitele odboru informatiky na přelomu měsíců února a března 2012 zpracování zadávací dokumentace pro veřejnou zakázku „Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC“, jejímž předmětem v oblasti základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra bylo poskytování služeb hotline, pravidelné profylaxe programového vybavení a pravidelného monitoringu používaných serverů a v oblasti rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra poskytování služeb konzultační podpory, součinnosti při řešení systémových problémů a spolupráce při implementaci systémů třetích stran a při tvorbě koncepce rozvoje informačního systému Servisního kartového centra. V této zadávací dokumentaci odůvodnil záměr zadat danou veřejnou zakázku společnosti Haguess a.s. v jednacím řízení bez uveřejnění nezbytností zásahů do jí dodaného programového vybavení Servisního kartového centra a ochranou jejich výhradních autorských práv k tomuto programovému vybavení, tedy odkazem na ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, neboť veškerá licenční oprávnění byla výhradně na straně Haguess, když předjímané úkony byly spojeny se zásahem do takto chráněné oblasti. Výše předpokládané ceny zadávané veřejné zakázky byla stanovena v součinnosti s dříve spoluobžalovaným Mgr. Alešem N. na dobu dvou let částkou 24.000.000 Kč bez DPH, přičemž tato výše byla odvozena jednak z dřívějších cen, jak byly vtěleny do souvisejících smluv o poskytovaných službách, jakož i s ohledem na vytvoření pole pro budoucí vyjednávání o ceně s dodavatelem, tedy tak, aby bylo možno snižovat jeho případnou nabídkovou cenu za služby. Tyto skutečnosti byly prokázány nejen samotnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

obhajobou obžal. T., ale i výpovědí tehdejšího spoluobžalovaného N., která s uplatněnou obhajobou obžal. T. zcela koresponduje, když se současně k výši a způsobu nastavení ceny pro vyjednávání vyslovili identicky i další ze svědků, kteří se at' už na přípravě podkladů pro zadání JŘBU přímo podíleli či se v obecné rovině vyjádřili ke způsobu nastavování podmínek pro další jednání s účastníkem řízení, jak konkrétně vypověděl Mgr. R. či vedoucí oddělení veřejných zakázek JUDr. K.. Samotnými listinami bylo prokázáno, že v návaznosti na to dne 5. 3. 2012 rozhodnutími zadavatele uvedené veřejné zakázky číslo INF/384/2012 a číslo INF/674/S-330668/2011 jmenoval obžal. T. podle § 71 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách členy zvláštní komise a hodnotící komise v daném jednacím řízení bez uveřejnění dříve spoluobžalované Ing. Veroniku P., Štěpána H.a, Mgr. Aleše N. a Mgr. Davida K., sám se stal předsedou těchto komisí. Dne 6. 3. 2012 jako osoba oprávněná jednat podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona o veřejných zakázkách za zadavatele dané veřejné zakázky, tj. za hl. m. Prahu, odeslal pod čj. S-MHMP 213331/2012 společnosti Haguess a.s. výzvu k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 34 zákona o veřejných zakázkách. Po jednáních se zástupci společnosti Haguess a.s. a vyčerpání veškerých možností diskuse nad jednotlivými položkami rozkladu nabídkové ceny se shodl s ostatními členy hodnotící komise na účelnosti přijetí nabídky této společnosti ze dne 21.3. 2012 na poskytnutí poptávaných služeb za cenu 73.763.747 Kč bez DPH. Vypracovanou zprávu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 23. 3. 2012, ústící do doporučení zadavateli, aby uzavřel smlouvy o poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra s uchazečem Haguess a.s., pak začlenil mezi přílohy Tisku R-6527, který obžal. Ing. Eva V., jako radní zodpovědná za oblast informatiky, předložila dne 26. 3. 2012 Radě hlavního města Prahy.

86. Dále bylo prokázáno, že na základě i tohoto materiálu rozhodla Rada hlavního města Prahy, složená z obžalovaných RNDr. Tomáše H. PhD., Josefa N., Ing. Evy V. a dříve spoluobžalovaných doc. MUDr. B.a S. CSc., v jehož věci doposud nebylo rozhodnuto a tato je vedena samostatně, jakož i Ing. Pavla R., Mgr. Ivana K., JUDr. Heleny Ch., Radka L., Mgr. Lukáše M. a Ing. Václava N., kteří byli pravomocně zproštěni podané obžaloby, dne 3. 4. 2012 jednomyslně svým usnesením č. 373 o přidělení uvedené veřejné zakázky na poskytování základní a rozšíření podpory programového vybavení Servisního kartového centra jedinému uchazeči o ni, společnosti Haguess a. s., a současně vzala na vědomí informaci o této veřejné zakázce, zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění, a schválila znění smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení SKC na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57.244.536,- Kč bez DPH a smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení SKC na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16.519.211,- Kč bez DPH, to znamená celkem za částku 73.763.747,- Kč bez DPH.

87. Nebylo však prokázáno, oproti skutkovým tvrzením podané obžaloby, že by se tak tomu stalo s vědomím obžalovaných, že by tak jednali v rozporu s příslušnými ustanoveními zákona o veřejných zakázkách, či za vědomého porušení povinností, jak je obžaloba specifikovala, neboť žádné takové zvláštní povinnosti pro opatrování majetku hl. m. Prahy pro obžalované z ničeho neplynuly, tedy je ani obžalovaní porušit nemohli, dále ani nebylo prokázáno, že by během jednání rady i mimo jeho rámec vyvstaly jakékoli pochybnosti o účelnosti a hospodárnosti zvoleného řešení a způsobu zadání dané veřejné zakázky. V tomto ohledu všichni radní, resp. i obžal. T. rozhodovali, resp. podklady připravovali za znalosti právního stanoviska AK Abbot Legal, navíc za povědomí toho, že toto právní stanovisko není ojedinělé, ale že z předchozí doby jsou k dispozici další, která se stávajícím zcela korespondují, tedy že jediným způsobem, jak právně relevantním způsobem zadat tuto konkrétní veřejnou zakázku je JŘBU. Jmenovaná advokátní kancelář nejenže participovala na vytváření zadávací dokumentace, ale jako výstup opakovaných jednání se zadavatelem vtělila uvedené právní stanovisko i do písemné, byť strohé

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

formy, z níž však rozhodně bylo zřejmé, že tato deklaruje souladnost se zákonem pro zvolenou formu zadání veřejné zakázky. Je zcela nerozhodné, jakého objemu je toto písemné prohlášení právní kanceláře, rozhodný je jeho smysl, a ten byl zcela zřejmý a pod jeho dojmem prokázane i všichni obžalovaní jednali. Obžalovaní radní rozhodovali sice s vědomím toho, že zvolený druh výběrového řízení, tedy jednací řízení bez uveřejnění, neumožňuje účast v něm nikomu jinému než společnosti Haguess, ale současně tak činili na podkladě právních analýz, podpořených odbornými stanovisky z oblasti IT, jež poukazovaly na vázanost licencemi, jejichž oprávněným držitelem byla výhradně Haguess, pro možnost řádného výkonu požadované podpory. Uvedené je prokazováno nejen listinou-právním stanoviskem AK Abbot Legal, podepsaným svědkem Mgr. K., ale především jeho svědectvím, které je zcela podporováno svědectvími jeho kolegů-Mgr. L. a Mgr. Š., jakož i obhajobou dříve spoluobžalovaného Mgr. K.. Ze souhrnu těchto svědectví především plyne, že sdělované právní stanovisko nebylo omezeno jen na uvedenou písemnou formulaci, ale bylo představováno i četnou ústní konzultací, v jejímž rámci bylo uvedené právní stanovisko jak k povaze autorského práva k systému, resp. licenci, tak formě zadávacího řízení opakovaně prezentováno vůči zadavateli.

88. Rovněž vzal soud za prokázané, že v návaznosti na uvedené rozhodnutí Rady hlavního města Prahy č. 373 uzavřel obžal. RNDr. T. dne 6. 4. 2012 v jednacím řízení bez uveřejnění jménem Hlavního města Prahy se společností Haguess a.s. smlouvu o poskytování základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra číslo INO/40/03/002741/2012, včetně příloh, znějící na celkovou cenu za služby poskytované dva roky ve výši 57.244.536,- Kč bez DPH, a smlouvu o poskytování rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra číslo INO/40/03/002742/2012 na dobu dvou let, znějící na maximální celkovou cenu za předmět jejího plnění ve výši 16.519.211,- Kč bez DPH. Na základě těchto smluv se tedy Hlavní město Praha zavázalo zaplatit společnosti Haguess a.s. během dvou let za poskytnuté služby základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra částku 57.244.536,- Kč bez DPH a pro případ využití služeb rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra další částku až do výše 16.519.211 Kč bez DPH, tedy celkem maximálně 73.763.747 Kč bez DPH.

89. Za podstatné soud považoval v této souvislosti zejména následující skutečnosti:

90. Zadání dané veřejné zakázky na poskytování služeb základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra bylo odpovědností Rady hlavního města Prahy jako výkonného orgánu zastupitelstva, resp. radních jako jejích členů, tedy i obžalovaných N., H. a V.. Na procesu zadání této veřejné zakázky se však vedle nich podílel také pověřený úředník Magistrátu hlavního města Prahy, ředitel jeho odboru informatiky obžal. T., do jehož pracovní náplně jako zaměstnance magistrátu daná materie náležela, který byl pověřen organizací daného zadávacího řízení. Povinností všech osob participujících na procesu zadání dané veřejné zakázky bylo postupovat podle příslušných právních předpisů. Klíčovým z těchto předpisů byl zákon o veřejných zakázkách. Soud však zdůrazňuje, že je zcela určující nutností zasadit prokázané jednání obžalovaných do adekvátního rámce doby, v níž k jejich jednání došlo. Tedy relevantně je posuzovat jen v těch souvislostech, jež byly prokazatelně dány v období, v němž se vytvářela strategie dalšího postupu v rámci Opencard, jeho rozvoje a zajištění řádného chodu, to vše na podkladě odborných stanovisek, jež měli obžalovaní jako radní, resp. ředitel příslušného odboru k dispozici. Těmito odbornými stanovisky, jejichž povaha byla určující pro zvolený postup obžalovaných, byla odborná stanoviska pocházející jak z předcházejícího období, tak zpracovaná přímo pro potřeby Tisku R-6527, přičemž všechny tyto odborné zdroje vyúsťovaly v identické závěry, žádný, který by je činil spornými, ve věci nefiguroval. Takto se obžalovaní ve svých vnitřních postojích, tedy i soud ve vztahu k posouzení subjektivní stránky jejich jednání,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

opírali o stanoviska advokátní kanceláře Abbot Legal o stavu smluvního zajištění systému Opencard ze dne 10. června 2011 a shrnutí stavu projektu Opencard ze dne 19. prosince 2011, dále o znalecký posudek znaleckého ústavu Apogeo Esteem a.s. k posouzení poskytování služeb základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra z 31. 5. 2011 a odborný posudek znalce doc. Ing. Václava Jirkovského CSc. k zajištění služeb základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra ze dne 27. 8. 2011, jakož i znalecký posudek zpracovaný již dne 4. 6. 2010 znalcem z oboru ekonomiky Ing. René Pitákem.

91. K volbě druhu zadávacího řízení soud uzavírá, že z provedených listin, vztahujících se k dané veřejné zakázce, konkrétně z její zadávací dokumentace a z důvodové zprávy k Tisku R-6527, určeného pro Radu hlavního města Prahy, se podává, že nutnost uzavření smluvního vztahu s vybraným uchazečem, tedy se společností Haguess, v rámci jednacích řízení bez uveřejnění byla dovozována jménem hlavního města Prahy z existence licenčních omezení k užití software Servisního kartového centra sjednaných v licenční smlouvě ze dne 6. 11. 2006 a v na ní navazující licenční smlouvě ze dne 14. 7. 2008, tedy z výhradních autorských práv společnosti Haguess k softwaru Servisního kartového centra. To mělo zakládat stav exkluzivity pro tuto společnost, umožňující zadat danou veřejnou zakázku výlučně jí. Tuto zadávací dokumentaci podepsal jménem zadavatele obžal. T. a Tisk R-6527 předložila k projednání a rozhodnutí Radě hlavního města Prahy obžal. V., fakticky akceptovali použitý druh zadávacího řízení i ostatní radní, tedy i obžalovaní H. a N., tím, že rozhodli o zadání dané veřejné zakázky v jeho rámci.

92. Je skutečností, že hlavní město Praha jako zadavatel předmětné veřejné zakázky bylo na základě přijatého licenčního modelu při provozování Servisního kartového centra omezeno co do možnosti toto centrum dále rozvíjet a co do možnosti upravovat a měnit jeho programové vybavení. Omezení, na která se hlavní město Praha odvolávalo při volbě druhu zadávacího řízení k dané veřejné zakázce, si s vybraným uchazečem, tedy se společností Haguess, sjednalo samo v uzavřených licenčních smlouvách, jimiž přistoupilo na nepříznivé podmínky. S ohledem na to mu část služeb podpory tohoto programového vybavení, a to tu, která vyžadovala přístup ke zdrojovému kódu a celkově k té části systému, která byla kryta licenčními oprávněními, nemohl poskytovat nikdo jiný než ten, kdo k nim měl přístup a disponoval příslušným know how, zvláště tedy jejich dodavatel, společnost Haguess, resp. subjekty s ní spolupracující.

93. Jeden z důvodů použití jednacích řízení bez uveřejnění spočíval v ochraně výhradních práv určitého uchazeče o zadávanou veřejnou zakázku, tedy v omezení daném stavem exkluzivity takového uchazeče o ní. Ve smyslu § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách totiž mohl zadavatel veřejnou zakázku zadat v jednacím řízení bez uveřejnění rovněž tehdy, jestliže veřejná zakázka mohla být splněna z technických či uměleckých důvodů, z důvodů ochrany výhradních práv nebo z důvodů vyplývajících ze zvláštního právního předpisu pouze určitým dodavatelem. I v tomto případě přitom platilo, že existenci podmínek, na základě nichž bylo možné postupovat v jednacím řízení bez uveřejnění, si zadavatel nesměl způsobit sám svým předchozím jednáním. Tak tomu bylo proto, že zadavatel se nesměl sám aktivně podílet na vytváření omezení, od nichž následně odvozoval možnost využití jednacích řízení bez uveřejnění. Okolnosti, které by za jiné situace mohly odůvodňovat aplikaci ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách z důvodu ochrany výhradních práv, totiž nemohly vycházet ze situace, kdy si zadavatel nejprve vytvořil dané podmínky, a v okamžiku, kdy bylo právně obtížné je změnit, se dovolával oprávněnosti postupu podle citovaného ustanovení zákona o veřejných zakázkách. Mezi výhradní práva, jejichž ochrana mohla založit podmínky pro použití jednacích řízení bez uveřejnění, patřila též práva duševního vlastnictví, a v jejich rámci práva k autorským dílům v oblasti informačních technologií, zvláště tedy k programovému vybavení vytvořených elektronických systémů. Také ve vztahu k nim se nemohl zadavatel dovolat exkluzivity pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

vybraného uchazeče původní zakázky, pokud takový stav sám zapříčinil s vědomím toho, že na původní veřejnou zakázku naváží další. Exkluzivita musela vyplývat přirozeně z předmětu plnění původní veřejné zakázky. Nesměla tedy být vytvořena za přispění zadavatele, například přistoupením na nevhodné licenční podmínky bránící rozšiřování a úpravám dodaného programového vybavení někým jiným než jeho dodavatelem, pokud si byl zadavatel v době zadávání původní zakázky vědom toho, že nastane potřeba následného rozšiřování dodaného systému, jeho rozvoje, změn a úprav. Nedbal-li toho tedy, přistoupil na nevýhodný licenční model, znemožňující mu to činit at' samostatně nebo prostřednictvím třetí osoby, a vytvořil tak „stav exkluzivity“, pak se nemohl dovolávat existence pouhého jediného dodavatele schopného realizovat předmět veřejné zakázky právně nebo fakticky. V tomto ohledu je pro posouzení okolností, zda se zadavatel mohl dovolávat nemožnosti uzavřít smlouvu s jiným subjektem než Haguess a z toho dovozovat jako jedinou možnou eventualitu formy zadání veřejné zakázky v podobě JŘBU právě z důvodu, že existuje jediný subjekt, který může požadované služby dodat, rozhodující, že od počátku projektu se počítalo s dalším rozvojem systému Servisního kartového centra a s jeho postupným dobudováváním. Pokud za tohoto od počátku existujícího plánu město přistoupilo na nevýhodný licenční model a upustilo od deklarovaného požadavku na zpřístupnění datového modelu systému Servisního kartového centra a na jeho otevřenost pro další rozvoj, pak se v dalších vývojových fázích projektu nemůže odkazovat na takové vlastní pochybení, v jehož důsledku by docházelo k omezení veřejné soutěže, pokud by právě v návaznosti na takové nastavení prvotních smluvních ujednání rezultovalo do budoucna omezení podmínek otevřené soutěže.

94. Soud však nepřehlédl, že takového odborného posouzení se zadavateli ze strany právní kanceláře, najaté magistrátem právě pro tyto potřeby, nedostalo. Naopak, zadavatel byl v celkovém vyznění odborných stanovisek utvrzen v tom, že veřejnou zakázku je možno zadat výhradně ve formě JŘBU, což bylo podpořeno analýzou povahy autorských práv k systému, který vytvořila a práva držela výhradně Haguess. Navíc, a to je snad nejdůležitější hledisko, judikatura, z níž je shora uvedený výklad dovozován, nebyla v období přelomu let 2011 a 2012, kdy řízení probíhalo, ustálena tak, jako tomu je nyní, resp. v době, kdy byli obžalovaní postaveni podáním obžaloby před soud. Soud musí v rámci objektivitu výrazně přihlížet k hledisku doby, v níž se obžalovaní jednání dopustili, a právě v návaznosti na to posuzovat především subjektivní stránku jejich jednání. Soud tak uzavírá, že žádný z obžalovaných neměl žádný důvod pro zpochybnění právního stanoviska, jež bylo vtěleno mezi materiály předkládané v rámci tisku k hlasování do rady, když navíc toto zcela korespondovalo i s předchozími odbornými stanovisky, která byla k dané materii v průběhu doby zaujímana. Ze samotného zákonného znění předmětných ustanovení zákona o veřejných zakázkách právnímu laikovi nemohou být známy konsekvence plynoucí z ustálené rozhodovací praxe příslušných orgánů, navíc z doby, kdy judikatura nebyla natolik bohatá a spíše se v předmětném období počínala tvořit. Ze všech těchto závěrů soudu plyne, že v případě jednání, obžalobou právně podřazeného pod skutkovou podstatu trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 tr. zákoníku, tuto obžalovaní nenaplnili nejméně po subjektivní stránce, když se jako právní laici důvodně spoléhali na správnost odborného právního stanoviska a v souladu s ním i jednali.

95. Ve vztahu k jednání, po právní stránce posouzenému podanou obžalobou jako trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže ve smyslu ustanovení § 248 odst. 2 věta druhá, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, vzal soud za prokázané, že skutečně na základě realizace JŘBU došlo k oslovení a následnému jednání výlučně se společností Haguess za účelem uzavření smluv o poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení SKC. Jednoznačně bylo rovněž prokázano, že tato činnost Magistrátu hlavního města Prahy, v tomto případě konkrétně zastoupeného obžalovaným T., navazovala na časově předcházející činnost svědka V., jenž dříve působil v identické pozici jako obžalovaný T., tedy byl rovněž ředitelem oddělení IT.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

Byl prokázán charakter podkladů, na jejichž základě postupovalo předchozí vedení IT oddělení a s ohledem na identický záměr realizace ve vztahu k projektu Opencard je převzal i obžalovaný T. pro činnost zcela shodné povahy. Takto bylo prokázáno, že k postupu v rámci JŘBU měl obžalovaný T. podklad hned v několika odborných posudcích, ať již právní povahy či z oblasti IT. Existence takových odborných podkladů je prokazována samotnými listinami, jež byly předloženy k nahlédnutí, především v případě právního stanoviska advokátní kanceláře spolupracující s magistrátem v době, kdy ve funkci působil svědek V., tedy právní stanovisko reprezentované svědkem R., který k němu i v postavení svědka vypověděl. Dále je zcela identicky vyznívající právní stanovisko, jak v listinné podobě, tak ve smyslu podaných svědeckví svědky K., L. a Š., z období v závěru roku 2011. Právě souhrn těchto listin a svědeckví jednoznačně prokazuje, že jako jediná relevantní forma pro zadání veřejné zakázky byla ze strany právníků doporučena právě JŘBU. Prokazován je tak i důvod pro uvedenou formu zadání veřejné zakázky, stěžejním bylo posouzení licenčního oprávnění na straně Haguess, když jednotlivá právní stanoviska shodně dospívala k závěru, že v rámci již existujícího systému Opencard je jediným oprávněným držitelem, a tedy jeho dílo je chráněno autorským zákonem, právě společnost Haguess. Odbornými posudky z oblasti IT pak bylo k době konání JŘBU podloženo, že k jakékoli činnosti ve smyslu požadovaných služeb, jak vyplývaly ze zadávací dokumentace, může být způsobilý jedině takový subjekt, který se stávajícím systémem může nakládat ve smyslu činění zásahů do licenčním oprávněním postižených částí systémů, především v oblasti zásahů do zdrojového kódu. Odborná stanoviska v absolutní shodě poukazovala na to, že převážná většina požadovaných činností souvisí právě se zásahem do zdrojového kódu, tedy uzavírala, že jediným subjektem, který může požadovanou činnost ve prospěch hlavního města Prahy provést, je Haguess. Zejména toto byl hlavní důvod pro volbu JŘBU. Dále bylo prokázáno, že bylo odkazováno i na časový aspekt, v němž veřejná zakázka měla být zadána a realizována, neboť byly prokázány i souvislosti, za nichž rada hlavního města Prahy, tedy i obžalovaný V., H. a N. museli jako výkonný orgán zastupitelstva hl. m. Prahy přistoupit k řešení v rámci systému Opencard. Listinami bylo prokázáno, v jakém stavu se systém ke konci roku 2011 nacházel, a veškerými těmito listinami, jež zcela korespondují s absolutním souhrnem svědeckých výpovědí i uskutečněných obhajob obžalovaných, bylo prokázáno, že dlouhodobě nebyla poskytována systému podpora tak, aby vycházela z účinného smluvního vztahu mezi městem a společností Haguess, což ohrožovalo město ve smyslu vystavení se povinnosti placení bezdůvodného obohacení, jež na jeho straně vznikalo v důsledku konzumace služeb fakticky poskytovaných Haguess, ačkoliv k tomu nebyla společnost povinovávána. Další nebezpečí systému hrozilo v souvislosti s blížícím se obdobím expirace velkého objemu karet Opencard pro případ, že by systému nebyla v tomto ohledu poskytnuta adekvátní podpora. Soud vzal za prokázané, že ve všech těchto ohledech měli obžalovaní k dispozici relevantní odborná stanoviska, o něž zvolený postup opírali, ať již z pozice radních v případě obžalovaných V., H. a N., tak zaměstnance magistrátu na pozici ředitele odboru IT obžalovaného T.. Současně nebylo zjištěno, že by kterýkoli z obžalovaných disponoval poznatkem o tom, že by kterýkoli ze zmíněných odborných posudků či stanovisek nebyl relevantní v oblasti, k níž se vyjadřoval. Žádný z obžalovaných není právním odborníkem, nebyl prokázán relevantní důvod pro to, aby jako právní laici měli důvodnou pochybnost o správnosti závěrů, o něž se opírali, a právě z toho důvodu soud uzavírá, že ve vztahu ke kterémukoli z obžalovaných je vyloučeno naplnění subjektivní stránky žalovaného trestného činu. Obžalovaní se tedy relevantně domnívali, že jiným postupem, než v rámci JŘBU, není možno veřejnou zakázku na poskytování podpory SKC poskytnout. Pokud podaná obžaloba poukázala na pomnutí rozhodnutí ÚOHS, pak se ze strany obžaloby jednalo o zcela zavádějící postoj. Bylo prokázáno to, co sama zmiňovala i podaná obžaloba, konkrétně, že k doručení rozhodnutí ÚOHS do datové schránky magistrátu došlo až dne 4. 4. 2012, tedy jeden den po přijetí usnesení radou, pokud však taková časová souvislost měla korespondovat až s následujícím uzavřením smluv obžalovaným T., konkrétně dne 6. 4. 2012, pak právě v tomto ohledu je tvrzení podané obžaloby zcela irrelevantní. Listinami bylo prokázáno, že k obžalovaným

se v rozhodné době, dokonce nikoli v rámci měsíce dubna 2012, toto stanovisko nedostalo, došlo k tomu až o mnoho měsíců později v rámci roku 2012, navíc rozhodně nelze ani pominout, že se po drahnou dobu nejednalo o rozhodnutí pravomocné. Nelze tedy po obžalovaných jakýmkoliv způsobem vyžadovat, aby k jejich tíži bylo přičítáno jednání jsoucí v rozporu s tímto rozhodnutím, natož s tím spojovat případný trestněprávní aspekt jejich jednání. Tyto uvedené časové souvislosti ohledně doručení rozhodnutí ÚOHS Magistrátu hl. m. Prahy a především ohledně povědomí obžalovaných nejen o jeho doručení, ale i vůbec o vedení jednání před úřadem jako takovým, jsou prokazovány nejen samotnými obhajobami obžalovaných, ale i souhrnem veškerých svědeckv provedených v rámci nalézacího řízení, když všechna tato jsou zcela v souladu s obhajobami obžalovaných, jakož i listinami prokazujícími dobu doručení rozhodnutí magistrátu a jeho následné rozeslání. Z tohoto důkazního celku jednoznačně vyplývá, že žádný z obžalovaných neměl ani povědomost o probíhající řízení a jeho předmětu před ÚOHS, nepřišel však ani do kontaktu v rozhodné době s textem jeho rozhodnutí tak, aby mohlo být přičítáno k jejich tíži jednání tak, jak bylo prokázáno, to vše za znalosti činnosti a rozhodnutí ÚOHS, doručeného do datové schránky magistrátu 4. 4. 2012. Pokud obžaloba poukazovala na okolnost, pokud veřejná zakázka byla zadána formou JŘBU, že celek postupu obžalovaných pak byl v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí nejen ÚOHS ale i příslušných soudů, pak soud takové tvrzení odmítá, neboť zcela rozhodujícím pohledem je zasazení prokázané podoby jednání obžalovaných do kontextu doby, nikoli do poměrů nastanuvších ex post. Nelze relevantně k tíži obžalovaných přičítat následný rozvoj judikatury pro danou oblast, natož její případnou neznalost a neřízení se jí. Absolutně striktně musí být dodrženo časové hledisko v tom smyslu, že především z pohledu naplnění subjektivní stránky jednání obžalovaných musí být situace posuzována k době, kdy se obžalovaní jednání dopustili. V období přelomu let 2011 a 2012, respektive prvního čtvrtletí roku 2012, nebyla situace stran výkladu aplikace JŘBU natolik vyjasněna, jak se tomu stalo v období následujícím. Nelze tak spravedlivě obžalovaným přičítat k tíži, pokud se v rozhodném období přelomu let 2011 a 2012, respektive v prvním čtvrtletí roku 2012 nechovali v souladu dokonce s judikaturou, tj. ustálenou rozhodovací činností vyšších soudů, nikoliv s holým zněním zákona, z níž teprve pozdějším postupem doby vyplynulo, že zadavatel se sám nemůže dovolávat monopolního postavení subjektu, jemuž v rámci JŘBU zadává veřejnou zakázku tehdy, pokud vlastní chybnou činností umožnil takové její monopolní postavení při sjednání smluvního vztahu v počátku, ačkoli již v jeho počátku věděl, že smluvní vztah bude dále procházet vývojem další spolupráce. Právě z toho důvodu nelze spravedlivě obžalovaným klást k tíži, že v této rozhodné době nepostupovali v souladu až s následně ustálenou judikaturou ve vztahu k možnosti zadání veřejné zakázky formou JŘBU. Především pro posouzení subjektivní stránky trestného činu soud musí bedlivě dbát zasazení prokázaných skutečností do kontextu doby, v níž k jednání mělo dojít. Chování právních laiků v souladu s judikaturou jednoznačně vyžaduje již vyšší míru právní erudice, takovou nikdo z obžalovaných jako právní laici neměli, proto se zcela důvodně spoléhali na stanoviska právních odborníků, která vyžádali a která měli k dispozici. Právě v souladu s nimi i postupovali, když obžalovaná V. v rámci předkládaného tisku k hlasování v radě, stejně tak jako i hodnotící komise, doporučila postup v rámci JŘBU, rada odsouhlasením usnesení vzala takový postup na vědomí, vzala tedy na vědomí skutečnost, že již v rámci JŘBU bylo jednáno s jediným zájemcem, který byl obžalovaným T. osloven. V rámci a na základě takto vedených jednání tak došlo ke konsensu na smluvních podmínkách, když usnesením rady byl obžalovaný T. pověřen k uzavření těchto předmětných smluv za Magistrát hl. m. Prahy.

96. K dodržení povinností při procesu uzavírání smluv soud uzavírá, že kvalifikovaná rozhodnutí ve věcech veřejného zájmu mají z povahy věci nejen ekonomický rozměr ale i rozměr uvedeného veřejného zájmu. Zastupitelé a radní hlavního města Prahy jsou vázáni při výkonu svých mandátů obecnou povinností, vyplývající z § 2 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze, přičemž při výkonu své činnosti musí pečovat o všestranný rozvoj území hlavního města Prahy a

o potřeby jeho občanů. Stejně tak mají zákonnou povinnost jednat v zájmu hlavního města Prahy a jeho občanů ekonomicky hospodárně, přičemž tato plyne z ustanovení § 35 odst. 1 a 2 zákona o hlavním městě Praze, který konkrétně stanoví, že musí pečovat o majetek hlavního města Prahy, chránit ho před zničením, poškozením a znehodnocením a využívat ho účelně a hospodárně.

97. K hodnocení znaleckých posudků soud shrnuje, že těžištěm znaleckých analýz znaleckého ústavu Risk Analysis Consultants s.r.o. bylo posouzení povahy jednotlivých služeb patřících do základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra, jejich časové náročnosti, nároků na jejich personální zabezpečení, jakož i specifikace toho, zda byl třeba při jejich poskytování přístup ke zdrojovým kódům programového vybavení Servisního kartového centra a zda přitom bylo třeba zasahovat do tohoto programového vybavení.

98. Znalecké posudky znaleckých ústavů České znalecké a.s., Grant Thornton Valuations a.s. a Expert Group s.r.o. směřovaly primárně ke stanovení obvyklé ceny za dané služby, patřící do rámce základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Všechny tyto znalecké ústavy přitom použily nákladovou metodu, znalecký ústav Česká znalecká a.s. a částečně též znalecký ústav Expert Group a.s. také srovnávací metodu. Znalecký ústav Česká znalecká a.s. vycházel primárně z podkladů poskytnutých k jednotlivým nákladovým položkám poskytovatelem daných služeb, společností Haguess, znalecký ústav Expert Group a.s. použil část výstupů znaleckých analýz znaleckého ústavu Česká znalecká a vedle nich údajů určitého typu evidovaných na úrovni Evropské unie Eurostatem a znalecký Grant Thornton Valuations a.s. jako východisko svých znaleckých analýz užil národních a mezinárodních standardů.

99. Znalecký ústav Grant Thornton Valuations a.s. použil při výpočtu výše obvyklé ceny jednotlivých služeb základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra celkem osm položek a parametrů, konkrétně hrubou měsíční mzdu, včetně bonusů a odměn, mzdový náklad zaměstnavatele, další přímé náklady na zajištění výkonu činnosti zaměstnance, nepřímé náklady na zajištění výkonu činnosti zaměstnance, celková nákladová cena práce za měsíc, rizika a přiměřený zisk. Vycházel přitom z počtu pracovních dnů v obvyklém kalendářním roce se zohledněním dnů obvyklé dovolené na zotavenou a dalších případné zaměstnavatelem hrazených absencí. Při analýze nejprve provedl standardizaci projektových rolí a pracovních pozic podle národní soustavy povolání. Pro bližší specifikaci činností prováděných v rámci jednotlivých služeb základní podpory programovaného vybavení Servisního kartového centra použil standardizaci z metodiky v oblasti informačních technologií a projektového řízení – Information Technology Infrastructure Library version 3 (zkráceně ITILv3 – Service Operation). Hrubá měsíční mzda standardizovaných rolí byla převzata z průzkumu platů za roky 2013 a 2014 společnosti Grafton Recruitment s.r.o. a po komparaci byla zohledněna o data uvedená ve strukturální mzdové statistice Českého statistického úřadu za rok 2012.

100. Znalecký ústav Expert Group s.r.o. narazil na stejný problém v souvislosti s vyčíslováním nepřímých nákladů práce a přiměřeného zisku, resp. EBITDA marže. Zatímco v případě přímých nákladů práce, resp. osobních nákladů, vyšel z podkladů poskytnutých společností Haguess a společností eMoney Services s.r.o. o takových nákladech ve vztahu k zaměstnancům, kteří reálně prováděli činnosti v rámci podpory programovaného vybavení Servisního kartového centra, které převzal od znaleckého ústavu Česká znalecká a.s., v případě nepřímých nákladů práce a EBITDA marže (marže hrubého provozního přebytku) použil údaje Eurostatu za odvětví NACE 62 – činnosti v oblasti informačních technologií. Vedle znaleckých analýz směřujících k vyčíslení obvyklé ceny služeb základní podpory programového vybavení Servisního kartového centra nákladovou metodou provedl znalecký ústav Expert Group s.r.o. též jejich ocenění porovnáním

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

s cenou systémové podpory programového vybavení Kartového centra Libereckého kraje projektu Opuscard. Znalecký ústav Expert Group s.r.o. zohlednil rozdílnost obou projektů co do velikosti a rozsahu podporovaného řešení, neboť Opencard byla výrazně větším systémem, alespoň z hlediska počtu uživatelů a investičních nákladů, než Opuscard. Za jeden z obvyklých postupů při oceňování servisní podpory zohledňující velikost podporovaných řešení přitom znalecký ústav Expert Group s.r.o. označil stanovení její ceny jako podílu na investičních nákladech podporovaného řešení. Výhodiskem pro srovnávací analýzu s použitím tohoto způsobu ocenění se mohly stát údaje o investičních nákladech na pořízení podporovaného řešení systému Opuscard a údaje o nákladech na služby servisní podpory tohoto systému. Podíl ročních nákladů na služby servisní podpory k investičním nákladům na systém Opuscard činil 10,17 %, když Liberecký kraj platil společnosti Haguess za podporu softwaru svého Kartového centra 216.590 Kč měsíčně, to je 2.599.080 Kč bez daně z přidané hodnoty ročně, a jeho investiční náklady na pořízení podporovaného řešení systému Opuscard činily 25.562.609 Kč bez daně z přidané hodnoty. Analogicky k vyšším kapitálovým nákladům na pořízení systému Opencard oproti nákladům na pořízení systému Opuscard měla být u systému Opencard vyšší cena podpory software, avšak nebyl důvod proto, aby byl podíl ročních nákladů na služby servisní podpory k investičním nákladům na systém Opencard jiný, než takový podíl u libereckého systému Opuscard, tedy jiný než 10,17 %. Znalecký ústav Expert Group s.r.o. vzal pro příslušný propočtení jako vstupní údaj, který měl vyjadřovat investiční náklady do systému Opencard, údaj ze shrnující písemné zprávy společnosti NEXIA AP s.r.o. ze dne 17. 4. 2015 o celkových nákladech na realizaci projektu Opencard za roky 2005 až 2014, přestože byla k dispozici dokumentace umožňující specifikovat vlastní investiční náklady na pořízení programového vybavení Servisního kartového centra v rámci realizace projektu Opencard.

101. Ve vztahu k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku ve smyslu ustanovení § 220 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku bylo prokázáno, že k uzavření předmětných smluv skutečně došlo, když se soud zabýval i posouzením toho, jaká konkrétní jednání předcházela vyjednání smluvních podmínek a samotnému aktu uzavření smluv. Nejen listinnými důkazy v podobě zápisů hodnotící komise, ale především svědeckými výpověďmi, jež rovněž vcelku korespondují s uplatněnými obhajobami obžalovaných, bylo prokázáno, že v rámci opakovaných jednání hodnotící komise byly veškeré smluvní podmínky projednávány, zvláště se bylo věnováno ceně uzavíraných kontraktů. Bylo prokázáno, že obě strany položkově probíraly předmět smluvního plnění, včetně zvažování jejich zakomponování do celku požadovaných činností, stejně tak jako i výši odměny za ně. Soud hodnotí takto prokázaný mechanismus sjednávání smlouvy jako relevantní, adekvátní povaze smlouvy a provedený s péčí řádného hospodáře. Bylo prokázáno, že v důsledku takto vedeného jednání došlo i k dílčímu snížení finální výše sjednané odměny oproti nabídkové ceně Haguess, přičemž rozhodně bylo prokázáno, že v rámci procesu vyjednávání smluvních podmínek došlo i k objasnění rozdílu mezi odhadem ceny pro zadávací dokumentaci a finální výší kontraktu. Rovněž bylo prokázáno samotným zvukovým záznamem z jednání rady ze dne 3. 4. 2012, že tato skutečnost, tedy rozdíl mezi odhadem ceny ze zadávací dokumentace a konečnou výší ceny kontraktu, byla diskutována, bylo argumentováno akceptovatelným způsobem s tím, že prvotní odhad vycházel z podhodnocení ceny požadovaných činností, jež však nebylo záměrné, když právě v rámci vyjednávacího procesu došlo k ujasnění situace především s ohledem na časový objem nutný k odvedení požadované činnosti v rámci vykonávané práce společností Haguess. Ze žádného z provedených důkazů nevyplývalo, že by takto dojednaná cena byla nadhodnocena ve prospěch Haguess, že by tedy akceptovaná nabídka šla k tíži hl. m. Prahy. Soud rovněž akceptoval obhajobu obžalovaných, která znovu koresponduje i se svědeckými výpověďmi, v nichž se svědci vyjadřovali i právě k taktice smluvní strany zadavatele, pokud je výchozí cena v rámci zadávací dokumentace zvolena v nižší úrovni proto, aby se tak vytvořilo pole pro vyjednávání v rámci samotného zadávacího řízení, což už bylo výše zmíněno pod bodem 85.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.

odůvodnění ve vztahu ke svědectvím svědků R. a K.. V tomto směru vypověděl v rámci uplatněné obhajoby dříve spoluobžalovaný N., přičemž soud ve zbytku důkazní materie akceptuje jako adekvátní i tu část obhajoby, v níž se vyjadřoval ke zvolení takto nižší výchozí ceny pro vyjednávání za situace, když na straně Haguess bylo jasné dáno v zásadě monopolní postavení tohoto subjektu pro celek vyjednávání o finální ceně jimi poskytované činnosti. Pokud obžaloba odůvodňovala svá skutková tvrzení ohledně výše škody, která měla být způsobena nezákonným postupem obžalovaných, tím, že v příčinné souvislosti s porušením povinností, jež pro ně měly být dány různými zákony, došlo ke způsobení škody hlavnímu městu Praze tím, že nedůvodně obohatila společnost Haguess, když sjednala úplatu v nepřiměřené výši, tedy nekorespondující s cenou obvyklou poskytnutých činností, pak tuto okolnost soud nemá za prokázanou. Hlavním argumentem v tomto vyčíslení údajné škody pak byl znalecký posudek České znalecké, který však soudem nebyl v jakémkoli ohledu akceptován jako relevantní důkazní zdroj. Jak již výše uvedeno, soudem nebyl proveden žádný z dodatků základního znaleckého posudku České znalecké pro procesní nedostatečnost v mechanismu jejich zadání. K takovému zadání pro vypracování dodatků znaleckého ústavního posudku v zásadě nedošlo, znalecký ústav v rámci řízení před soudem reagoval dle vlastního vyjádření na požadavek strany státního zástupce, který však nikdy explicitně dotazy znaleckému ústavu neformuloval, tyto zformuloval sám znalecký ústav s tím, že vycházel z poznámek soudu tak, jak zazněly v hlavním líčení. Navíc soud nepřehlédl, že nejméně jeden z dodatků vypracoval znalecký ústav zcela o vlastní úvaze, což je absolutně neakceptovatelné. Pro uvedenou nestandardnost postupu znaleckého ústavu, když sám formuloval dotazy, na něž následně reagoval zaujímáním znaleckého stanoviska, nelze uzavřít jinak, než jak soud učinil, tedy k žádnému z vypracovaných dodatků nepřihlédl, když procesně je jako důkaz ani neprovedl. Co se týče důkazu provedeného předložením písemně vypracovaného základního znaleckého posudku znaleckého ústavu Česká znalecká, pak k němu soud uzavírá, že znalecký ústav formulacemi tak, jak je vtělil do tohoto písemného vyhotovení posudku, jednoznačně vykročil z mezí objektivit, závěry formuloval tak, že vybočují z rámce položených dotazů, když znalecký ústav činil závěry, k nimž nebyl oprávněn. Nejmarkantnější je to především v explicitní formulaci závěrů ústavu v tom směru, zda magistrát měl či neměl předmětné smlouvy uzavírat, stejně tak jako i personifikace osoby s tím spojené, když opakovaně je jmenován spoluobžalovaný S.. Právě toto vybočení z objektivit závěrů devalvuje věrohodnost celku uvedeného znaleckého posudku, když navíc nelze přehlédnout, že tento kmenový znalecký posudek byl podáván v nedostatečné míře a jeho závěry tak nelze považovat za úplné a správné. Rovněž se soud kriticky vymezuje k metodě vyčíslení ceny obvyklé, jak ji zachycuje znalecký posudek České znalecké, když znalecký ústav vyšel zejména ze srovnávací metody ve vztahu k projektům v Plzni a Liberci, když vůbec nezohlednil rozhodné ukazatele pro stanovení ceny obvyklé, především nesrovnatelnost objemu v systému Opencard a ostatních dvou zmíněných, stejně tak jako zásadním způsobem nezohlednil ani silné, v zásadě monopolní postavení Haguess, čímž jednoznačně byla i výše ceny kontraktů dána.

102. V případě hodnocení znaleckého posudku znaleckého ústavu RAC soud uzavírá, že ze zcela identického důvodu soud přihlížel toliko k prvému vypracovanému znaleckému posudku a jeho prvému dodatku tak, jak byly podány již v rámci přípravného řízení, nicméně přihlédl jen k některým znaleckým závěrům, když v převážné většině se znalecký ústav vyjadřoval k právním otázkám, což mu nepřísluší. Ze zadaných otázek pak mohl relevantně znalecký ústav se vyjadřovat výhradně k otázkám zaměřeným na nutnost přístupu a práce se zdrojovým kódem softwaru SKC v souvislosti s poskytováním podpory, nicméně relevance závěrů učiněných je menší, neboť ze samotného vyjádření zástupce zpracovatele vyplynulo, že podklady, na nichž znalecké závěry ústav zaujímal, byly minimální. Pokud tento znalecký ústav následně modifikoval v dodatcích vypracovávaných v řízení před soudem své předchozí závěry, pak je vtěloval do dodatků, jejichž způsob zadání trpí stejnými vadami jako v případě znaleckého ústavu Česká znalecká, a proto soud jimi důkaz neprováděl, tedy je ani nehodnotí.

103. V případě obou znaleckých posudků, jež byly vypracovány k zadání obhajoby a v rámci řízení před soudem byly i provedeny, pak soud uzavírá, že nezjistil v jakémkoliv ohledu takové okolnosti, jež by znalecké posudky vylučovaly z možnosti provedení jako důkazu, když nezjistil jakoukoliv podjatost jednoho či druhého znaleckého ústavu vztahem k věci či jakékoli osobě. V případě znaleckého ústavu GTV neshledal soud existenci poměru ke straně Magistrátu hlavního města Prahy, která by jakkoli devalvovala objektivitu závěrů, jak bylo dříve konstatováno soudem za předchozího složení senátu, nota bene za situace, když magistrát nebyl zadavatelem předmětného znaleckého posudku, neboť jím byl obžalovaný H.. Právě tento znalecký posudek zcela pro soud akceptovatelným způsobem se mimo jiné vyjádřil i ke stanovení ceny obvyklé ve vztahu k uzavřené smlouvě o poskytnutí základní podpory, když přihlédl ke všem rozhodným skutečnostem, ovlivňujícím mechanismus jejího stanovení, a soud hodnotí učiněný závěr o tom, že smluvní cena odpovídá ceně obvyklé, jako správný. Znalecký posudek Expert Group se vypořádával s otázkou, nakolik při poskytování požadované podpory je nutno mít přístup ke zdrojovému kódu, když bylo konstatováno, že při části požadované podpory je toto zcela nezbytné, pak je naprosto relevantním závěr znalce, že pokud objednatel požadoval poskytnutí celku objednávaných činností, pak tak činil ve vztahu k jednomu subjektu proto, aby poskytnutí takto celkově pojaté činnosti bylo záležitostí komplexní. Tedy je zcela nelogické, aby účelově byly vyčleňovány ty činnosti podpory, k nimž přístup a možnost pracovat se zdrojovým kódem byly na jedné straně nutny, od těch, jež na práci se zdrojovým kódem vázány nebyly. Pokud hlavní město Praha mělo ten logický záměr, že podpora bude poskytována jako celek ve všech jednotlivých položkách, pak nelze zcela účelově vyčleňovat tyto dvě skupiny činností v rámci podpory od sebe a dovozovat, že pokud by ty činnosti podpory, jež přístup ke zdrojovému kódu nevyžadovaly, byly zadány jinému subjektu, že by se tak řádný hospodář měl chovat. Znalecký ústav tedy správně uzavřel, že pokud poskytnutí celku požadovaných činností mělo být zadáno jedinému subjektu, pak jednoznačně výhradně tomu, který měl oprávnění k přístupu ke zdrojovému kódu, jestliže existuje část činností, která toto nezbytně vyžadovala. Navíc znalecký ústav správně zohlednil nepominutelný fakt, že jediným subjektem, který držel licenční oprávnění, byla společnost Haguess, což bylo faktorem výrazně limitujícím možnost pro vyjednávání ohledně výše smluvní ceny na straně města. Soud se ztotožňuje se stanoviskem zpracovatele posudku v tom směru, že právě i ve výši ceny se toto výrazně odrazilo, když je do určité míry diskutabilní, zda vůbec v takto specifických případech je možno hovořit o stanovení ceny obvyklé, jestliže je tato limitována existencí jediného subjektu na trhu, který mohl v požadované podobě službu dodat. Právě o správné závěry GTV a Expert Group soud opírá své právní hodnocení ve vztahu k naplnění objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku ve vztahu ke způsobené škodě, když uzavírá, že její způsobení prokázáno nebylo.

104. Dále soud zdůrazňuje, že nebylo ani prokázáno, že by obžalovaní svou činností porušili povinnosti, jež jim vyplývaly přímo ze zákona. Obžalovaným členům rady V., H. a N. vyplývala povinnost chovat se s péčí řádného hospodáře přímo ze zákona o hlavním městě Praze, když se na ně rozhodně nevztahují povinnosti stanovené zákoníkem práce či zákonem o úřednících územních samosprávních celků. Žádný z těchto tří obžalovaných nebyl ani v pracovněprávním vztahu vůči magistrátu, nebyl ani ve vztahu úředníka. Pokud tedy obžalovaní měli dostát svým povinnostem ve smyslu § 35 odst. 1 a § 68 zákona o hlavním městě Praze, pak soud uzavírá, že těmito povinnostem zcela jednoznačně dostáli. Ani ve vztahu k obžalovanému T., který jako jediný mezi obžalovanými byl vázán povinnostmi vyplývajícími jak ze zákoníku práce, tak ze zákona o úřednících, soud neshledal existenci jiné zákonné povinnosti než povinnosti chovat se s péčí řádného hospodáře. I ve vztahu k tomuto obžalovanému soud uzavírá, že tak, jak jeho činnost byla ve vztahu ke skutku prokázána, pak povinnosti chovat se a jednat s péčí řádného hospodáře zcela jednoznačně dostál. Pokud obžaloba kladla na všechny čtyři obžalované zvýšené

nároky na tvrzené povinnosti, jako například absenci oponentního posudku, což bylo eventuální povinností ředitele magistrátu, jímž však nikdo z obžalovaných nebyl, či zajištění expertního stanoviska „co by bylo, kdyby bylo, nebo nebylo“, jak samotná obžaloba formulačně modifikovala okruh, který měl být odborným stanoviskem podchycen, pak soud provedeným dokazováním nezjistil žádný podklad pro domněnku strany obžaloby, že by obžalovaní měli takovou tvrzenou povinnost, kterou by měli porušit. Pokud tedy obžaloba kladla na obžalované zvýšené požadavky, pak tak činila bez zákonné opory. Soud tedy uzavírá, že provedené dokazování neprokázalo porušení žádné zákonné povinnosti, která by vůči obžalovaným existovala, aby v důsledku tohoto se dopustili nezákonného postupu, jehož důsledkem by bylo způsobení škody hlavnímu městu Praze. Pokud obžaloba dále jako na nedostatek v činnosti obžalovaných poukazovala na nedostatečnou diskusi ohledně přijetí usnesení ze dne 3. 4. 2012, pak ani v tomto ohledu soud nezjistil, o co konkrétně opírala svůj požadavek. Soud odmítá v tomto směru volnou úvahu podané obžaloby jako důkazní zdroj, taková důkazní konstrukce je naprosto nepřijatelná. Naopak provedený zvukový záznam prokazuje, že při jednání rady byla problematika akceptovatelným způsobem diskutována, přímo byl projednáván rozdíl mezi cenou smlouvy ze zadávací dokumentace a dojednanou smluvní cenou, když poskytnuté vysvětlení bylo pro radní akceptovatelné. Soud se neztotožnil s tvrzením podané obžaloby o nedostatečnosti času, věnovaném projednávání předmětného tisku tak, aby ze zmiňovaného časového úseku dovodil, že tento by měl prokazovat absenci péče řádného hospodáře, a tedy porušení jediné zákonné povinnosti, kterou obžalovaní v případě sjednání smluvního závazku měli porušit. Soud tak uzavírá, že hypotézy podané obžaloby nemohou nahrazovat absenci existence zákonné povinnosti, kterou fakticky obžalovaní neměli.

105. Konečně soud poukazuje i na okolnost vyplývající z popisu skutkových tvrzení podané obžaloby, když ani tato sama nekonkretizuje k tomu kterému z obžalovaných, jakou konkrétní povinnost porušil a jakým konkrétním jednáním, když v globálu poukazuje výhradně na porušení povinností z citovaných zákonů. Navíc je zmiňované porušení povinnosti formulováno tak, že mělo spočívat v nesprávném stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, když soud dodává, že taková okolnost by se mohla vztahovat výhradně k obžalovanému T., když na takové jednání mělo navazovat dle formulace obžaloby v podstatě podvodné jednání obžalovaného T., které mělo spočívat ve tvrzení, jež mělo být vědomě nepravdivé, že jediným možným poskytovatelem činností je výhradně společnost Haguess. Pokud podaná obžaloba takové skutkové tvrzení formulovala v neprospěch obžalovaného T., pak soud konstatuje, že takovou skutečnost o postavení Haguess rozhodně nemohl tvrdit nepravdivě, jestliže ji opíral o správné právní závěry spolupracující advokátní kancelář, když ani provedené dokazování v rámci nalézacího řízení soudu neprokázalo opak. Už z podstaty této formulace je tedy zřejmé, že konstrukce skutkových tvrzení se jako pravdivá nepotvrdila. Další ze skutkových tvrzení podané obžaloby, jež ale na rozdíl od předchozí zmíněného bylo prokázáno, je okolnost, že obžalovaná V. skutečně předložila radě k hlasování předmětný tisk, ačkoliv věděla, že cena dojednaného kontraktu několikanásobně překračuje předpokládanou hodnotou tak, jak se promítala v zadávací dokumentaci. Podaná obžaloba ve skutkových tvrzeních však zcela pominula, že současně byla poskytnuta analýza, proč se tomu tak stalo, tato skutečnost nikterak zakrývána či popírána nebyla, naopak byla přímo předmětem projednání, na jehož podkladě došlo k akceptování takto vyšší ceny kontraktu.

106. Soud dále poukazuje na skutečnost, že podanou obžalobou byli před soud postaveni jak obžalovaný T. v pozici ředitele odboru IT, tedy osoby kompetentní k jednání za magistrát v této oblasti, v níž byla smlouva sjednávána, a dále obžalovaná V. z důvodu postavení radní s gesci pro informatiku, když jako taková předkládala předmětný tisk k jednání radě, zatímco obžalovaný H. a N. byli identickou obžalobou hnáni k odpovědnosti de facto za to, že pro předmětné usnesení toliko hlasovali. V jejich případě tak zřejmě dovozovala podaná obžaloba jejich trestní

odpovědnost výhradně z tohoto faktu, když zřejmě z něj mělo vyplývat, že hlasovali pro uzavření smlouvy, ačkoliv věděli o rozdílu mezi cenou z vypsání výběrového řízení a výší ceny dojednané pro uzavření smlouvy, a dále akceptovali, že podmínky smlouvy byly dojednané jako výsledek provedení JŘBU, když měli vědět, že tato forma zadávacího řízení byla zvolena v rozporu se zákonem. Z důkazního řízení a hodnocení důkazů však jednoznačně vyplynulo, že nejen obžalovaný H. a N. žádnou z těchto okolností nevěděli, nevěděli o ní takto ani obžalovaná V., ale ani obžalovaný T., který byl hlavní osobou dojednávající jak formu a podmínky výběrového řízení, tak vedoucí jednání o ceně kontraktu. Z tohoto závěru soudu je zřejmé, že žádný z obžalovaných nemohl skutkovou podstatu žalovaného trestného činu naplnit ani v žádné podobě zavinění, nedošlo tedy ani k naplnění subjektivní stránky jakéhokoli z obou žalovaných trestných činů.

107. Stejně tak soud nepřehlédl zaměňování jednotlivých kategorií při činnosti SKC z pozice pojetí skutkových tvrzení podané obžaloby. Obžaloba nerozlišovala mezi provozem SKC na jedné straně a mezi servisem či poskytováním podpory tomuto softwaru na straně druhé. Pokud by došlo k adekvátnímu rozlišení těchto činností, nemohlo by ve formulaci skutkových tvrzení dojít k zavádějícímu tvrzení o tom, že rozvolnění licenčních podmínek z roku 2010 poskytlo prostor pro to, aby podporu systému poskytoval subjekt odlišný od Haguess. Prokázanou skutečností je, že toto rozvolnění licenčních podmínek umožnilo výlučně zajišťování provozu třetím subjektem, odlišným od Haguess, rozhodně se to však nevztahovalo k zajišťování podpory samotnému systému, což je zcela evidentní z druhé přílohy licenční smlouvy.

108. Ze všech uvedených důvodů tak soud ve vztahu ke všem čtyřem obžalovaným postupoval ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, když dospěl k závěru, že jejich prokázané jednání není trestným činem, tedy obžalované podané obžaloby zprostil.

109. V návaznosti na tento závěr pak soud postupoval ve smyslu ustanovení § 229 odst. 3 trestního řádu ve vztahu ke včas a řádně uplatněnému nároku hlavního města Prahy na náhradu škody, jak se s ním připojilo k trestnímu řízení. Právě s ohledem na zproštění obžalovaných podané obžaloby poškozeného s jeho nárokem zcela odkázal na pořad práva civilního.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy

v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 13. března 2020

Mgr. Denisa Durdíková
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Urbanová.